

DATUM GLASILA:
JUNIJ 2019

LITERARNO-SLIKARSKI
NATEČAJ NA TEMO
»VREDNOTE - TO SEM
JAZ« NA STRANI 101

DETELJICA

V tej številki:

Novičke iz šolskih klopi	6
Literarni kotliček	95
Vrednote - to sem jaz	101
Naši učenci o ...	135
Intervjuvali smo	142
I speak English	147
Gori doli, naokoli ...	149
Zelena stran	150
Živalski svet	151
Mladi likovniki se predstavljajo	152
Pisan.svet	158

KOLOFON

Uredniški odbor: učenci izbirnih predmetov šolsko novinarstvo in literarni klub, PŠ Zagradec, Vesna Zimic Gluvić, prof., in Nataša Rebec Lukšič, prof.

Glavni urednik:

Nataša Rebec Lukšič, prof.

Oblikovanje: Nataša Rebec Lukšič, prof.

Ilustracija naslovnice: Neja Kastelic, 9. aZ

Ilustratorka:
Ajda Barna Grabrijan, 8. Z

Fotografije:

Arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

Mentorji literarnih del: Irena Bregar, prof., Jana Erjavec, prof., Tina Finc, prof., Anica Grčman, učit. raz. pouka, Mateja Jere Grmek, prof., Suzana Klopčič, prof., Urška Korošec, prof., Darja Kotar, prof., Alenka Kovač, prof., Sabina Miklavčič, univ. dipl. ped. in prof. geog., Slavka Nahtigal, prof., Vanja Peček Janoš, prof., Nina Pintar, prof., Mojca Pustovrh, dipl. vzg. pred. otrok, Nataša Rebec Lukšič, prof., Darja Strah, prof., Dragica Šteh, prof., Anka Švigelj Koželj, prof., Vita Valenčak, prof., Silvija Valenčič, prof., Bogdan Vrhovec, prof., Neja Zaplotnik, prof., Vesna Zimic Gluvić, prof.

Mentorice likovnih del: Anica Grčman, učit. raz. pouka, Mateja Jere Grmek, prof., Suzana Klopčič, prof., Urška Korošec, prof., Alenka Kovač, prof., Slavka Nahtigal, prof., Mojca Pustovrh, dipl. vzg. pred. otrok, Nataša Rebec Lukšič, prof., Darja Strah, prof., Anka Švigelj Koželj, prof., Neja Zaplotnik, prof., Vesna Zimic Gluvić, prof.

Lektorici: Nataša Rebec Lukšič, prof., Vesna Zimic Gluvić, prof.

Odgovorna oseba: Marjan Potokar, ravnatelj OŠ Stična

Bralci Deteljice!

Zaključuje se šolsko leto, v katerem se je zelo veliko dogajalo. Včasih pomislim, ali se morebiti vprašate, zakaj imamo takšen letni načrt dela, v katerem se vam »toliko dogaja«? Naj vam na kratko odgovorim. Predvsem zaradi tega, da boste v naslednjih letih, ko boste stopili na »veliki oder« oz. boste sprejemali odločitve za prihajajoče generacije in seveda tudi za nas, starejše, dovolj modri za vse mogoče izzive. Takrat boste morali imeti dovolj znanja in razsodnosti, da bodo te odločitve, kakršnekoli že, najboljše.

Kot šola sledimo naši viziji, ki jo zaokrožajo vrednote, zapisane v »Rastoči knjigi Osnovne šole Stična«. Sodelovanje, zaupanje, odgovornost, pozitivnost v mislih in dejanjih. K tem vrednotam smo letos pripisali novo: *vse, kar naredimo danes, je naložba za jutri. Danes postavljamo temelje prihodnosti*. Trdno verjamem v te besede.

Leto se zaključuje in strnili ga bomo v svoje misli, morebiti zapise in zgodbe. Upam, da boste pomembne trenutke z zapisi ovekovečili v šolskem glasilu in tako pridodali svoj pogled k njihovu pomenu.

Petperesna deteljica (arhiv OŠ Stična)

Marjan Potokar, ravnatelj

Deteljica!

Si kot pridna učenka, ki vestno dela domače naloge, ali kot športnik, ki trenira roko-met; še bolje; si kot učitelj, ki nikoli ne obupa nad svojimi učenci, kot mama, ki spretno izbira besede, da lahko pohvali nagajivega otroka.

Deteljice smo mi vsi, ki soustvarjamo našo šolo. Ta vsako leto že nekaj dni pred prvim septembrom oživi in je živa in vesela vse do vročih junijskih dni. Potem počasi utihne, kot bi nekdo pritisnil tipko – zastane slika. Brez učencev in učiteljev je lepa in popolna računalniška slika.

Koliko zanimivih trenutkov bi se izgubilo, če ne bi obstajala naša Deteljica. So prizori, ko je šola polna izdelkov učencev, pesmi in slik, razstave ročnih del in predstavitve projektov. Še bolj ustvarjalno vzdušje je v dopoldanskem času pri naravoslovnih dejavnostih in pri športu, ko odmeva vrišč navijačev v telovadnici. To je duša naše stavbe, ki je popolna samo takrat, ko nihče ne manjka. Žal pa se vsako leto poslovimo od devetošolcev. Že nekaj let jih omenjamo in ob listanju Deteljice je to še posebej prijetno. Še dobro, da vsako leto sprejmemo tudi nove prvošolce in tako vsi napredujemo.

Vsake toliko časa pa se poslovi tudi kak učitelj. Letos bo slovo tudi zame, ki sem bila nekoč vedoželjna in živahna učenka te šole, kot ste vi, dragi in drage deteljice. Tudi krhka in nežna kot drobna deteljica in včasih se mi je zdelo, da me bo kar odpihnilo. Pa vendarle sem preživela 40 let med mladino, od malih šolarjev do devetošolcev. Še sama ne vem, kako mi je to uspelo. In če prištejem še 20 let šolanja, se zdi, kot da sem se rodila v šoli. Vedno je bila moja zvesta prijateljica knjiga, pa najsi bo, ko sem bila vesela ali ko sem bila žalostna. Uporabila sem jo za branje, za ustvarjanje in petje. Gledala sem vanjo in si izmišljala pravljice, verze in melodijo. Mnogo sem jih pozabila, le nekaj je zapisanih. Zato se mi zdi tako zelo pomembno, da obstajajo šolska glasila in seveda novinarji in njihovi mentorji, ki to zbirajo. Posebna pohvala pa za izdajo Deteljice gre mentorici Nataši Rebec Lukšič.

Šola je bila moj drugi dom, rada sem prihajala v šolo. Bilo je lepo, včasih težko, a nepovljivo.

Upam, da sem med vas natrosila veselje in spoštovanje do šole, da me boste še kdaj povabili na kakšno kulturno prireditev in razstavo.

Nasvidenje, šola!

Slavka Nahtigal, prof., vodja PŠ Zagradec

Pozdravljeni, šolarji in šolarke!

Pred vami je nova številka Deteljice, šolskega glasila OŠ Stična, PŠ Zagradec. Kot lahko že na prvi pogled vidite, je tokratna številka zelo obsežna, kar nam zgovorno priča o tem, da se je v tem šolskem letu na PŠ Zagradec precej dogajalo ...

Naši učenci so se udeležili številnih ekskurzij, športnih dnevorov, naravoslovnih in tehniških dnevorov, športnih tekmovanj in tekmovanj iz znanj. Na šoli smo gostili številne goste iz Slovenije in iz tujine in tudi sami pokukali onkraj slovenskih meja. Sodelovali smo na različnih natečajih, se skupaj učili brati, se družili s starostniki v Domu starejših občanov Grosuplje, pokukali v svet medijev in še bi lahko naštevali.

Učitelji in marljiva ekipa šolskih novinarjev ter literatov so redno spremljali vse dogajanje na šoli in v njeni okolici ter svoje prispevke objavljali na šolski spletni strani ter v lokalnem glasilu Klasje.

Izvedli smo literarno-slikarski natečaj na temo »Vrednote« in dobili veliko prispevkov, ki smo jih vključili v šolski časopis. K sodelovanju smo povabili tudi nadarjene likovnike in likovnice, ki so za nas naslikali številne risbe.

Prepričana sem, da je v vsakem izmed nas (vas) skrit talent. Če ga do sedaj še niste odkrili, se nam v naslednjem šolskem letu pridružite pri ustvarjanju nove Deteljice. V roke vzemite pisalo ali barvico in se lotite dela ... Morda pa boste z našo pomočjo nekoč postali novinar, slikar ali morda nori znanstvenik, ki bo s svojim izumom obnove svet ... Nikoli se ne ve ...

Fotografije vzeta iz
osebne arhiva N. R. Lukšič

Delajmo dobro, mislimo dobro in uživajmo v življenju, ki nam je bilo dano!

Nataša Rebec Lukšič, glavna urednica Deteljice

Novičke iz šolskih klopi ...

DAN ZLATE KNJIGE S TAČKAMI POMAGAČKAMI

Drugošolce PŠ Zagradec je ravno na dan zlate knjige obiskal zlati prinašalec Oli. Gre za prijaznega kosmatinca, ki skupaj s svojo vodnico sodeluje v društvu Tačke pomagačke. Otroci so se obiska zelo razveselili, ga lepo sprejeli in uživali v njegovi/njuni družbi. Z vodnico Jano Miklič sta otrokom pripravila pester nabor aktivnosti, med katerimi so spoznali marsikaj o negi, o obnašanju psov, o pristopu do neznanih psičkov in še kaj. Za obisk so se otroci tudi zahvalili, in sicer so Oliju prebrali zgodbo o pasji družini. Oli take zgodbe naravnost obožuje.

Oli je pozorno prisluhnil mladim bralcem.

Še nekaj vtisov otrok:

Danes je prišel terapevtski pes Oli. Najboljše mi je bilo, ko sem sprehajal Olija. Zabavno je bilo, ko sem Olija ustrelil (gre za pasji trik!). (Erazem, 2. Z)

Danes je prišel pes Oli. Najbolj mi je bilo vseč, ko smo ga sprehajali. Zabavno mi je bilo. (David, 2. Z)

Oli ima rad sneg in morje. Oli je terapevtski pes. Oli je zelo priden pes. (Eva, 2. Z)

Danes je prišel kuža Oli. Z njim smo se igrali. Sprehajali smo ga na povodcu. Tudi božali smo ga. (Žiga, 2. Z)

Danes je prišel pes Oli. Oli se je igral. Oli je danes delal prevale. (Matic, 2. Z)

Skupinska fotografija z Olijem in njegovo prijazno lastnico

Danes je na obisk prišel pes Oli. Oli je delal prevale. Oli se je kotalil. Najbolj všeč mi je bilo, ko je lajal. (Matija, 2. Z)

**Pripravila: učiteljica Urška Korošec
Fotografiji: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec**

PREDSTAVITEV PLESNIH IN ŠPORTNIH DRUŠTEV NA PŠ ZAGRADEC

V soboto, 22. septembra 2018, smo imeli delovno soboto. Polovico dne smo namenili predstavitvi športnih društev, kjer so učenci videli del vaj in plesa v posameznih izvenšolskih dejavnostih.

Predstavili so se: *Rokometni klub ŠVIZ, Plesna šola GUAPA, Sankukai karate klub Ivančna Gorica, Košarkarski klub Ivančna Gorica, Taekwondo klub Kang iz Ivančne Gorice in mažoretke.*

*Predstavitev mladih karateistov Sankukai
karate kluba Ivančna Gorica*

Učenci so v predstavitvah aktivno sodelovali, kar je kasneje pripomoglo k lažji izbiri izvenšolske dejavnosti.

Pripravil: aktiv športa OŠ Stična
Fotografiji: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

PREDSTAVITEV PROJEKTA 1000 GIBOV NA PŠ ZAGRADEC

Učenci obeh petih razredov z razredničarkama Matejo Jere Grmek in Slavko Nahtigal smo drugo polovico športnega dne namenili projektu 1000 gibov, ki v kraju poteka že četrto leto. Naši učenci so bili na otvoritvenem dnevu in sodelujejo pri tem že od ustanovitve.

Letos nam je projekt predstavil g. Marjan Marinček. Povedal je, da poteka po Sloveniji že 10 let.

Zdrav duh v zdravem telesu

S telovadbo, ki jo izvajajo vsak dan, v vsakem vremenu in na svežem zraku, bistveno zmanjšujejo poškodbe in obolenja starejših krajanov.

Pripravili: učiteljci Mateja Jere Grmek in Slavka Nahtigal

1000 GIBOV – 2. DEL

V četrtek, 7. septembra 2018, so se učenci 8. Z skupaj z razredničarko Dragico Šteh ter učiteljicama Vesno Zimic Gluvić in Jožefo Zajec, udeležili akcije 1000 gibov, ki se odvija v okviru društva Šola zdravja. Pod vodstvom gospoda Matjaža Marinčka smo 1000 gibov izvedli tudi mi.

Tudi učenci 8. Z se radi rekreiramo.

Pripravila: učiteljica Dragica Šteh
Fotografiji: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

NA PŠ ZAGRADEC NAS JE PONOVRNO ZDRUŽIL JESENSKI KROS

V petek, 28. septembra 2018, so v sončnem petkovem dopoldnevu učenci od 6. do 9. razreda odtekli jesenski kros.

Na začetku so imeli 3 ure pouka, po koncu 3. šolske ure pa so se skupaj z učitelji odpravili na šolsko igrišče. Tam sta jim učitelja športa podrobneje predstavila navodila za potek jesenskega krosa, nato pa so odšli po progi do starta, od koder so se z vsemi močmi zagnali proti ciljni črti. Kros so odtekli najprej šestošolci in šestošolke, za njimi pa še učenci in učenke 7.–9. razreda.

Mladi zagraški tekači v akciji

Po zaključku krosa je sledilo kosilo, takoj zatem pa še razglasitev prvih treh zmagovalcev in zmagovalk v vsakem razredu, ki so se uvrstili na medobčinski kros.

Jesenski kros je bil tako kot vedno odličen, poskrbel pa je tudi zopet za malo druženja in zabave med prijatelji.

3 najbolje uvrščeni učenci po razredih:

6. RAZRED	7. RAZRED	8. RAZRED	9. RAZRED
1. Om DUŠIČ	1. Gal BREGAR	1. Nejc ZAVODNIK	1. Blaž CEGLAR
2. Tjaž GLOBOKAR	2. Gal JANEŽIČ	2. Gal KOŠČAK	2. Ervin VIDMAR
3. Ažbe MOJŠKERC	3. Jan ROPIČ	3. Aleksander LEGAT	3. Lovro L. KRANJC

3 najbolje uvrščene učenke po razredih:

6. RAZRED	7. RAZRED	8. RAZRED	9. RAZRED
1. Zala VRHOVEC	1. Jerneja BREGAR	1. Deva DUŠIČ	1. Danica KOŽELJ
2. Maša ZUPANČIČ	2. Maja ŠKUFGA	2. Mojca ZUPANČIČ	2. Maja NOVAK
3. Larisa ZUPANČIČ	3. Čandrika SEČNIK	3. Ajda B. GRABRIJAN	3. Sara MIŠMAŠ

FOTO-UTRINKI Z JESENSKEGA KROSA ...

Naši fantje v akciji ...

Še nekaj trenutkov naju loči do ciljne črte ...

FOTO-UTRINKI Z JESENSKEGA KROSA ...

Učenci PŠ Zagradec so pravi športni navdušenci.

Šport zagotovo povezuje!

NAJHITREJŠI KROSOVCI PŠ ZAGRADEC

**Maša
Zupančič
(6. bZ)**

**Zala
Vrhovec
(6. aZ)**

**Larisa
Zupančič
(6. bZ)**

**Tjaž
Globokar
(6. aZ)**

**Om
Dušič
(6. bZ)**

**Ažbe
Mojškerc
(6. bZ)**

**Maja
Škufca
(7. aZ)**

**Jerneja
Bregar
(7. bZ)**

**Čandrika
Sečnik
(7. bZ)**

**Jan
Ropič
(7. aZ)**

**Gal
Bregar
(7. bZ)**

**Gal
Janežič
(7. aZ)**

**Ajda Barna
Grabrijan
(8. Z)**

**Deva
Dušič
(8. Z)**

**Mojca
Zupančič
(8. Z)**

**Gal
Koščak
(8. Z)**

**Nejc
Zavodnik
(8. Z)**

**Aleksander
Legat
(8. Z)**

NAJHITREJŠI KROSOVCI PŠ ZAGRADEC

Maja Novak, 9. aZ

Danica Koželj, 9. aZ

Sara Mišmaš, 9. bZ

Ervin Vidmar, 9. aZ

Blaž Ceglar, 9. aZ

Lovro Luka Krajnc, 9. bZ

**Pripravil: aktiv športa OŠ Stična
Fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec**

TEDEN OTROKA NA PŠ ZAGRADEC

Na PŠ Zagradec smo z različnimi dogodki popestrili teden otroka. Letošnja osrednja tema je bila *prosti čas*.

V ponedeljek smo si v prvem in drugem razredu ogledali risani film, tretji, četrti in peti razred pa film »*Košarkar naj bo*«.

V torek smo pripravili različne likovne delavnice, na katerih so učenci izdelali lutke, oblikovali slano testo, slikali jesenske liste ...

Pozdrav z likovnih delavnic!

Imeli smo tudi dan za zdravje. Obiskali sta nas sestre iz ZD Ivančna Gorica. Predstavili sta nam, kako poskrbimo za naše zdravje. Tretješolce je obiskala ga. Mezek in jim predstavila delo farmacevta. Izdelali so negovalno kremo za roke.

V četrtek smo se športno oblekli in se podali na pohod v bližnjo okolico šole. Preživeli smo lep, aktiven dan.

Teden otroka smo zaključili z druženjem med razredi. Učenci so igrali družabne igre, ki so jih prinesli od doma.

Teden je bil obogaten z različnimi aktivnostmi. Učencem so bile dejavnosti všeč, saj so bili sproščeni in nasmejani.

Naši učenci zelo radi ustvarjajo.

Prijetno druženje v naravi

Pripravili: učiteljici Anica Grčman in Mojca Pustovrh
Fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

TEDEN OTROKA NA PŠ ZAGRADEC – MOJ PROSTI ČAS

Prosti čas je čas, ki ga namenimo stvarjem, ki jih radi delamo, ali pa se takrat odpočijemo.

V prostem času:

se radi druživa s prijatelji, sva z družino, igrava igrice (na računalniku), sva na telefonu, se igrava družabne igre, gledava TV (nadaljevanko Reko lju-bezni), radi pojeva, poslušava glasbo (angleške in slovenske pesmi), delava herbarij, se ukvarjava s športom ...

(Ana Urbančič Novak, 7. aZ, in Inja Amon, 7. bZ)

zvečer na televizorju gledam filme Star wars. Na računalniku igram igre Deeeep io, Call of duty. V prostem časom se družim s prijateljem. Skupaj greva do igrišča, kjer igramo nogomet. Ko nimam nič za početi, delam herbarij. Z družino igram družabne igre človek ne jezi se, šah ...

(Jakob Papež, 7. aZ)

se družim s prijateljem Jakobom. Skupaj igrava nogomet v moji vasi. Rad pomagam svojemu očetu. S sestro Niko se igrava igro človek ne jezi se. Rad se vozim z motorjem.

(Jan Perko, 7. aZ)

V prostem času:

vozim motor, gledam TV, se družim s prijatelji, igram družabne igre in računalniške igrice, sem z družino, poslušam glasbo, gledam filme, pomagam družini. Najraje spim.

(David Erjavec, 7. bZ)

igram računalniške igrice, vozim motor, se igram z lego kockami, gledam filme, se igram s svojim morskim prašičkom Mikijem, se pogovarjam s prijatelji preko Facebooka in Messengerja, gledam TV-nadaljevanko Reka ljubezni, poslušam glasbo, vadim harmoniko, se igram s prijatelji in igram košarko.

(Gašper Mojškerc, 7. aZ)

Tudi mi se v prostem času radi igramo!

Pripravili: učenci izbirnega predmeta šolsko novinarstvo

Mentorica: Vesna Zimic Gluvić

Fotografija: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

ŠOLSKI DAN MALO DRUGAČE

Prvo polovico oktobra nas je vreme prav pošteno razvajalo. Sonce in topli dopoldnevi so bili kot nalašč za dejavnosti izven učilnic.

Prvošolci in drugošolci PŠ Zagradec smo se na enega takih dni odpravili v bližnji gozd. Najprej smo si privoščili krajši sprehod za začetek, da smo se dodobra prebudili, potem pa opazovanje narave in raziskovanje bogastva, ki nam ga ponuja gozd. Iskali smo gozdne plodove, opazovali drevesne vrste in občudovali živali, ki smo jih srečali mimogrede.

Prvošolci in drugošolci so se prelevili v gozdne raziskovalce.

Sledilo je še ustvarjanje; in sicer gradnja iz naravnih materialov. Nastali so bunkerji, domovi za gozdne živali in razni gozdni aranžmaji.

Bilo je lepo, otroci so uživali, sicer pa o tem lahko presodite sami – po fotografijah.

V gozdu se da marsikaj početi ...

Zapisala: učiteljica Urška Korošec
Fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

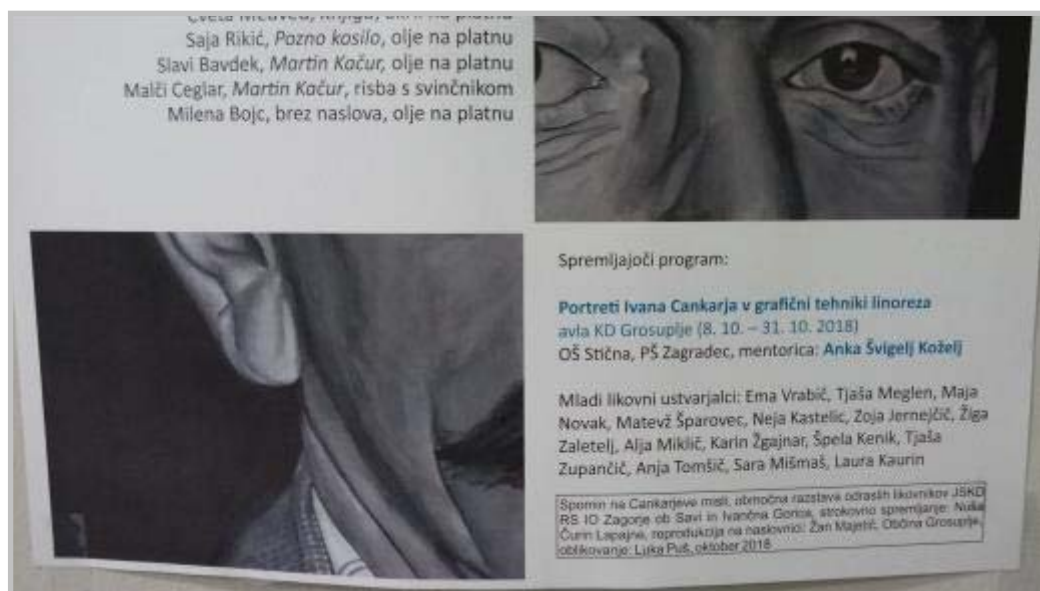
2018 – CANKARJEVO LETO

Leto 2018 je bilo zaznamovano s 100. obletnico smrti Ivana Cankarja – pesnika, pisatelja in dramatika, ki se je s svojimi literarnimi deli za vedno zapisal v slovensko kulturno zgodovino, in 100. obletnico ljubljanske Narodne galerije.

Mladi likovni ustvarjalci PŠ Zagradec so se pod mentorstvom učiteljice Anke Švigelj Koželj preizkusili v ustvarjanju portretov Ivana Cankarja v grafični podobi linoreza. Njihovi izdelki so bili razstavljeni na šolskih panojih na PŠ Zagradec in v Kulturnem domu Grosuplje.

Razstavljeni portreti Ivana Cankarja

Sodelujoči ustvarjalci portretov Ivana Cankarja

Pripravili: učiteljici Nataša Rebec Lukšič in Vesna Zimic Gluvič
Fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

EMONA – KULTURNI DAN

Na sončni četrtek, 26. septembra 2018, so se učenci 7. a in 7. b razreda PŠ Zagradec ter sedmošolci s PŠ Višnja Gora odpravili v Ljubljano. Odšli so po sledih rimske Emone, stare več kot 2000 let. Izvedeli so marsikaj novega, med drugim tudi to, da so Emonci že takrat imeli vodo-
vod in centralno napeljavo.

Sedmošolci so si ogledali ostanke rimske Emone.

Pripravili: učiteljci Nataša Rebec Lukšič in Petra Rus Mušič
Fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

KRASNA SI, BISTRA HČI PLANIN

Devetošolci in učitelji spremljevalci smo se v četrtek, 4. oktobra 2018, v okviru kulturnega dne odpeljali proti dolini reke Soče. V Kobaridu in okolici smo si ogledali muzej, kostnico in slap Kozjak.

V muzeju smo si najprej ogledali zgodovinsko zbirko o soški fronti iz 1. svetovne vojne, nato pa odšli proti kostnici nad Kobaridom, v kateri so posmrtni ostanki italijanskih vojakov.

Učenci PŠ Zagradec v Kobarškem muzeju

Pred kobariško kostnico

Ogled razstave v Kobarškem muzeju

Prečudovita reka Soča

FOTO-UTRINKI Z EKSURZIJE PO SOŠKI DOLINI ...

Lepo sončno vreme nas je spremljalo tudi po Poti miru proti slapu Kozjak.

Piko na i pa je vsemu dogajanju dodala bistra reka Soča, ob kateri so učenci deklamirali Gregorčičevo pesem.

Pripravili: učenci 9. abZ
Fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

SPREHOD MED ZVEZDAMI

Učenci osmih razredov smo se v petek, 12. oktobra 2018, sprehodili med zvezdami. Dan, ki smo ga posvetili astronomiji, smo preživeli v planetariju, ob predavanjih o vesolju, zvezdnih kartah in mednarodni vesoljski postaji ter ob izdelovanju raket in opazovanju dnevnega neba skozi teleskop.

Le še nekaj trenutkov nas loči do izstrelitve naše rakete ...

KULTURNI DAN V ŠKOFJI LOKI

Osmošolci smo se v torek, 23. oktobra 2018, odpravili na kulturni dan v Škofjo Loko. Ogledali smo si muzej na gradu, spoznavali zgodovino Škofje Loke in se sprehodili po mestu.

Osmošolci so si ogledali Škofjeloški grad.

Oba prispevka so pripravili učenci 8. Z
Fotografiji: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

1000 GIBOV – 3. DEL

Tudi fantje in dekleta 9. aZ smo se z učiteljicami med razredno uro kar precej razgibali. Telovadili smo skupaj z gospo Štefko Brezavšček, ki nam je z veseljem pokazala vaje.

Tudi učenci 9. aZ so se pridružili jutranji rekreaciji.

Pripravila: učiteljica Darja Strah
Fotografija: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

JESENSKI ODMEV V ZAGRADCU

V začetku šolskega leta je Občina Ivančna Gorica z namestitvijo akustičnih oblog bistveno izboljšala akustiko športne dvorane Podružnične šole Zagradec. Zvočno premiero je dvorana doživela v petek, 9. novembra 2018, kjer so učenci podružničnih šol in kulturna društva iz Zagradca, Ambrusa in Krke, pripravili koncert – poimenovan Jesenski odmev v Zagradcu.

Bogat program, ki so ga povezovali učenci Karin Žgajnar, Gregor Perko in Žan

Hren, so oblikovali zagraški tamburaši, Mladinski pevski zbor Zagradec, otroška pevski zbor s podružničnih šol Krke in Ambrusa, Mešani pevski zbor Krka, Moški pevski zbor Ambrus in Otroški pevski zbor PŠ Zagradec.

Nastop MPZ PŠ Zagradec

Besedilo je povzeto po <http://www.ivancna-gorica.si/aktualno/prireditve/?id=6536>
(Dostop: 29. 4. 2019)

Fotografija: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

SOBOTNE DELAVNICE NA OŠ STIČNA

Učenci OŠ Stična so pokukali v dežele Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske.

V soboto, 20. oktobra 2018, so se učenci OŠ Stična zbrali na matični šoli, da bi doživeli zanimivo popotovanje v dežele Združenega kraljestva. V okviru projekta »Spoznavajmo dežele« smo na naši šoli že četrty izvedli delavnice, tokrat na temo: »Pokukajmo v dežele Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske«.

Učenci in dijaki British International School Ljubljana in njihov ravnatelj Paul Walton so za nas pripravili zanimivo predstavitev Združenega kraljestva in Mednarodne britanske šole v Ljubljani.

Na raziskovalnem dnevu je sodelovalo 74 učencev (v dejavnosti so bili vključeni tako učenci matične šole kot tudi njihovi vrstniki s PŠ Višnja Gora in PŠ Zagradec).

Učenci so spoznavali britansko zgodovino in geografske značilnosti, pomembne zgodovinske osebnosti, vero in običaje, kulinariko, glasbo ter književnike, ki so se s svojimi deli uvrstili v sam vrh svetovne literature.

Uvodni del delavnic je potekal v jedilnici OŠ Stična.

Naše delo je potekalo v sedmih skupinah – delavnicah, v katere so se učenci vključili po zanimanju.

V uvodnem (skupnem) delu smo najprej prisluhnili kratkemu pozdravnemu nagovoru ravnatelja Marjana Potokarja, ki je napovedal nastop prvega gosta, *gospoda Paula Waltona, ravnatelja British International School Ljubljana (Britanske mednarodne šole Ljubljana)*.

Naš prvi govornik nam je najprej na kratko predstavil posebnosti Združenega kraljestva.

Paul Walton je na kratko predstavil Združeno kraljestvo.

Izvedeli smo, da Britanci naravnost obožujejo *fish and chips* (ribe in čips) in da si večkrat na dan privoščijo *tea and biscuits* (čaj in kekse). Povedal nam je, da so zelo ponosni na kraljevo družino in da dvonadstropne avtobuse, Big Ben ter London Bridge zagotovo uvrščamo med največje svetovne turistične atrakcije. Ob koncu predstavitve nas je pozval, naj mu zastavimo še kakšno vprašanje v zvezi s predstavljeno državo ali britanskim šolskim sistemom, nato pa se nam iskreno zahvalil za povabilo na našo šolo in nas povabil na obisk.

Zatem je besedo predal petim učencem in dijakom Britanske mednarodne šole, ki so nam v brezhibni angleščini in z veliko mero ponosa ter odločnosti predstavili svojo šolo ter z veseljem odgovarjali na vprašanja naših učencev.

Ob koncu predstavitve so se še malce družili z dežurno novinarsko ekipo, ki jim je pod budnim očesom mentorice Andreje Robek Perpar spretno zastavljala vprašanja v zvezi s šolanjem, načrtovanjem prihodnosti ter preživljanjem prostega časa.

Nato je v prostorih šolske jedilnice zadonel zvok pravih škotskih dud. Zelo smo bili počaščeni, da nas je obiskal **Jure Podbevšek**, eden izmed redkih Slovencev, ki znajo igrati na ta (za nas) dokaj nenavaden inštrument. Po kratki predstavitvi sestavnih delov dud nam je zaigral dve pesmi: Amazing Grace in eno izmed vojaških koračnic. Povedal nam je tudi, da se je treba pred nastopom vsaj petnajst minut ogrevati, da je inštrument dobro uglašen.

Jure Podbevšek obvlada igranje na škotske dude.

Sledil je nagovor gospe **Alenke Meško**, Slovenke, ki trenutno opravlja delo osebne negovalke v Združenem kraljestvu. S seboj je prinesla britanske bankovce in kovance ter nas podučila, kako si lahko na Otoku brez večjih težav napolnimo baterijo mobilnega telefona. S seboj je prinesla tudi škotski kilt, ki smo ga lahko pomerili.

David je zaigral na škotske dude.

Alenka Meško

Ob koncu uvodnega dela smo prisluhnili še kratkemu nagovoru gospodične **Emme Anne Hatto**, Angležinje, ki je takrat živela v Sloveniji, ker je zbirala gradivo za svojo doktorsko nalogo s področja zgodovine, nato pa je sledilo delo v delavnicah.

Emma Anne Hatto

Več o sobotnih delavnicah na temo: »Pokukajmo v dežele Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske« si lahko preberete v zborniku, ki smo ga objavili na spletni strani OŠ Stična.

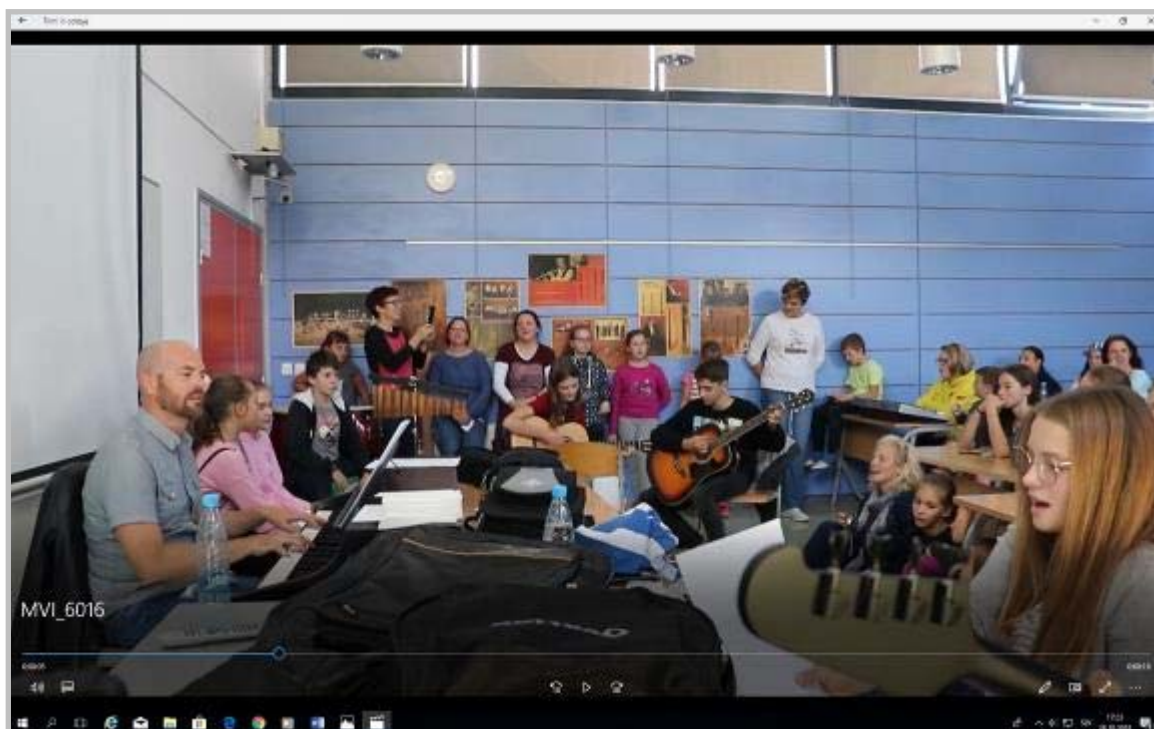
Kliknite na spodnjo povezavo (link).

<http://www2.arnes.si/~osljstic6/ostalo/zbornik-vb-za-web.pdf>

FOTO-UTRINKI S SOBOTNIH DELAVNIC

Mi pa pridno preigravamo skladbe angleške zasedbe The Beatles ...

Hišni band OŠ Stična v akciji

FOTO-UTRINKI S SOBOTNIH DELAVNIC

*Jure Podbevšek nam je zaigral
na škotske dude.*

*Portret Harryja Potterja, ki ga je
narisala Leja Marinčič, učenka 9. aZ.*

*Portret znanega britanskega igralca – Rowana Atkinsona, ki ga je narisala
Ajda Kambič iz 6. bZ.*

Pripravila: učiteljica Nataša Rebec Lukšič
Fotografije: arhiv OŠ Stična

VTISI UČENCEV O SOBOTNIH DELAVNICAH

V soboto, 20. oktobra 2018, so na OŠ Stična potekale delavnice na temo »Pokukajmo v dežele Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske«, na katerih so nas obiskali učenci in ravnatelj z Mednarodne britanske šole v Ljubljani, Slovenec, ki igra na dude, Slovenka, ki je zaposlena na Otoku, in Angležinja, ki zaradi študijskih obveznosti trenutno biva v Sloveniji.

Po predstavitev smo imeli malico in potem smo šli v učilnice. Imeli smo tudi intervju s slovenkama, ki živita tam, prav tako pa smo lahko sodelovali v različnih delavnicah, na katerih smo imeli veliko dela. Jaz sem se prijavil na glasbene delavnice, kjer smo se učili igrati pesmi, ki jih je prepevala skupina The Beatles, in sicer Yellow Submarine in Let it be. Jaz sem igral na kahon, Jan Ropič in Maša Žnidaršič na kitari, učitelj Andrej Oberstar na klavirju, naš knjižničar Kristijan Rešetič pa na kitaro.

Bradavičarka se predstavlja ...

Ob koncu delavnic smo se zbrali v glasbeni učilnici, kjer smo najprej zaigrali skladbo Let it be. Sledila je še predstavitev ostalih delavnic, nato pa smo polni vtisov odšli domov. (Črt Peterlin Šimec, 7. aZ)

Delavnice v zvezi z Združenim kraljestvom so mi bile zelo všeč, sploh zato, ker so nas obiskali gostje iz Velike Britanije. Ko pa so se začele Harry Potterske delavnice, mi je bilo všeč, ker smo imeli kviz, še prej pa smo iz lažnega klobuka Izbiruha prejeli kartončke iz različnih domov v Harryju Potterju. Jaz sem bil v Gryfondomu. V kvizu je bilo kar 80 vprašanj, tako da smo morali kar razmišljati in potem je tudi Gryfondom zmagal.

Potem smo si pogledali vse napovednike iz vseh filmov Harryja Potterja. Nato smo si morali izmisliti ime našega doma. Mi smo ga poimenovali Dragonist. Izmisliti smo si morali tudi vrednote, svoj čarovniški urok, svoj čarovniški napoj, uniforme in svojo čarovniško akademijo. (Gašper Mojšker, 7. aZ)

**Pripravila: učiteljica Vesna Zimic Gluvić
Fotografije: arhiv OŠ Stična**

OBISK NARODNE GALERIJE V LJUBLJANI

V četrtek, 25. oktobra 2018, so si učenci PŠ Zagradec in PŠ Višnja Gora v Narodni galeriji v Ljubljani ogledali del stalne zbirke, nekaj fresk srednjega veka, portrete meščanov iz dobe romantike in nekaj slovenskih impresionistov, med njimi tudi Groharjevega Sejalca. Ob ogledu umetniških del so bili seznanjeni tudi z določenimi slikarskimi tehnikami.

Kulturni dan so zaključili z razstavo na prostem v Tivoliju, kjer so se ob toplem soncu in barviti naravi tudi družili.

Pred Narodno galerijo v Ljubljani

Pripravili: učiteljici Anka Švigelj Koželj in Petra Rus Mušič

Fotografija: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

EKSKURZIJA V KRKO – NOTOL 2

V sredo, 7. novembra 2018, smo obiskali tovarno zdravil Krka. Po končanem pouku smo se z avtobusom odpravili proti Novemu mestu skupaj z učenci matične šole, da bi si ogledali, kako izgleda in kako je nastajala tovarna zdravil ter kako poteka proizvodnja zdravil. Sprejela nas je prijazna vodička, ki nam je povedala nekaj o samem nastanku tovarne, nato pa nas je peljala v Notol 2, tovarno za proizvodnjo trdnih oblik zdravil. Bili smo presenečeni, ko smo zagledali vso to tehniko, robotke, ki so prevajali snovi za izdelavo tablet, ter delavce v belih sterilnih oblekah.

Presenečeni smo bili nad čistočo in moderno tehnologijo v celotni proizvodnji. Ogled te tovarne nam je bil zelo všeč in z veseljem bi ga še kdaj ponovili.

V prostorih NOTOL-a izdelujejo tablete.

Pripravili: učenci izbirnega predmeta kemija v okolju

Vir fotografije: <https://www.krka.biz/sl/medijsko-sredisce/foto-in-video-arhiv/krka-v-sloveniji/tovarna-za-proizvodnjo-trdnih-oblik-zdravil-notol-2/> (Povzeto: 26. 5. 2019).

DAN NA KMETIJI MAVER

V PETEK, 16. NOVEMBRA 2018, SMO ŠLI K NAŠEMU SOŠOLCU DAVIDU DOMOV, KER IMA KMETIJO. ŠLI SMO PEŠ – TAKOJ PO TRADICIONALNEM SLOVENSKEM ZAJTRKU.

NA KMETIJI MAVER IMAJO RAZNE ŽIVALI: KRAVE, BIKCA, KOKOŠI IN KUŽKA. OGLEDALI SMO SI PREDVSEM, KAKO SE DELA MASLO. TO SE NAREDI TAKOLE: NAJPREJ LOČIMO SMETANO OD MLEKA S POMOČJO POSNEMALNIKA. SMETANO POTEM ZAVREMO IN JO DAMO V POSODO ZA HLAJENJE. OHLAJENO IN ZORJENO DAMO V STROJ ZA MASLO – V ELEKTRIČNO PINJO.

VSE TO NAM JE DAVIDOVA MAMICA TUDI POKAZALA. MEDTEM KO JE MASLO NASTAJALO V PINJI, SMO IMELI UČENCI PRAV POSEBNO NALOGO. V DVA STEKLENA KOZARCA SMO DALI TEKOČO SMETANO ZA STEPANJE. POKRILI SMO JU S POKROVČKOM. KOZARCE SMO POTEM TRESLI NA VSO MOČ, DOKLER NI NASTALO MASLO. TRESLI SMO VSI, KER JE BILO ZA ENEGA PRENAPORNO.

Kmetija Maver izdeluje maslo in jogurte.

ŠE DAVIDOVEMU OČIJU JE BILO TREBA POMAGATI. V TEM ČASU SE JE NAREDILO MASLO TUDI V PINJI. POTEM SMO GA STISKALI, DA SE JE IZLOČIL PINJENEC. NATO JE GOSPA NATAŠA MAVER, DAVIDOVA MAMICA, ZA NAS PRIPRAVILA KRUH, MED, MASLO, ČAJ IN SADNO BAZO, KI JO UPORABLJAJO ZA IZDELOVANJE SADNIH JOGURTOV. TO VSE SMO POSKUSILI IN SE TAKO „NAPOKALI“, DA NISMO MOGLI POJESTI ŠOLSKE MALICE.

KO SMO POJEDLI, SMO MASLO OBLIKOVALI S POMOČJO MODELČKOV. MASLO JE BILO V OBLIKI STORŽA ALI KOLAČKA IN LAHKO SMO GA VZELI DOMOV. ZA DOMOV JE VSAK DOBIL TUDI 1 JOGURT. VIDELI SMO CELO TOVORNJAK S CISTERNO. PRIŠEL JE, KER JE POBRAL MLEKO, DA BI GA ODPELJAL V LJUBLJANO V MLEKARNO.

Učenci so spoznali postopek pridobivanja masla.

DAN NA KMETIJI MAVER – NADALJEVANJE

Pri izdelavi masla in jogurtov moraš biti zelo natančen.

PREDEN SMO SE VRNILI V ŠOLO, NAM JE ANITA, DAVIDOVA SESTRA, POKAZALA ŠE DVA ČISTO MAJHNA TELIČKA.

NAPISALI: UČENCI 2. Z RAZREDA S POMOČJO UČITELJICE URŠKE KOROŠEC

Fotografija: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK

V petek, 16. novembra 2018, smo tudi na PŠ Zagradec imeli tradicionalni slovenski zajtrk. Učenci in učitelji smo se razveselili domačih dobrot, po zajtrku pa preživeli dopoldne z vsebinami, povezanimi s čebelarstvom, zdravim načinom življenja in ekologijo.

»Bonton in olik a človeka sta slika.«

Kruh za tradicionalni slovenski zajtrk je bil

iz pekarn e Mišmaš, maslo iz Ljubljanskih mlekarn, med smo naročili pri Renati Kutnar s Krke, mleko je bilo s kmetije Zabukovec s Krke ter jabolka s kmetije Erjavec iz Gorenje vasi.

Pri zajtrku smo obnovili zlata pravila vedenja za mizo. Ne bo odveč, če jih ponovimo še kdaj.

Marjan Volaj,
predsednik Čebelarskega društva Krka –
Zagradec, in čbelica Nika Turk iz 1. Z

Nejc Podržaj, 5. aZ, in Nejc Lukman Pavlin, 5.
bZ, sta odigrala igrice »Medvedek Pu in čebele«;
njuna mentorica je bila učiteljica Mateja Jere
Grmek.

FOTO-UTRINKI S TRADICIONALNEGA SLOVENSKEGA ZAJTRKA ...

Učenci 8. razredov so spoznavali človeška prebavila.

Izredno nazoren (točno izdelan) prikaz človeških prebavil

FOTO-UTRINKI S TRADICIONALNEGA SLOVENSKEGA ZAJTRKA ...

Na PŠ Zagradec smo si lahko ogledali razstavo o čebelarstvu na Slovenskem.

Košarica jabolk in jabolčnih dobrot

Pripravila: učiteljica Dragica Šteh
Fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

KRATKA ANKETA O ZAJTRKU

Učenci izbirnega predmeta šolsko novinarstvo so med učenci izvedli kratko anketo, ki je vsebovala dve vprašanji, in sicer:

Ali doma ješ zajtrk, preden greš v šolo?

Kaj najpogosteje ješ za zajtrk?

RAZRED	ŠT. UČENCEV, KI DOMA JEJO ZAJTRK/ ŠT. UČENCEV V RAZREDU	KAJ NAJPOGOSTEJE JEŠ ZA ZAJTRK?
1. Z	6/13	♦ kruh in »trimček« salamo s sirom in zelenjavo (papriko, kumarice, paradižnik) ♦ kruh s salamo in sirom, kumarice ♦ čokolino ♦ kruh z evrokremom ♦ kruh s sirom ♦ sadje (mandarine)
2. Z	5/8	♦ kosmiče (2x) ♦ kruh z marmelado ♦ kruh z namazom ♦ kruh s pašteto
3. Z	15/15	♦ piškote ♦ meso ♦ kruh z namazom (7x) ♦ bonbone ♦ čokolino ♦ čaj s piškoti ♦ sir in salamo ♦ kosmiče ♦ kruh in salamo

KRATKA ANKETA O ZAJTRKU

RAZRED	ŠT. UČENCEV, KI DOMA JEJO ZAJTRK/ŠT. UČENCEV V RAZREDU	KAJ NAJPOGOSTEJE JEŠ ZA ZAJTRK?
4. Z	14/14	♦ kruh z nutello (5x) ♦ kruh z marmelado ♦ kosmiče z mlekom ♦ čokolešnik (2x) ♦ kruh, kakav, jabolko ♦ banano z mlekom ♦ čokolino, kakav ♦ mlečni riž ♦ pašteto
5. aZ	12/13	♦ sadje ♦ kosmiče (3x) ♦ koruzne kosmiče ♦ kosmiče v jogurtu ♦ suho sadje ♦ kruh z namazi (2x) ♦ vaflje ♦ kakav ♦ vročo čokolado
5. bZ	11/18	♦ pašteto ♦ kruh ♦ kosmiče (2x) ♦ čokolino (2x) ♦ maslo in med ♦ proteinske izdelke ♦ jogurt (2x) ♦ mlečne izdelke
6. aZ	7/18	♦ toast oz. opečenec z nutello ♦ pašteto ♦ čokolino ♦ koruzne žgance in kislo zelje ♦ pašteto ♦ kruh, maslo med ♦ čokoladne kroglice z mlekom

KRATKA ANKETA O ZAJTRKU

RAZRED	ŠT. UČENCEV, KI DOMA JEJO ZAJTRK/ŠT. UČENCEV V RAZREDU	KAJ NAJPOGOSTEJE JEŠ ZA ZAJTRK?
6. bZ	8/16	♦ kosmiče z mlekom ♦ čokolino ♦ kruh z nutello ♦ kruh z marmelado ♦ sadje (banane, mandarine) ♦ kruh z maslom in medom ♦ flancate ♦ arašidovo maslo na kruhu
7. aZ	8/18	♦ čokolino ♦ koruzne kosmiče ♦ turistično pašteto ♦ kruh z namazi ♦ kruh z maslom in marmelado ♦ jogurt ♦ čokoladne kosmiče ♦ kruh z nutello ♦ kruh s pašteto
7. bZ	10/17	♦ ajdove žgance s kakavom ♦ jajca ♦ kruh s čajem ♦ kruh z marmelado (2x) ♦ motovilec ♦ domač kruh z marmelado ali medom ♦ domač kruh z mlečnim namazom ♦ pašteto ♦ jogurt

KRATKA ANKETA O ZAJTRKU

RAZRED	ŠT. UČENCEV, KI DOMA JE- JO ZAJTRK/ŠT. UČENCEV V RAZREDU	KAJ NAJPOGOSTEJE JEŠ ZA ZAJTRK?
8. Z	9/26 (1 je bil odsoten)	♦ čokolino (3x) ♦ kruh, namaz ♦ kruh, sir, salamo ♦ kosmiče (4x) ♦ kruh, mleko ♦ krofe ♦ sadje in kosmiče ♦ sadje (2x) ♦ ovsene kosmiče ♦ jogurt ♦ kruh, sadje ♦ jogurt, sadje (2x)
9. aZ	12/20	♦ čokolino ♦ toast
9. bZ	11/19	♦ jajca ♦ salamo ♦ kosmiče

Izsledki ankete:

V oddelkih 3. Z, 4. Z in 5. aZ vsi oz. skoraj vsi učenci jejo doma zajtrk, preden gredo v šolo, v 8. Z dve tretjini učencev, v vseh ostalih oddelkih pa približno ½ učencev.

ZAKLJUČEK:

Naredimo nekaj za svoje zdravje, vzemimo si čas za zdrav zajtrk, ko vstanemo, in izboljšajmo to statistiko!

Pripravili: učenci in učenke izbirnega predmeta šolsko novinarstvo
Mentorica: učiteljica Vesna Zimic Gluvić

O NOČI ČAROVNIC

Noč čarovnic ali Halloween ja praznik, ki ga predvsem v zahodnem svetu obeležujejo v noči iz 31. oktobra na 1. november.

Noč čarovnic poteka tako, da se otroci in tudi odrasli preoblečejo v različne kostume (po navadi v čarovnice in pošasti) in hodijo od vrat do vrat ter prosijo za sladkarije.

Zelo priljubljen običaj za noč čarovnic je izrezovanje buč, v katere se potem vstavi sveča.

Letošnje zagraške maskare

Pripravila učenka: Ana Urbančič Novak 7. aZ, ŠNO
Fotografija: in ilustracija: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

OBISK Z VELEPOSLANIŠTVA ZDA

V ponedeljek, 10. decembra 2018, je učence devetega razreda podružnične šole Zagradec obiskal g. Don Baker z ameriškega veleposlaništva. Gospod Baker je služboval že v mnogih državah sveta (v Mehiki, na Poljskem, Afganistanu ...), a nam je priznal, da mu je Slovenija od vseh držav najbolj všeč, delno tudi zato, ker ga zaradi gora spominja na rodni Arkansas.

Predavanje ameriškega veleposlanika

Tema njegove predstavitve je bila predsedniška funkcija v ZDA. Spoznali smo nekaj najpomembnejših predsednikov v zgodovini njihove države ter o njih izvedeli marsikatero anekdoto. Nato je odgovarjal na vprašanja učencev o življenju v ZDA pa tudi o njegovih vtisih o Sloveniji.

Srečanje je potekalo v prijetnem vzdušju in ena šolska ura je minila, kot bi trenil. Podobnih obiskov se veselimo tudi v prihodnje.

Pripravili: učiteljici Silvia Valenčič in Nina Pintar

PEKOVSKI MOJSTRI

Dan pred miklavžem je na podružnični šoli Zagradec prijetno zadišalo po praznikih. Učenci predmetne stopnje, ki obiskujejo dodatno strokovno pomoč, so namreč zamesili, oblikovali in spekli slastne čokoladne piškote. Čeprav smo že sproti preizkušali in okušali svoje pekovske mojstrovine, je na koncu ostalo še toliko piškotov, da jih je lahko vsak odnesel domov. Z vrečko piškotov pa smo prijetno presenetili tudi učiteljice v zbornici.

Na PŠ Zagradec imamo prave pekovske mojstre!

Pripravile učiteljice: Vita Valenčak, Darja Kotar, Sabina Miklavčič in Jana Erjavec
Fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

MATJAŽ MARINČEK NAM JE PRIBLIŽAL JOSIPA JURČIČA

V mesecu novembru 2018 nas je v prijetni šolski knjižnici na PŠ Zagradec pri izbirnih predmetih literarni klub in šolsko novinarstvo trikrat obiskal zanimiv gospod Matjaž Marinček. Je predsednik Društva upokojencev Ivančna Gorica, dejaven član društva Šola zdravja, ki izvaja vaje po metodi 1000 gibov, upokojeni novinar, odličen poznavalec različnih jezikov

in slovenskih narečij, pisatelj, pesnik, dramatik, gledališki igralec, fotograf in še bi lahko naštevali. Z njim smo brali tri kratke pripovedi Josipa Jurčiča: *Po tobaku smrdiš*, *Ženitev iz nevoščljivosti* in *Šest parov klobas*. Zanimalo ga je, kako mi mladi dojemamo stare zgodbe in življenje nekoč.

Matjaž Marinček

Učenci so spoznavali manj znane Jurčičeve pripovedi.

Zapisala: učenka Ana Urbančič Novak, 7. aZ, ŠNO
Fotografiji: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

OBISK PEDAGOŠKE FAKULTETE V LJUBLJANI, ODDELKA ZA KEMIJO

V četrtek, 13. decembra 2018, smo se učenci 9. razreda, ki obiskujemo izbirni predmet kemija v okolju, v spremstvu učiteljic Suzane Klopčič, Ane Šimac in Mateje Trtnik odpravili na Pedagoško fakulteto v Ljubljani. Obiskali smo oddelek za kemijo. Tam sta nas prijazno sprejela predstojnica oddelka in asistent s študentkami.

Razdelili so nas v dve skupini. Prva si je najprej ogledala predstavitev o fosilnih in alternativnih gorivih ter si nato prebrala nekaj o biogorivih. Nato se je ta skupina razdelila še na dve manjši podskupini: prva je predstavila dobre strani, druga pa slabe strani uporabe biogoriv. Druga skupina si je najprej ogledala predstavitev o energiji in nato izvedla nekaj poskusov, s katerimi so pridobili nekaj biogoriv in dokazali, da največ izkoristka dobimo, če uporabimo rabljeno sončnično olje kot gorivo. Potem sta se prva in druga skupina zamenjali.

Kemija je zakon!

Na koncu smo rešili tudi anonimni preizkus znanja, ki smo ga sicer rešili že pred odhodom na fakulteto, da bi preverili, ali smo z obiskom pridobili kaj dodatnega znanja.

Vsem se iskreno zahvaljujem za to lepo izkušnjo, saj sem prepričana, da smo vsi zelo uživali.

Učenci izbirnega predmeta kemija v okolju na obisku oddelka za kemijo na Pedagoški fakulteti v Ljubljani

Pripravila: Ema Vrabič, 9.aZ
Fotografiji: arhiv OŠ Stična

ANGLEŠKA BOŽIČNA DELAVNICA

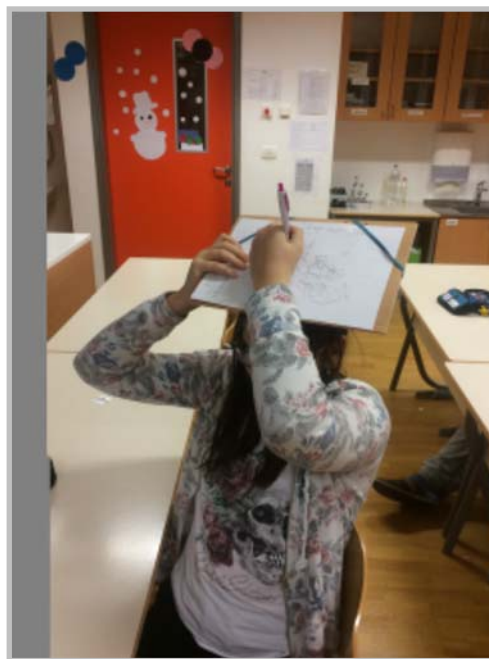
V torek, 18. decembra 2018, se je 13 učencev iz tretje triade PŠ Zagradec v sklopu ur ISP za nadarjene udeležilo božične delavnice z naslovom »A Christmas Carol«.

Učenci so uživali v božičnih igrah, poslušali in brali zgodbo angleškega pisatelja Charlesa Dickensa »Božična pesem« ter si ogledali filmsko verzijo tega znanega dela.

Na koncu so pisali nadaljevanje zgodbe, risali stripe ali pisali o praznovanju božiča in svojih božičnih željah. Vmes smo se posladkali s kokosovimi piškoti in božičnim čajem. Na ta način smo si pričarali božično vzdušje.

I like English!

Med pisanjem nadaljevanj zgodb smo se zelo zabavali!

Pripravila: učiteljica Silvia Valenčič
Fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

ASTRONOMSKI TABOR V DOMU ZAPOTOK NA KUREŠČKU

V vikendu 30. 11.–1. 12. 2018 smo v Domu Zapotok na Kureščku organizirali astronomski tabor za nadarjene učence 8. in 9. razreda OŠ Stična. Tabora se je udeležilo 19 učencev. V domu smo prebivali skupaj z učenci OŠ Milana Šuštaršiča iz Ljubljane.

Ena astronomska skupna fotografija, posneta na Kureščku

Ob prihodu smo si pripravili ležišča in se malo sprostili.

Kuhanje je lahko tudi zabavno!

Sledile so spoznavne delavnice, kjer smo se medsebojno spoznavali z učenci iz Ljubljane. Skupina učencev »kuharjev« se je lotila priprave večerje, kajti namenili smo se, da si bomo vse obroke pripravili sami. Glavno vlogo pri tem so imeli učenci iz OŠ Milana Šuštaršiča v okviru izbirnega predmeta sodobna priprava hrane.

Ostali »astronomi« smo se spoznali z zvezdnimi kartami, programom Stellarium.

Večerja je bila najboljši del dneva (makaroni »po astronomsko« in čokoladni puding »temna snov«), kajti na koncu nas je čakalo pomivanje posode – najboljša stvar!

Po večerji smo prisluhnili navdihujočemu predavanju Matica Smrekarja o tem, kako je nastalo vesolje. Predavanje je bilo zelo zanimivo, poučno in hkrati tudi zabavno. Ker nam vreme ni šlo na roko, smo zvečer imeli delavnice, kjer smo sestavili teleskop iz dveh zbiralnih leč in z modeli prikazali mrke ter lunine mene. Namesto opazovanja zvezd smo imeli opazovanje tabornega ognja. Nad ognjem smo si spekli slastne hrenovke, jabolka in naredili poseben toast. Tudi glasbe in plesa ni manjkalo.

Prijetno druženje ob tabornem ognju

Naslednje jutro smo reševali naloge iz astronomije in na zunanjem igrišču naredili model Osončja. Obiskalo nas je tudi Sonce, ki smo ga opazovali skozi posebna očala. Kmalu je bilo kosilo in že smo se morali odpraviti domov. Zaradi astronomskega tabora v Domu Zapotok na Kureščku nam je astronomija postala še bolj všeč.

VTISI:

Vesela sem, da sem se udeležila tabora, kjer sem spoznala veliko novih prijateljev. Bili smo kot eno, čeprav smo bili iz različnih šol.

Prvič in verjetno zadnjič pa je bilo zelo, zelo zabavno umivanje posode!

Astronomski tabor mi je bil zanimiv. Najbolj všeč mi je bila delavnica z zvezdnimi kartami.

Bilo je super, samo prekratko.

Bilo mi je všeč, ker smo imeli veliko časa za druženje.

Na taboru mi je bila všeč peka hrenovk na ognju in druženje s prijatelji. Zanimivo mi je bilo predavanje o vesolju.

Hrana je bila odlična, veliko smo se naučili in tudi zabave ni manjkalo.

Na astronomskem taboru sem se imela zelo lepo!

Pripravili: učiteljici Suzana Klopčič in Vesna Zimic Gluvić
Fotografije: arhiv OŠ Stična

POROČILO O CANKARJEVEM TEKMOVANJU

Leto 2018 je bilo razglašeno za Evropsko leto kulturne dediščine, katerega osrednji namen je bil spoštovanje dediščine ter sodelovanje pri promociji evropskih vrednot in približevanje dediščine mladim, leto 2018 pa velja tudi za Cankarjevo leto, saj je minilo 100 let od smrti enega najpomembnejših slovenskih pisateljev – Ivana Cankarja. Ob njegovem zaključku smo lahko s tekmovanjem izrazili spoštovanje do obojega.

11. decembra 2018 je na matični šoli OŠ Stična, na PŠ Višnja Gora in na PŠ Zagradec potekalo šolsko tekmovanje za Cankarjevo priznanje. Na PŠ Zagradec se je šolskega tekmovanja za Cankarjevo priznanje udeležilo 41 učencev od 4. do 9. razreda. Bronasto priznanje je prejelo 22 učencev, in sicer Neža Zajc, Lana Plut, Bor Glavan, Maša Aleš in Manca Vrhovec iz 4. K, Ivan Zavodnik, Monika Plevel in Filip Osojnik iz 5. bZ, Gabriela Vidmar in Živa Javšnik iz 6. aZ, Tara Strajnar Zupanc, Nejc Koselj, Inja Amon in Vanja Fink iz 7. bZ, Tanja Škufca in Gal Koščak iz 8. Z, Ema Vrabič, Tjaša Meglen, Neja Kastelic, Danica Koželj iz 9. aZ in Maša Žnidaršič ter Žan Strmec iz 9. b Z. Mentorice tekmovalcev so bile Nika Bracovič Blatnik (4. K), Mateja Jere Grmek (5. r.) in Vesna Zimic Gluvić (6.–9. r.).

Na področno tekmovanje za Cankarjevo priznanje, ki je potekalo na OŠ dr. Ivana Prijatelja v Sodražici, so se uvrstili Tanja Škufca, učenka 8. razreda, in Ema Vrabič, Maša Žnidaršič, Žan Strmec ter Tjaša Meglen, učenci 9. razreda. **Tanja Škufca iz 8. Z je prejela srebrno priznanje.**

*Razstava slik ob 100. obletnici smrti Ivana Cankarja in
100. obletnici Narodne galerije*

Vsem udeležencem tekmovanja in dobitnikom priznanj še enkrat iskrene čestitke in vam želimo še veliko bralnih užitkov!

**Pripravila: koordinatorica šolskega tekmovanja iz slovenščine za Cankarjevo priznanje na
PŠ Zagradec in mentorica Vesna Zimic Gluvić**

Fotografija: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

RAZSTAVA SLIK OB 100. OBLETNICI SMRTI IVANA CANKARJA IN 100. OBLETNICI NARODNE GALERIJE

Karolina Bregar, 8. Z
(Maksim Gaspari)

Maruša Hrovat, 8. Z
(Henry Chantel, kemičarka)

Maja Mohorčič, 8. Z
(Ivana Kobilca, Poletje)

Neja Kastelic, 9. aZ
(Ivana Kobilca, Kofetarica)

BOŽIČNO-NOVOLETNA PRIREDITEV

V petek, 21. decembra 2018, se je na naši šoli odvijala božično-novoletna prireditev, na kateri smo obeležili tri prihajajoče praznike: dan samostojnosti in enotnosti, božič in novo leto.

Tudi tokrat so za popestritev programa poskrbeli naši sončki – otroci iz Vrtca Sonček.

Božiček in njegovi pomočniki (palčki) so poskrbeli za nove zaplete na odru ...

*Sindi Erjavec in Karin Žgajnar,
9. bZ, sta odlično povezovali
prireditev.*

Božičkova žena in Božiček

BOŽIČNO-NOVOLETNI UTRINKI ...

Za prijetno vzdušje so poskrbeli člani OPZ in MPZ PŠ Zagradec ...

... otroci iz vrtca Sonček, mladi igralci in igralka z razredne in predmetne stopnje ...

Nastopili so tudi razigrani harmonikaši.

**Pripravila: učiteljica Nataša Rebec Lukšič
Fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec**

OBISK LIVARJA

V sredo, 23. januarja 2019, smo učenci OŠ Stična z izbirnim predmetom *kemija v okolju* obiskali tovarno Livar v Ivančni Gorici. Tam smo si ogledali potek dela in izdelke. Delavci so nas pred ogledom opremili z zaščitnimi očali, jopiči in čeladami. Videli smo taljenje železa in oblikovanje kovine.

Na obisku v Livarju

Po končanem zunanjem ogledu smo se zbrali v sejni sobi, kjer nas je sprejela prijazna gospa in nam podrobneje povedala vse o tovarni Livar. Ponudili so nam nekaj prigrizkov in vsak je dobil simbolično darilo.

Po končanem ogledu smo se odpravili na matično šolo in si ogledali zabavno in poučno igro o gospe Marie S. Curie. Igro sta nam predstavila znanstvenik Peter in njegov asistent Aleksander.

V sejni sobi Livarja

Pripravili: učenci izbirnega predmeta kemija v okolju
Fotografija: arhiv OŠ Stična

ŽIVLJENJEPIS MARIE SKLODOWSKA CURIE

Marie Sklodowska Curie je do sedaj verjetno najslavnejša znanstvenica, saj je bila prva ženska, ki je prejela Nobelovo nagrado. Presegla je tudi dosežke Linusa Paulinga, saj je edina prejemnica dveh Nobelovih nagrad iz različnih področij. Eno je prejela za kemijo, drugo pa za fiziko.

Marie S. Curie se je rodila v družini učiteljev na Poljskem. Imela je zanimive starše, saj je bil oče po poklicu učitelj, njena mati pa je bila ravnateljica v eni od boljših varšavskih šol za dekleta. Marie je svoje življenje želela posvetiti znanosti in medicini. Pri preučevanju radioaktivnosti je odkrila tudi nov element, ki ga je poimenovala po svoji domovini Poljski. Ta element se imenuje Polonij (Po). Je tudi avtorica izraza radioaktivnost. Za delo na področju radioaktivnosti sta si leta 1903 Pierre in Marie Curie razdelila Nobelovo nagrado iz fizike s Henrijem Bequerelom.

Marie Scodlowska Curie

Leta 1903 je Marie rodila tudi svojo prvo hčer po imenu Irene.

Skupaj z ostalimi učenci oddelkov 8. razreda matične šole in Višnje Gore smo imeli delavnice na temo radioaktivnosti. V delavnicah smo spoznavali osnovne pojme na temo radioaktivnosti in življenjepis najslavnejše znanstvenice Marie Sklodowske Curie. Ustvarjali smo plakate in izdelovali portrete Marie S. Curie.

Tam smo izvedeli veliko novega o njej in radioaktivnosti. Po koncu delavnic smo si ogledali prečudovito predstavo o njenem življenju in delovanju v znanosti.

Mnenja naših učencev o predstavi :

Igrica mi je bila zelo všeč, saj je bil v njej življenjepis Marie Curie predstavljen na zelo poučen in humorističen način. **(Nina Jernejčič, 8. Z)**

Dan na matični šoli s predmetom poskusi v kemiji se mi je zdel super. Lepo je bilo risati eno največjih fizičark in kemičark Marie S. Curie. Tisti, ki niso risali, so izdelovali plakate o radioaktivnosti itd. Bilo je zanimivo. Na koncu pa je sledila še predstava. Predstava je bila zelooooo smešna, poučna in posebna. **(Ajda Grabrijan, 8. Z)**

Igrica mi je bila všeč, saj sem izvedela veliko novega o Marie S. Curie. Bila je zelo zanimiva in zabavna. **(Sara Jernejčič, 8. Z)**

Pripravili: Anja Miklič in Maruša Hrovat, 8. Z
Avtorica portreta: Ajda Barna Grabrijan, 8. Z

RAZVEDRILNA MATEMATIKA

V soboto, 26. januarja 2019, je potekalo državno tekmovanje iz znanja v razvedrilni matematiki. Učenci naše šole so se tekmovanja udeležili na OŠ Jožeta Moškriča v Ljubljani.

Vsi trije udeleženci iz naše šole so dosegli srebrna priznanja:

Jaša Mežek, 7. b, srebrno priznanje,

Miha Perpar, 9. b, srebrno priznanje,

Ema Vrabič, 9. aZ, PŠ Zagradec, srebrno priznanje.

Iskrene čestitke vsem dobitnikom priznanj!

Zapisale: mentorice Lucija Medimurec, Magdalena Pirman in Darja Strah.

Avtorici ilustracije: M. P. in A. R.

TEKMOVANJE IZ GEOGRAFIJE

V tem šolskem letu so učenci in učenke PŠ Zagradec sodelovali tudi na tekmovanju iz geografije. V torek, 15. januarja 2019, je na naši šoli potekalo šolsko tekmovanje iz geografije, ki se ga je udeležilo 35 učencev.

4 najboljše uvrščeni tekmovalci so se uvrstili na območno tekmovanje iz geografije, ki je potekalo v sredo, 6. marca 2019, na OŠ Nove Fužine.

Čandrika Sečnik (7. bZ), Vanja Fink (7. bZ), Tanja Škufca (8. Z) in Nina Jernejčič (8. Z) so prejele srebrno priznanje, za kar jim iz srca čestitamo!

Pripravila učiteljica: Nataša Rebec Lukšič

7. AZ IN 7. BZ V OSILNICI

Učenci 7. a in 7. b PŠ Zagradec ter učenci 7. razreda PŠ Višnja Gora so se v ponedeljek, 11. februarja 2019, odpravili v šolo v naravi, in sicer v Osilnico. V osrčju kočevskih gozdov so preživeli pet zanimivih dni.

Izvedeli so zanimive stvari o medvedu, kralju kočevskih gozdov, ki je v osilniški občini za ljudi čisto vsakdanja žival.

Učenci so dobili koristne napotke, kako se obnašati v primeru srečanja z rjavim kosmatincem. Odšli so tudi do preže in v blatu videli pravi odtis medvedje šape. Poučili so se o veččinah preživetja v naravi.

Dobrodošli v Osilnici – deželi Petra Klepca!

Izdelovali so bivake, pasti za divje prašiče in se naučili, kako pravilno narediti taborni ogenj. Raziskovali so različne vrste rastlin, ki rastejo na tem področju, in jih prepoznavali. Pogovarjali so se o vodi in o pomenu le-te za življenje na Zemlji in si ogledali biološko čistilno napravo.

Odpravili so se na pohod po okoliških krajih ter si od blizu pogledali jelena in ga nahranili. Poslušali so predavanje o občini Osilnica, ki je druga najmanjša občina v Sloveniji, v dveh zanimivih potopisnih večerih so izvedeli zanimivosti o Nepalu in Vietnamu.

Preizkusili so se v lokostrelstvu in plezanju po plezalni steni, kjer so na lastni koži občutili težavnost obeh športnih disciplin. Pomerili so se v igrah Petra Klepca in v ribarjenju v reki Kolpi. Tudi ročne spretnosti so jim šle dobro od rok: izdelali so raznobarvne cvetlice iz krep papirja in srčke za valentinovo.

Zvečer so se sprostiti v bazenu in ob ogledu animiranega filma. Pomerili so se tudi v igranju namiznega tenisa in ročnega nogometa. Zadnji večer so se zabavali ob ritmih glasbe in plesa.

Sonce, prijetno druženje z vrstniki, vrhunski animatorji in okusna hotelska hrana so zagotovo pripomogli k temu, da bo letošnja šola v naravi tako učencem kot tudi učiteljem za vedno ostala v lepem spominu.

Pripravila: učiteljica Nataša Rebec Lukšič
Fotografija: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

FOTO-UTRINKI Z LETOVANJA V OSILNICI ...

V Osilnici smo pridno hodili ...

... in se veliko novega o rastlinah naučili ...

Ko je nastopil čas za počitek, smo od veselja v zrak skočili ...

... in se v prave fotomodele prelevili.

Medvedi v Osilnici

Z avtobusom smo v hotel prispeli,
da bi tu en teden preživali.
V hotel Kovač smo se namestili
in si svoje sobe uredili.

Tukaj zdaj se o Osilnici učimo
in o medvedih govorimo.
Tu medved je najmogočnejša žival,
saj je že pred leti tukaj stanoval.

Medvedi orjaške so živali
in bi radi v miru stanovali.
Pri tem jih mi, ljudje, motimo,
ker v njihovem življenjskem okolju hodimo.

Medved največ se z rastlinstvom prehranjuje in nas,
ljudi, na svojem jedilniku sploh ne obožuje.
Medvedi se nam zdijo zanimivi,
ker so mehki, puhasti in igrivi.

Odtis medvedove šape

(Jerneja Bregar, Tara Strajnar Zupanc in Vanja Fink, 7. bZ)

Ena skupinska fotka z lovsko prežo v ozadju

V šoli v naravi se zabavamo!

FOTO-UTRINKI Z LETOVANJA V OSILNICI ...

Plezali smo po plezalni steni ...

Družili smo se s prijatelji.

Preizkusili smo se v lokostrelstvu.

FOTO-UTRINKI Z LETOVANJA V OSILNICI ...

Sodelovali smo v igrah Petra Klepca.

Izdelovali smo rože iz krep papirja.

FOTO-UTRINKI Z LETOVANJA V OSILNICI ...

Učenci so v gozdu izdelovali pasti za divje živali, taborni ogenj in bivake.

Mojstrsko izdelan bivak

FOTO-UTRINKI Z LETOVANJA V OSILNICI ...

V prostem času smo igrali namizni nogomet.

Skupinska fotografija zagraških in višnjanskih sedmošolcev z učitelji – spremljevalci

Nekaj vtisov iz šole v naravi v Osilnici:

Najbolj nam je bilo všeč, ko smo odšli zvečer na bazen. Lučke so bile kulske. Vanja (Z), Tara (Z), Ana (Z), Pia P. (V), Jerneja (Z)

Najbolj nam je bilo všeč kolesarjenje, lokostrelstvo in pica iz krušne peči ter samopostrežni zajtrk. Maja (Z), Tara (Z), Jerneja (Z), Zala (V), Ana (Z)

Všeč mi je bilo druženje s prijatelji v prostem času in igre Petra Klepca, saj je ena skupina deklet premagala fante. Nastja (V), Zala (V)

Veselo vzdušje, prijazno osebje, urejen bazen, dobre predstavitve – po tem si bomo zapomnili letošnjo šolo v naravi. Nejc, Matija, Nik, Toni (Z)

Tukajšnji učitelji so bili zelo dobri. Jakob, Jan (Z)

Najbolj všeč mi je bila opazovalnica za medvede in druge živali. Natalija (Z)

Popoldanski počitek ob Kolpi

Pripravili: učiteljici Nataša Rebec Lukšič in Petra Rus Mušič
Fotografije: arhiv OŠ Stična

OBISKAL NAS JE NOVINAR IGOR GOŠTE

20. februarja 2019 nas je na PŠ Zagradec pri izbirnih predmetih šolsko novinarstvo in literarni klub obiskal gospod Igor Gošte, ki je novinar, pisatelj, pesnik in vnet športnik, ultramaratonec. Dolga leta je bil urednik lokalne televizije ETV. Je tudi dobitnik srebrnega priznanja Občine Zagorje ob Savi, prejemnik Grumove plakete in predvsem skromen človek. Predstavil nam je nekaj svojih literarnih del in svoje bogate izkušnje o delovanju medijev.

V svojih literarnih delih pogosto piše o življenju v Zasavju – o življenju, ki počasi izginja, in se ga spominjajo samo tisti, ki so živeli še brez računalnikov, pametnih telefonov in mnogi tudi brez televizije. V vseh treh svojih romanih *Sledi korakov*, *Prebujanje* in *Otroci knapov* je popisal navade, običaje in vsakdanje življenje otrok, njihovih staršev in starih staršev.

Igor Gošte

Učenci so z zanimanjem poslušali predavanje Igorja Gošteta.

Popisoval je dogajanje okrog miklavževanja, kresovanja, prehranjevanja, veliko je pisal o otroških igrah, o delu njihovih očetov, ki so bili v večini rudarji, o mamah gospodinjah, o njihovih filmskih in stripovskih junakih in natančno opisal, kako sta v njihove skromne rudarske domove prišla televizija in pralni stroj.

Čeprav po izobrazbi ni novinar, rad opravlja novinarsko delo. Predstavil nam je kar nekaj novinarskih žanrov.

Ko na primer z nekom delaš intervju, ga moraš že pred tem dobro poznati in se na intervju pripraviti. Če hočeš biti dober novinar, moraš veliko brati, se za stvari zanimati in biti rado-veden. Poudaril je, da je vedno potrebno povedati resnico, četudi boli, in da pripravlja nov roman o svojem dolgoletnem novinarskem delu. Pri tem mu želimo veliko uspeha. Srečanje z njim je bilo zelo prijetno in poučno.

Igor Gošte piše kolumne za revijo Reporter.

Ena izmed knjig, ki je nastala izpod peresa Igorja Gošteta.

Skupinska fotografija z Igorjem Goštetom

Zapisala: Maja Škufca, 7. aZ, ŠNO
Fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

SREČANJE MLADIH NOVINARJEV

V torek, 5. marca 2019, smo se ob 9. uri zbrali mladi novinarji z različnih osnovnih šol v Občini Ivančna Gorica v knjižnici v Ivančni Gorici, ki je enota Mestne knjižnice Grosuplje. Srečanje je vodila simpatična novinarka Larisa Daugul. Tam smo dobili izkaznice s svojim imenom in priimkom, pisalni blok in mapo s papirjem.

Udeleženci novinarske delavnice smo med seboj naredili intervju ter osebo nato predstavili. Pripovedovali smo si tragične zgodbe, izbrali smo najzanimivejše in jih ravno tako predstavili. Dobili smo dobro malico: sendvič s salamo in sirom, sadni sok in roladico. Obiskal nas je tudi gospod Matej Šteh, urednik časopisa Klasje.

Na koncu smo se dogovorili, da vsak od nas napiše poročilo ali intervju in ga pošlje na Larisino e-pošto.

Srečanje je bilo zelo zabavno in poučno. Končalo se je ob 12. uri.

Pripravili: Inja Amon, 7. bZ, in Ana Urbančič Novak, 7. aZ, ŠNO
Ilustracija: Ula Zabukovec, 8. Z

ŠOLA V NARAVI 8. Z IN 8. V – FIESA

1. dan

Danes srečno smo prispeli
in se v sobe namestili.
Rastlinstvo Primorske smo spoznali
in se ob lokostrelstvu nasmejali.
Po večerji smo mesto raziskali
in prvi dan srečno zaspali.

Spesnile: Karolina, Nina, Tanja, 8. Z

Prijetno druženje v šoli v naravi ...

2. dan

Danes je bil SUPER dan –
lep, vesel in nasmejan.
Po zajtrku v Piran smo odhiteli
in se sladoleda z'lo najedli.
Do cerkve sv. Jurija smo se podali,
nato pa še Tartinija obiskali.
Popoldne ribiči smo postali,
vse morske organizme raziskali,
zvečer smo ob risanju lepo se imeli
in kasneje spat odhiteli.

**Spesnile: Karolina, Tanja, Nina, Sara, Patricija,
8. Z**

3. dan

Zdravo!
Danes orientacijo smo imeli,
se orientirali in peli.
Ko nazaj uspešno smo prišli,
na nordijski pohod smo odšli.
Kasneje jezeri raziskali
in se račkam nasmejali.
Zvečer smo zabavni kviz odšli igrat
in srečo v znanju šli iskat.
Pozdravljamo vas prav lepo,
zdaj pa gremo v posteljo.

Napisale Karolina, Nina in Tanja, 8. Z

4. dan

Danes do solin peš smo odšli,
vmes v Portorožu se ustavili.
Kasneje v kuhanju školjk se preizkusili,
zvečer pa na plesišče šli
in se tam zabavali.

Martinčkanje na spomladanskem soncu

Kulinarični moment

Čas za skupinsko fotografijo

Spesnili: Karolina in Tanja, 8. Z
Fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

PROJEKT UŽITKOBRALCI NA PŠ ZAGRADEC

Všečno, zabavno in povezovalno! Da je branje lahko tudi prijetno in celo zabavno, so dokazali učenci, ki so sodelovali v projektu z imenom Užitekobralci. Pri projektu so sodelovali prijavljeni učenci razredne in predmetne stopnje. Nastali so pari mlajšega in starejšega učenca, kjer je mlajši bral starejšemu učencu. Srečanja so potekala trikrat tedensko po petnajst minut v času izven pouka. Namen projekta nista bila le razvijanje bralnih spretnosti in motivacija za branje pri mlajših učencih, ampak tudi medsebojno druženje, medgeneracijsko povezovanje, razvijanje občutka medsebojne pomoči in odgovornosti.

Po uspešnem zaključku projekta je učence nagradila tudi Občina Ivančna Gorica, ki je mlajšim učencem podarila knjige.

Da je projekt uspel, dokazujejo nekatera mnenja učencev.

- * Bilo mi je poučno, zdelo se mi je zanimivo in da so nas učili učenci, je vse še boljšalo.
- * Všeč mi je bilo, ker je bilo tako poučno in zanimivo.
- * Imel sem se lepo in krasno. Najbolj mi je bilo všeč, ker smo veliko brali.
- * Bilo je poučno in zabavno. Všeč mi je bilo, da so nas poučevali učenci in ne učitelji.
- * Zanimivo je bilo videti, kako se otrokom že po prvem tednu vidi napredek v branju.
- * V sodelovanju v projektu sem zelo uživala, saj rada priskočim na pomoč vsem, ki jo potrebujejo. Zanimivo je bilo obujati spomine na pravljice, ki sem jih, ko sem bila mlajša, prebrala tudi sama. Žal mi je le, da je tako hitro minilo.
- * Branje z mlajšimi je bilo zelo zabavno, saj smo se ob slikah in ob prebranih zgodbah velikokrat nasmejali.
- * Projekt mi je bil zelo všeč in se ga bom drugo leto z veseljem udeležila.
- * Bilo mi je zelo všeč, saj je bilo zelo zabavno in poučno.
- * Projekt mi je bil zelo všeč, saj sem se bolj povezala z mlajšimi otroki. Projekt Užitekobralci priporočam vsem.
- * Projekt je poučen in zabaven.
- * Bilo mi je všeč, saj sem se zelo povezala z bralko in izvedela veliko o njej. Če bo naslednje leto ta projekt, se ga bom z veseljem udeležila.

Pripravil: aktiv učiteljic DSP na PŠ Zagradec
Avtorica ilustracije: Alja Miklič, 9. aZ

MLADI NOVINARJI IN LITERATI PŠ ZAGRADEC SO OBISKALI RADIO ZELENI VAL TER DOM STAREJŠIH OBČANOV GROSUPLJE

V četrtek, 7. marca 2019, smo se učenci PŠ Zagradec, ki obiskujemo izbirna predmeta šolsko novinarstvo in literarni klub ter ju poučujeta Vesna Zimic Gluvič in Nataša Rebec Lukšič, odpravili na zanimivo ekskurzijo v Grosuplje. Najprej smo odšli na Radio Zeleni val, kjer smo spoznali delo novinarja oz. govornika na radiu. Nekaj učencev se je poskusilo tudi pred radijskimi mikrofoni, ko jih je radijska moderatorka spraševala in so povedali tudi nekaj o naši šoli.

V studiu Radia Zeleni val

Po končanem radijskem obisku smo se odpravili na zelo poseben obisk v Dom starejših občanov Grosuplje. Pripravili smo jim kulturni program, kjer smo jim zapeli, zaigrali in recitali. Pri tem pa so nam pomagali tudi oskrbovanci doma, ki so nam povedali veliko o življenju nekoč. Program smo zaključili s skupno pesmijo V dolini tihi.

Pozor! Smo v etru!

Vsi v domu, tako učenci in učitelji kot tudi starejši občani in njihovi delovni terapevti, smo se na obisku zelo zabavali in obljubili smo jim, da kmalu spet pridemo.

Zapisala: Zoja Jernejčič, 9. aZ
Fotografiji: arhiv PŠ Zagradec

Naši učenci o obisku Doma starejših občanov Grosuplje ...

Po ekskurziji na Radiu Zeleni val smo se odpravili v Dom starejših občanov Grosuplje, kjer smo starejši generaciji pripravili nastop. Program se je začel s prečudovito pozdravno pesmijo, ki je delo učiteljice Dragice Šteh. Skozi program so nas vodile Laura Kaurin, Tjaša Zupančič in Karin Žgajnar. Na svoje harmonike so nam zaigrali Jan Pirnar, Žiga Zaletelj in Peter Hočevnar. Mladinski pevski zbor PŠ Zagradec pod vodstvom učitelja Andreja Oberstarja nam je zapel dve pesmi. Inja Amon je prebrala delo, ki ga je napisala sama. Učenci, ki obiskujemo šolsko novinarstvo, smo recitirali Drobotnice Toneta Pavčka, starejši občani pa so nam zaupali svoje spomine iz otroštva in mladosti. Mislim, da so bili zaradi našega obiska srečni. Tudi nam je bilo všeč, da smo jim lahko polepšali dan. (Maja Škufca, 7. aZ)

Naši učenci so za oskrbovance Doma starejših občanov Grosuplje pripravili kratek kulturni program.

V domu upokojencev mi je bilo všeč, ker smo polepšali dan starejšim občanom. Ploskali so nam, odgovarjali na naša vprašanja o njihovem otroštvu, mladosti in šoli, opisovali so nam razne igre, ki so se jih igrali, na koncu pa so veselo ploskali in peli na pesem, ki so jo igrali naši učenci na harmonike. Od vseh nas so se lepo poslovili v upanju, da se še kdaj vidimo. (Inja Amon, 7. bZ)

Bila sem vesela, saj smo razveselili kar nekaj starostnikov. Pripravili smo jim veliko točk. Recitirali smo pesmi Toneta Pavčka, igrali na harmonike in peli. Peter Hočevnar je deklamiral dolgo Gregorčičevo pesem Soči, potem pa je tudi nas presenetila ena od varovank doma, ko nam je zelo dožive-to deklamirala ravno tako dolgo Prešernovo pesem Nezakonska mati. Program so vodile Laura, Tjaša in Karin iz 9. razreda. Pevke mladinskega pevskega zbora smo zapele dve pesmi. Za zaključek smo vsi skupaj zapeli V dolini tihi, fantje pa so nas spremljali s harmonikami. Bilo je zelo zabavno in poučno. (Ana Urbančič Novak, 7. aZ)

*Foto-utrinki z našega obiska
Doma starejših občanov Grosuplje ...*

Peter, Žiga in Jan iz 9. aZ so raztegnili svoje mehove ...

*Tudi Gašper Mojškerc iz 7. aZ je zaigral
na harmoniko.*

*Inja je prebrala spis o otroštvu
svoje babice.*

Foto-utrinki z našega obiska Doma starejših občanov Grosuplje ...

Nastopile so tudi učenke MPZ PŠ Zagradec pod vodstvom učitelja Andreja Oberstarja.

PESEM, S KATERO SMO SE PREDSTAVILI ...

Gospe in gospodje, tete in strici,
prisluhnite zdaj tej posebni novici –
k vam smo prišli, da bi vas spoznali
vam kaj zapeli in pokramljali.

Doma smo sredi zagraške doline,
kjer Krka prinaša najlepše spomine,
ponosni na naše dolenjsko ime –
na besedo domačo in toplo srce.

Pri nas so lepi vsi letni časi,
pomlad – ko cvetijo balkoni na vasi,
poletje, ko žito na polju zori
in jesen, ki bogate sadove rodi.

Še zima je lepa, ko ves svet počiva,
v kristale ovita je Krka igriva.
Zemlja ves čas se vrti in vrti,
z njo se seveda vrtimo mi vsi.

Danes še misli se naše vrtijo,
vam zdravja, veselja, modrosti želijo,
vi pa peljite nas v stare spomine,
v zgodbo življenja, ki nikdar ne mine.

Avtorica pesmi: učiteljica Dragica Šteh
Fotografija: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

NA PŠ ZAGRADEC SMO GOSTILI INDIJSKEGA VELEPOSLANIKA

V petek, 5. aprila 2019, so učenci 7. razredov PŠ Zagradec v okviru geografskega dne odkrivali Azijo – največjo celino sveta, ki te s svojo naravno in kulturno dediščino ter pisano sestavo prebivalstva naravnost očara. Spoznavali so zakonitosti monsunov in tajfunov, nato pa so se še поблиže seznanili s potresi in cunami.

Izdelovali so tudi plakate na izbrane teme v zvezi z naravnogeografskimi in družbenogeografskimi značilnostmi Azije, risali mandale, dekleta pa so se oblekla v tradicionalno indijsko oblačilo – sari.

V okviru geografskega dne smo na naši šoli gostili posebne goste z indijskega veleposlaništva v Ljubljani. S svojim obiskom nas je počastil gospod Param Jit Mann, indijski veleposlanik, ki je za nas pripravil izredno zanimivo predstavitev Indije, spremljali pa so ga še njegova tajnica ga. Mamta Talwar, učitelj joge g. Mukesh Chandra in prevajalka ga. Anja Podgornik. G. Mukesh Chandra je ob zvokih tradicionalne indijske glasbe za nas izvedel kratko demonstracijo joge, prav tako pa nam je prikazal kratko praktično vajo za odpravo stresa.

Naši prijazni gostje k nam niso prišli praznih rok. Za nas so pripravili okusno domače indijsko pecivo, s seboj pa so prinesli tudi veliko knjižnega gradiva, ki ga bodo lahko naši učenci prebrali v šolski knjižnici.

Zagraški sedmošolci s predstavniki indijskega veleposlaništva

Učenje joge je potekalo tako ...

Učitelj joge nam je pokazal preprosto vajo za sproščanje.

Učenci so pozorno sledili napotkom in brezhibno izvajali vaje.

Še nekaj o učenju joge in o oblačenju sarija ...

Tudi Čandrika in Gal sta se preizkusila v izvajanju joge.

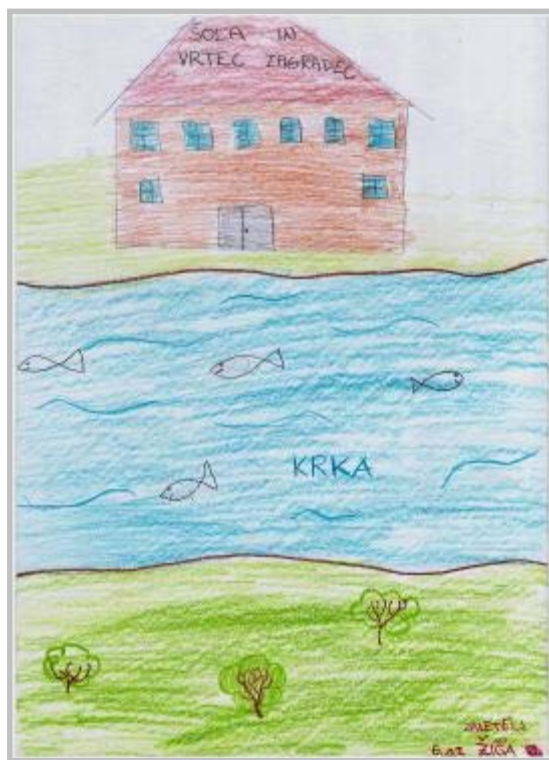
*Inja si je oblekla tradicionalno indijsko
oblačilo – sari.*

**Pripravila učiteljica: Nataša Rebec Lukšič
Fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec**

ŠOLSKO TEKMOVANJE IZ SLOVENŠČINE MEHURČKI V ŠOLSKEM LETU 2018/2019 NA PŠ ZAGRADEC, PŠ KRKA IN PŠ AMBRUS

5. aprila 2019 je na PŠ Zagradec, PŠ Krka in PŠ Ambrus potekalo šolsko tekmovanje iz slovenščine Mehurčki. Udeležilo se ga je 18 učencev 3. razreda, 6 s PŠ Zagradec (Lara Zaletelj, Kaja Mezek, Benjamin Zavšek, Matija Rojc, Maša Marc, Luka Perko), 7 s PŠ Krka (Ula Mišmaš, Ajda Kastelic, Nina Rajer, Monika Uršič, Urška Rogelj, Jaka Zajc, Roxy Bunn) in 5 s PŠ Ambrus (Matic Godec, Adam Perko, Anže Blatnik, Vid Hočevar, Taja Škrajnar). Na PŠ Zagradec jih je na tekmovanje pripravljala mentorica Neja Zaplotnik, na PŠ Krka mentorica Nadja Jankovič Fortuna, na PŠ Ambrus pa mentorica Cirila Zupančič.

Vsem udeležencem tekmovanja in hkrati dobitnikom priznanj iskrene čestitke!

**Zapisala: koordinatorica šolskega tekmovanja iz slovenščine Mehurčki na PŠ Zagradec
Vesna Zimic Gluvić**

Ilustracija: arhiv OŠ Stična

ZAGRAŠKI NOVINARJI IN LITERATI SO SI OGLEDALI SVET MEDIJEV

V torek, 9. aprila 2019, smo se učenci, ki obiskujemo izbirna predmeta šolsko novinarstvo in literarni klub, po pouku odpravili na zaključno ekskurzijo v ljubljanski svet medijev.

*Ekipo zagraških novinarjev in literatov v studiu
Kanala A*

Gregor Trebušak

Najprej smo obiskali POP TV in Kanal A. Tam smo si sprva ogledali studio informativne oddaje »Svet na Kanalu A«. Prostor je bil velik in zelo visok. Na stropu je bilo zelo veliko luči in reflektorjev. Tu se nam je pridružil **Gregor Trebušak**, eden izmed voditeljev te oddaje. Predstavil nam je poklic TV -novinarja in nam razložil, kako nastane informativna oddaja.

Z Gregorjem Trebušakom v studiu Kanala A

Nato smo z gospo Elizabeto Šebela odšli v POP TV-jev studio, kjer snemajo osrednjo informativno oddajo 24 ur, Vreme, Pop in ter Preverjeno. Naša prijazna vodička nam je spregovorila nekaj besed o delu novinarjev na POP TV in o oddajah, ki nastajajo pod okriljem omenjene TV-postaje. Tudi sami smo se lahko preizkusili v vlogi TV-povezovalcev in posneli skupno fotografijo. Gospa, ki nam je razkazala studio, nam je pokazala tudi okolico studia in bili smo navdušeni.

Skupinska fotografija v studiu, kjer snemajo informativno oddajo 24 ur.

Nazadnje smo si ogledali še studio, kjer snemajo med gledalci priljubljeno nedeljsko oddajo *Zvezde plešejo*. Izvedeli smo, da tekmovalci v njem vadijo ob sredah, četrtnih in petkih.

Kratek oddih v studiu MotoGP

Nato nas je pot vodila do Radia 1, kjer sta nas sprejela simpatična in zgovorna **Nina Igrutinovič** in **Rok Ostrež**, ki sta za nas pripravila duhovito predstavitev Radia 1. Opazili smo, da govorita zelo hitro in brez mašil.

Sledilo je še kratko, a prijetno druženje v studiu dveh primorskih kraljev – **Tomaža Klepača** in **Iztoka Gustinčiča**. Tam smo lahko prisluhnili kratkim poročilom in koristnim cestnim napotkom.

Nato smo se odpravili še v studio Radia Antena, kjer sta službovala voditelja **Alen Podlesnik** in **Kaja Godeša**. Nekaj punc je na koncu naredilo »selfi« z Alenom, ki se jim je podpisal na roko.

Po obisku Radia 1 smo odšli v Kolosej, kjer smo si ogledali zelo ganljiv film *Mia in beli lev*. Seveda brez kokic ni šlo. Po ogledu filma smo šli še v restavracijo s hitro prehrano in se prijetno okrepčani odpeljali proti domu. Imeli smo se odlično.

Rok Ostrež in Nina Igrutinovič

Na Radiu 1 smo se družili s Tomažem Klepačem in Iztokom Gustinčičem.

Selfiji z Alenom Podlesnikom na Radiu Antena ...

Karin, Alen, Alja in Sindi

Maja, Alen in Tjaša

Pripravili: Inja Amon, 7. bZ, in Ana Urbančič Novak, 7. aZ, učenci izbirnega predmeta ŠNO
Fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

UČENCI 8. Z SO SPOZNAVALI AVSTRALIJO IN OCEANIJO

V aprilu so učenci 8. Z imeli geografski dan, v okviru katerega so bolje spoznali Avstralijo in Oceanijo.

Po uvodni predstavitvi osnovnih geografskih značilnosti so učenci v skupinskem delu preučili različne teme (rastlinstvo, prebivalstvo ipd.). Na podlagi literature in s pomočjo zbranega slikovnega gradiva so izdelali odlične plakate, ki so jih tudi predstavili.

Dokazali so, da so pri skupinskem delu zelo disciplinirani in da so že večji javnih predstavitev. Ob izvajanju drugačnih pristopov k učenju in poučevanju je geografski dan potekal v prijetnem vzdušju.

Izdelovali smo plakate na temo Avstralija in Oceanija

Predstavitev plakatov

Pripravila: učiteljica Tina Finc
Fotografiji: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

TUDI NA PŠ ZAGRADEC SAMO ZBIRALI STAR PAPIR

Tudi letos smo na PŠ Zagradec izvedli dve zbiralni akciji starega papirja. Tokrat smo zbrali 14 621 kg starega papirja. Vsa zbrana sredstva bodo namenjena šolskemu skladu OŠ Stična.

Učenci, ki so v oktobrski zbiralni akciji zbrali največ papirja, so:

1. Žiga Nahtigal, 5. bZ,
2. Klemen Rajer, 5. aZ,
3. Žiga Bradač, 9. aZ.

Najtežji učenci spomladanske zbiralne akcije so bili:

1. Gal Koščak, 8. Z,
2. Mojca Zupančič, 8. Z,
3. Žiga Nahtigal, 5. aZ.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste prispevali papir. Hvala tudi vsem učiteljem in učencem, ki ste pomagali pri izvedbi zbiralne akcije.

Zagraški učenci so pridno zbirali star papir.

Pripravila: učiteljica Alenka Kovač
Fotografija: arhiv OŠ Stična

MUZIKAL TU SMO DOMA

Ustvarili smo edinstveno avtorsko predstavo, zgodbo o zgodovinskem spominu, o hvaležnosti in mladostnem navdušenju. Ustvarili smo muzikal Tu smo doma.

Na OŠ Stična že vrsto let pripravljamo dobrodelne prireditve, s katerimi zbiramo sredstva za šolski sklad. Včasih je to novoletni bazar, v prejšnjih dveh šolskih letih smo imeli dobrodelni koncert s številnimi znanimi gosti,

Muzikal Tu smo doma se je odvijal v telovadnici OŠ Stična.

za letošnje šolsko leto pa smo si zastavili drzen, a skrbno načrtovan cilj – avtorski muzikal. Spisali smo scenarij in v pripovedi nadobudnih prijateljev, ki iščejo zaklad, tudi mi odkrivali lepote in bogastvo naše bližnje okolice. Šli smo do stiškega samostana in do ptička v samostanskem grbu, pa do rimskega miljnika in do našega rojaka Josipa Jurčiča na Muljavo. Srečali smo Krjavlja in se veselili prijateljstva in povezovanja med tremi ivanškimi vzgojno-izobraževalnimi ustanovami – vrtcem, osnovno in srednjo šolo. Slednjič smo skupaj odkrili zaklad, ki se ga ne da kupiti – pravo prijateljstvo in dogodivščine, ki nam jih ponuja odkrivanje naravnih in kulturnih lepot našega kraja.

Zgodbo Dragice Šteh so vrhunsko odigrali igralci: *Ula Batis, Karolina in Kristina Genorio, Ruben Mulh, Tara Moretti, Ela Perpar in Matija Miklavčič*. Njihove mentorice so bile: Jožica Ferlin, Aleksandra Šparl in Lidija Zajc. Čudovit izrazni ples je zaplesala *Lea Bernetič Rijavec*, zaplesali pa so tudi plesalci, ki vadijo pod mentorstvom Marije Majzelj Oven: *Maj Benčan in Neža Marinčič, Alex Lekić in Zara Vencelj, Ibro Hodžić in Milica Sekulić, Žak Šparl in Naja Mrvar, Andraž Golob in Ela Cilenšek* ter *Roš Nal Omahen in Julija Genorio*.

V izjemnem orkestru, ki se je zbral prav za to priložnost, so zaigrali naši nekdanji in sedanji učenci ter glasbeni gostje: 1. violina: *Maja Drčar, Jure Malovrh in Ekaterina Lepoša*; 2. Violina: *Tinkara Kastelic, Mima Kovačič in Ana Posavec*, viola: *Katja Aškerc*; violončelo: *Meta Kovačič in Goran Sarjaš*; flavta: *Karin Kovaček in Uršula Čenelč*; klarinet: *Sara Mulh in Vida Kovačič*; rog: *Robi Petrič*; pavke: *Boštjan Jerman*; klavir: *Roman Sarjaš in Urška Petek*; bas: *Goran Sarjaš*, bobni: *Vid Žgajner* ter električna in akustična kitara: *Luka Ivanovič*.

MUZIKAL TU SMO DOMA

Sodeloval je preko stočlanski pevski zbor, sestavljen iz otroškega pevskega zbora OŠ Stična, pod vodstvom Bojane Mulh, mladinski pevski zbor OŠ Stična in mladinski pevski zbor PŠ Višnja Gora, pod vodstvom Romana Sarjaša, ter mladinski pevski zbor PŠ Zagradec, pod vodstvom Andreja Oberstarja. Združenemu zboru in orkestru je dirigirala Bojana Mulh, Roman Sarjaš pa je avtor glasbe in glasbenih aranžmajev celotnega muzikala Tu smo doma.

Ekipi ustvarjalcev so pri organizaciji in izvedbi pomagali številni sodelavci. Veliko pridnih rok je pomagalo postavljati oder, pripravljati sceno, vabila, projekcijo, spremljati učence in sprejemati goste. Tu velja še posebej omeniti predsednico šolskega sklada Barbaro Polajžer in predsednico sveta šole Andrejo Robek Perpar. Za motivacijo in vsesplošno podporo pri večmesečnem ustvarjanju in pripravah so poskrbeli: ravnatelj Marjan Potokar, pomočnice Barbara Maver, Mojca Malovrh in Lidija Zajc ter pomočnik Gregor Arko. Za organizacijo, sceno in ostale tehnične podrobnosti pa so poskrbeli: Vita Valenčak, Helena Kastelic, Zdenka Ograjšek, Lovro Ulcej, Vinko Grabljevec, Nevenka Zupančič, Anka Švigelj Koželj in Kristijan Rešetič.

Vsak je dodal svoj del k zgodbi, ki bo še dolgo odmevala v pesmih, ki si jih bodo učenci popevali na šolskih hodnikih, v nepozabnih spominih in zavedanju, kako veliko bogastvo se pravzaprav skriva v nas samih, v našem sodelovanju in včasih tudi drznih sanjah, ki najdejo pot do uresničitve. Zato smo še toliko bolj hvaležni tistim, ki nas podpirajo in v našem delu vidijo poslanstvo in vizijo boljše prihodnosti za naše otroke. Pri izvedbi muzikala so nam še posebej pomagali: Matej Zupančič in Dejan Pugelj, ki sta poskrbela za luč in ozvočenje, Boštjan Žgajnar je izdelal izjemno gnezdo za sceno, p. Branko Petauer in Gašper Stopar sta prispevala fotografije za projekcijo; Maja Lampret iz občine Ivančna Gorica in Matej Šteh iz zavoda Prijetno domače sta nam pomagala pri promociji muzikala, Igor Adamič je poskrbel za video, s katerim predstavljamo delovanje šolskega sklada, Aleš Kastelic je natisnil plakate, plakate in vstopnice je natisnil Klemen Fedran, Mateja Novak je priskrbela blago za stiške ptičke, David Mrvar je poskrbel za snemanje; med velikodušne donatorje pa se je vpisal Darko Perko. Naši zunanji sodelavci so za spomin dobili prisrčnega stiškega ptička, ki ga srečamo v samostanskem grbu, v znaku OŠ Stična, ptica – simbol življenja, pa živi tudi v gnezdu, v bližino ivanškega miljnika.

Muzikal je bil resnično igralsko-glasbeno-plesno-pevski spektakel. Minil je tako hitro, da so si obiskovalci s svojim aplavzom zaželeli ponovitev ene od pesmi. Mogoče to pomeni, da bomo doživeli še kakšno ponovitev in še kakšen tako prisrčen aplavz, kot smo ga na dan izvedbe muzikala.

Pripravila: učiteljica Dragica Šteh
Fotografija: Gašper Stopar

KULTURNI DAN – 8. Z IN 8. V

V petek, 19. aprila 2019, smo učenci 8. Z in 8. V preživelih kulturno. Najprej smo obiskali Ribnico in v tamkajšnjem rokodelskem centru izdelovali glinene piščali ter košarice, sledil je ogled rahlo srhljivega ribniškega gradu, nato pa smo se ustavili še pri očaku Trubarju na Rašici.

Izdelovali smo izdelke iz gline in pletli košarice.

Skupinska fotografija učencev 8. Z

Pripravila: učiteljica Dragica Šteh
Fotografiji: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

LONDON NAS JE ZELO NAVDUŠIL

V petek, 22. marca 2019, smo se ob 9.00 zbrali na Letališču Jožeta Pučnika v Ljubljani. Vsi smo bili zelo veseli in v pričakovanju leta v London, a hkrati tudi nemirni, saj smo nekateri leteli prvič v življenju.

Najprej so nam pregledali prtljago, nato pa še nas. Ko smo opravili s carino, smo počakali na letalo. Ko smo leteli, je bilo zelo zanimivo, čeprav je bila pot dolga.

Končno smo prispeli na letališče London Stansted, kjer so nas pregledali policisti. Nato pa smo se z vlakom odpravili do hotela. Vozili smo se približno eno uro in pol.

Slavni londonski Big Ben

Ko smo prispeli v hotel, smo dobili navodila in se razdelili po sobah. Potem pa smo se hitro uredili, kupili nekaj najnujnejših stvari v trgovini ter odšli v bližnji park, kjer sta sledili prvi dve predstavitvi (o Združenem kraljestvu in o Londončanih).

Kmalu smo se odpravili v Park St. Jamesa, kjer smo imeli še dve predstavitvi, nato pa smo odšli do kraljeve palače (Buckingham palace), kjer smo videli značilne čuvaje, poimenovane »Foot Guards«. Potem smo šli bližje h kraljičinemu kipu in sledila je še predstavitev o le-tem.

Odpravili smo se naprej, vse do Big Bena in bližnjega mesta, nato pa do velikanskega kolesa, imenovanega London Eye.

Buckinghamaska palača

LONDON NAS JE ZELO NAVDUŠIL ...

Po celodnevni hoji smo bili seveda lačni in zato smo se odpravili v nek del mesta, imenovan Piccadilly Circus, v katerem je bilo veliko trgovin in lokalov s hrano. Tako smo se razpršili po svoje in vsak si je lahko izbral, kje bo jedel. Po večerji smo se odpravili v hotel.

Naslednji dan, torej v soboto, smo si ogledali Tower Bridge, zraven pa smo lahko videli še nek grad. Sledil je ogled morskega muzeja, kjer smo si lahko ogledali, kar smo si želeli.

Tower Bridge

Čez kakšno uro smo se odpravili do oddaljenega Greenwiškega poldnevnika, spotoma pa smo videli veliko psov iste pasme, značilne za Združeno kraljestvo.

Kmalu smo znova postali lačni in odpravili smo se do tržnice s hrano, kjer si je znova lahko vsak izbral, kje bo jedel.

Po kosilu smo si šli ogledat stolp The Monument. Kdor je želel, si je lahko z vrha stolpa ogledal prečudovit razgled, a je moral prej prehoditi 331 stopnic.

Potem smo prečkali London Bridge in Millenium Bridge in zatem prišli do neke cerkve. Nazadnje smo se še vozili z dvonadstropnim avtobusom, s katerim smo se peljali do Oxford ulice in zvečer spet do središča Piccadilly.

V nedeljo smo obiskali Narodni-zgodovinski muzej. Po ogledu smo se vrnili v hotel po kovčke, potem smo odšli na letališče, čez zanimivo carino (moral si sezuti še čevlje) in nato z letalom domov.

Tipični angleški zajtrk

Zapisala: Danica Koželj, 9. aZ
Fotografije: arhiv OŠ Stična

DIAMANTNI KENGURU IN SREBRNA PRIZNANJA

Zaključeno je še zadnje državno tekmovanje iz znanja. V sredini aprila se je 5 učencev PŠ Zagradec udeležilo tekmovanja iz matematike. Štirje so dosegli SREBRNO VEGOVO priznanje:

- **IDA STRAJNAR ZUPANC** (mentorica: Slavka Nahtigal)
- **MARTIN BRADAČ** (mentorica: Dragica Šteh)
- **EMA VRABIČ** (mentorica: Darja Strah),
- **LEON PERKO** (mentorica: Dragica Šteh).

LUKA HOČEVAR iz 9. bZ je prejel srebrno priznanje iz logike. Njegova mentorica je bila učiteljica Darja Strah.

Učenka Ema je osvojila tudi priznanje DIAMANTNI KENGURU, saj je vseh 9 let osvojila bronasto priznanje na matematičnem tekmovanju. Zato se je v nedeljo, 19. maja 2019, v Cankarjevem domu udeležila prireditve BISTROUMI, ki jo prireja DMFA.

Vsem tekmovalcem čestitamo za dosežena priznanja.

Zapisala: učiteljica Darja Strah

Fotografija: arhiv OŠ Stična

ANGLEŠKA DELAVNICA ZA NADARJENE

V sklopu ur ISP za nadarjene se je v torek, 21. maja 2019, osem učencev sedmega in devetega razreda PŠ Zagradec udeležilo angleške delavnice z naslovom *English is fun*.

Učenci so pisali verižno zgodbo o žabi brez nog, na različna vprašanja iskali glasbo z ustreznim naslovom ali refrenom, se igrali družabno igro Alias ter si ogledali mladinski pustolovski film *The Goonies*.

Vmes smo se posladkali s piškoti, čokolado in čajem.

Delavnica je uresničila svoj namen, saj na njej ni manjkalo zabave, smeha, motivacije in medsebojnega sodelovanja.

Na angleških delavnicah se zabavamo in se veliko naučimo!

Pripravila: učiteljica Silvia Valenčič
Fotografija: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

KEMIKUM 2019

V petek, 26. aprila 2019, smo se z učenci udeležili zaključka natečaja ob mednarodnem letu periodnega sistema 2019 z naslovom *Periodni sistem elementov – včeraj, danes, jutri* v organizaciji Centra KemikUm, PeF v Ljubljani. Na natečaju so sodelovali osnovnošolci in dijaki.

Učenci so v avli Pedagoške fakultete v Ljubljani prikazali dela, ki so jih naredili na temo periodnega sistema elementov.

Dramska igra, ki so jo pripravili učenci POK-a.

Na razstavi smo si lahko ogledali zanimive izdelke (pasjo kolekcijo za osebno nego, pesem, napisano na temo kemije, glinene kipce, ki predstavljajo posamezen element ...)

Učenci naše šole so izdelali družabne igre na temo periodnega sistema, strip, periodni Titanik, latinski periodni sistem, periodni sistem vrednot, filme z različnimi eksperimenti in prelistali zanimivo zgodbo Perija na temo periodnega sistema. Na koncu smo si ogledali tudi dramsko igro *Kemija v hrani*. Vsi udeleženci so se lahko posladkali s kemijskimi palačinkami ter z domačim sladoledom, narejenim s pomočjo tekočega dušika.

Ob zaključku so podelili tudi nagrade. Priznanje so dobile tudi učenke 8. razreda PŠ Višnja Gora Taja Prijatelj, Zoja Jevnikar, Anja Omahen, Izabela Erjavec Prijatelj, Tia Špetič in Sara Jontes, za igro Tri prijateljice. S priznanjem sta bila nagrajena tudi učenca 9. razreda PŠ Zagradec Maša Žnidaršič in Žan Strmec, ki sta napisala zgodbo Perija.

Periodni sistem vrednot

Vsi sodelujoči so bili pohvaljeni za trud. Maša Žnidaršič in Žan Strmec iz 9. bZ sta vabljeni, da predstavita krajši izsek iz svoje zgodbe na posebnem dogodku, ki bo 10. junija 2019 na Kemijskem inštitutu v Ljubljani v okviru 4. tedna Kemijskega inštituta.

Zapisale: mentorice Mateja Trtnik, Ana Šimac, Suzana Klopčič
Fotografiji: arhiv OŠ Stična

ZELENI BRALCI V ZAGRADCU

V četrtek 16. maja, je Podružnična šola Zagradec gostila zaključno prireditev projekta »Že berem sam«. Gre za projekt Mestne knjižnice Grosuplje – enota Ivančna Gorica, ob podpori knjižnice in ob sodelovanju staršev pa ga izvajamo učiteljice vseh drugih razredov Osnovne šole Stična in tudi nekaterih drugih šol. Namen projekta je ozavestiti vlogo in pomen branja za otroke ter širiti bralno kulturo. V ta namen smo učiteljice tekom celega leta izvajale različne bralno obarvane dejavnosti za otroke, projekt pa smo prejšnji teden slavnostno zaključili.

Zagraški zeleni bralci

Zaključek projekta je po drugih razredih naznanil obisk bralke Tinca. To je knjižna junakinja iz zgodbe Ksenije Medved *Kako sem postal zeleni bralček*. Tinca je drugošolcem izročila zeleno majico kot nagrado za trud in kot znak zelenih bralcev. Majice sicer podarja župan Občine Ivančna Gorica, gospod Dušan Strnad, ki je promotor branja.

V teh zelenih majicah so učenci z Muljave, s Krke, iz Ambrusa in seveda iz Zagradca prišli na zaključno prireditev, ki je bila zares slavnostna. Posebni gostje, vsebina programa, enotna oblačila in prijeten ambient šolske knjižnice na PŠ Zagradec so dali projektu dodatno težo, na obrazu učencev pa je bilo prepoznati zadovoljstvo in ponos za pridobljeni naziv »zeleni bralec« oz. »zelena bralka«. Knjižničarke so mladim bralcem pripravile razgiban program. Najprej smo si o zorenju bralcev ogledali filmček Maje Miklavčič, ki je bil posnet na podlagi prej omenjene zgodbe. Ilustrator in avtor likovne podobe zelenega bralca in zelene bralke – gospod Jure Kralj – je skupaj z bralko Tinco ob nazornemu prikazu s kamišibajem predstavil postopek nastajanja knjige po korakih – od ideje do domače knjižne police. Zbrane zelene bralce pa sta nagovorila tudi gospod ravnatelj in župan Občine Ivančna Gorica, ki sta prav tako poudarila pomembnost branja.

Projekt je za drugošolce v letošnjem šolskem letu zaključen. Verjamem, da se bo na šoli izvajal tudi prihodnja leta z novimi drugošolci. Proces zorenja bralcev se nadaljuje vsak dan, povsod in za vse.

Zapisala: učiteljica Urška Korošec
Fotografija: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

POSLIKAVA STEN KNJIŽNICE V ZAGRADCU

V šolskem letu 2018/19 smo na PŠ Zagradec z učenci likovnega snovanja ter z učenci prostovoljci izvedli projekt poslikavanja sten v knjižnici. Najprej smo na pobudo vodje PŠ Višnja Gora Barbare Pavovec s podobnim projektom začeli v Višnji Gori. Ker nam je bila ideja všeč, smo z njo nadaljevali tudi na PŠ Zagradec.

Poslikava je v treh delih. Na glavni steni je največja in na dveh stranskih stenah sta dve manjši.

V ozadju največje smo naslikali znamenitosti krajev, iz (oz. s) katerih prihajajo naši učenci. V ozadju je kot rdeča nit, pravzaprav zelena nit, reka Krka. Potem je tu ambruški jurček, zagraški mlin in Krška jama. Okoli znamenitosti se sprehajajo knjižni junaki večinoma slovenskih avtorjev pa tudi nekaj znanih in priljubljenih iz tuje literature.

Čudovita stenska poslikava v knjižnici PŠ Zagradec

Pod ambruškim jurčkom domuje palček, zraven je drevo z Veveričkom posebne sorte Svetlane Makarovič. Po našem znamenitem hribu Bovljeku se sprehajajo pogumni slovenski junaki; Peter Klepec, Martin Krpan, Kekec, in Jurčičev deseti brat. V mlin nese žito Rdeča kokoška, iz njene moke pa pečejo kruh v Pekarni Mišmaš. Med zagraškim mlinom in Krško jamo se nahaja Ogenjček, ki išče ognjišče, poleg njega pa je Stopinja v skali, prvega Zagraškega romana. Lega ni naključna, saj je njuna pisateljica Sabina Koželj Horvat, odraščala v Zagradcu, njen rod po očetu pa izhaja s Krke. Ogenjček še nastopi zraven bobka in slamice v ljudski pripovedi.

V Krški jami domujeta netopir in človeška ribica, okoli nje pa se sprehajata hribca Marjana Mančka iz kamene dobe. Zraven je lik Janeza Jalna iz knjige Bobri, ki opisuje koliščarsko življenje.

Stenska poslikava z znamenitostmi krajev, iz katerih prihajajo učenci PŠ Zagradec.

Sledijo znameniti vodnjak ob Krki, pek Pekarne Mišmaš in miške, ki mu pomagajo. Med miškami prepoznamo Sapramiško Svetlane Makarovič, Miškolina Josipa Ribičiča in Disnejevo Mikimiško. Mikimiška se pretopi v rep pravljice o Debeli repi, v katero se spet vmešajo liki različnih pripovedk. Dedek, ki puli repo, je Ata Smrk, babica za njim je Babica v supergah avtorja Mihe Mateta, deček je Mavgli, pes je iz Lessie se vrača, sledi ji Tacamuca in na koncu Mikiki.

Učiteljica Anka Švigelj Koželj

Pred jamo, v katero so se ljudje skrivali pred Turki, se nahaja tudi Jurčičev Jurij Kozjak. V rokah namesto meča drži pisateljevo orožje, pero. Za njim nas gleda sam pisatelj Josip Jurčič, ki je obiskoval staro šolo na Krki. Poleg njega je znameniti vodnjak. Ob vodnjaku pa se nahajata škrat Ivan in princesa Ivanka. Prav rada raziskujeta znamenitosti naše občine in jih tako približujeta mladim bralcem. Njuna avtorica je tudi naše gore list in naše šole učiteljica – Dragica Šteh. Na vodnjak je sedel Žabji kralj, ki upa, da se s poljubom Dekleta, ki je po vodo šlo, lahko spremeni v princa.

Kar ne moremo mimo vseh Jurčičevih del, zato je tu še kozel Lisec višnjegorski, ki ga mika v zelje, na drugem koncu reke Krke pa Krjavelj, ki je samega vraga presekala na dva dela. Ker tu ni morja, naj pade kar v reko. Vodnih pravljic je še veliko, za ozadje si reko Krko sposodijo še mali Grdi raček, Divji labod, ribič z zlato ribico, morska deklica, povodni mož, ki vabi dečka z igračami, med katerimi sta tudi Ostržek in Kositrni vojak. In ker je Prešeren velik slovenski pesnik, je s svojo Urško in povodnim možem zaplesal vse do nas.

Na manjši steni je še poslikava, ki ima za ozadje našo simbolno triperesno deteljico. Na njej so raznorazni liki: Zvitorepec Mikija Mustra, Čebela Adela, Peter Pan, Harry Potter, Pika Nogavička, Sneguljčica, Dnevnik nabritega mulca, Rdeča kapica, ki nosi v košari tradicionalni slovenski zajtrk, tri botre lisičke, triglavi zmaj, pa tudi škrat Ivan in princesa Ivanka iz že omenjene knjige. Veliko likov je izbranih po skicah učencev.

Na steni pri vhodu pa je upodobljen čebelnjak z likom slovenskega čebelarja Antona Janše. Na panju so zabeležena imena pomembnejših čebelarjev v zgodovini. Poleg njih pa se spet nahajajo literarni junaki: Videk s svojo srajčico, Janko in Metka, ki se rada sladkata, Hvaležni medved, Krojaček Hlaček, Šivilija in škarjice, Janček ježek itd. Navsezadnje pa je tu tudi podoba pisatelja Ivana Cankarja, nad katerim bdi delovna roka slovenske matere.

Tako delavne so bile tudi roke naših učenk in učencev, ki so z veseljem prihajali na pomoč s svojimi čopiči in brez katerih si takšnega dela ne bi mogli zamisliti. Ostalo nam je še nekaj podrobnosti, predvsem senčenja likov, ki jih bomo do konca šolskega leta še dokončali.

Zapisala: učiteljica Anka Švigelj Koželj
Fotografije: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

FESTIVAL PEKARNE MIŠMAŠ

V sklopu praznovanja občinskega praznika Občine Ivančna Gorica in Tedna ljubiteljske kulture smo na OŠ Stična, PŠ Krka pripravili gledališki festival, mini otroško dobrododelno dražbo in slikarski extempore. Vse se je odvijalo od 27. maja do 30. maja 2019.

Učenci 5. b razreda PŠ Zagradec, ki smo pripravili festival, v razredu nas je 18, radi raziskujemo, klepetamo in brskamo po domačem kraju. Letošnje šolsko leto smo na področju gledaliških igric pobrskali po dramskem besedilu Primoža Suhadolčana *Dolgčas je okužil muhe*.

Pred petimi leti smo na PŠ Krka začeli s slikanjem na slikarskem extemporu. Nato smo idejo nadgradili z dražbo slik, zbrani denar pa vsako leto namenimo za nadstandardne dejavnosti na šoli. Na predlog učitelja Bogdana Vrhovca smo slikanje in dražbo razširili še na PŠ Zagradec.

Gledališka predstava »Medved Pu išče pestunjo« (Igrajo strokovne delavke Vrtca Krka.)

Pri izbirnem predmetu likovna umetnost, ki ga poučuje učiteljica Anka Koželj Švigelj, so učenci tretje triade naslikali 18 slik na platno. Okvirje je izdelal učitelj Lovro Ulcej. Zbran denar bo šel za nakup tekaških smučí, ki jih bodo uporabljali učenci od 4. do 9. razreda PŠ Zagradec, Krka in Ambrus.

V sklopu festivala smo podali šolsko zahvalo skupini, ki zelo veliko pomaga pri aktivnostih v šoli. To je skupina *Pridne krške roke*, ki deluje pod okriljem Turističnega društva Krka. Sestavljajo jo gospe: Danica Petrič, Tončka Svetin, Dragica Vodenšek, Marija Turk, Tatjana Smrekar, Marjeta Meglen, Nataša Lukman, Nada Seliškar, Nada Hauptman, Barbara Janškovec in Branka Klemenčič.

Marjan Potokar, ravnatelj OŠ Stična, je nagovoril zbrane v dvorani in otvoril festival.

UTRINKI S FESTIVALA PEKARNE MIŠMAŠ

Zahvala šole članicam Pridne krške roke

Dobrodelna dražba slik

Otroci so odigrali predstavi »Dolgčas je okužil muhe« (5. bZ) in »Snežna kraljica« (Gledališka skupina OŠ Stična).

**Zapisala: učiteljica Mateja Jere Grmek
Fotografije: arhiv OŠ Stična**

Literarni kotliček

POMLAD

Pomlad je prišla,
zima res super je bila,
a to važno ni,
saj srečni smo vsi.

Ko iz hiše stopim,
mi je veliko bolj toplo,
to ogreje mi srce in
dušo osamljeno.

Ko to se mi zgodi,
zelo me razveseli,
veselje in srečo prodajam še drugim.

Peter Plevel, 7. bZ, ŠNO

POMLAD

Ko rožice zacvetijo,
metuljčki poletijo.
Ko trava zeleni,
se medo prebudi.

Kako je lepa pomlad,
kot zlat zaklad.

**Jan Perko, 7. aZ, in David Erjavec, 7. bZ,
ŠNO**

POMLAD

Sonce pokukalo je čez oblake,
mi raznesli smo letake,
naj vsi se zberejo okoli mlake.

Proslavili smo pomladni dan,
nihče od nas ni bil bolan
in nihče ni gledal v ekran.

Ko pridemo domov,
kuža moj pozdravi me hov hov,
in hoče iti na lov.

Maja Škufca, 7. aZ, ŠNO

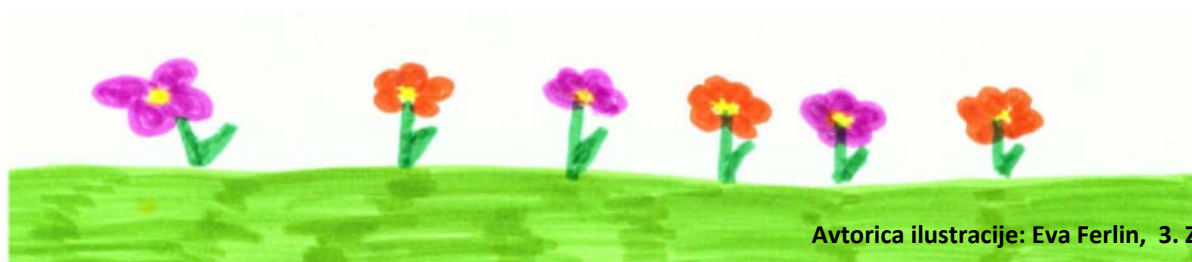
POMLAD

Ko ptički pojo,
rože cveto.
Trava zeleni,
ptiček se ženi.

Rosa se nabira,
sadje se obira.
Ko sonce zažari,
svizec se prebudi.

Prvi zvonec zazvoni,
sneg na gričih se stopi.
Ko sliši se zadnji bam,
tudi mraza ni več k nam.

Gašper Mojškerc, 7. aZ, ŠNO

Avtorica ilustracije: Eva Ferlin, 3. Z

Literarni kotliček

PESEM O POMLADI

Ko narava se prebudi,
ko ptice vrnejo se,
ko sonček te zbudi,
veš, da pomlad čaka že.

Ptiči pojejo,
rože zacvetijo,
sreča te obdaja,
veš, da pomlad je nazaj.

Pomlad je lepa,
zvončki dišijo,
trobentice cvetijo.

Jakob Papež, 7. aZ, ŠNO

PESEM O JESEN

Prišla je prelepa jesen
in vsi si želimo ven.
Obdaruje nas s svojimi darovi
in nas boža z nežnimi vetrovi.

Ko v gozd gremo,
čutimo in vemo,
da vstopamo v vse barve narave,
kjer ni več veliko trave.

Na tleh vidimo liste,
ki so barve čiste,
in mah, ki kar žari,
saj ob vodi spi.

Ko pod drevesi nas jurček pozdravi
in se kostanj ponuja v rosni travi,
smo vsi veseli,
saj srečo smo imeli.

Inja Amon, 7. bZ, ŠNO

Avtorica ilustracije: Leja Marinčič, 9. aZ

Literarni kotliček

BOŽIČNA PESEM

Ko sneg zapade,
vsak človek v objem zime pade.
Ko oblačimo si rokavice,
naše babice pečejo potice.

Vsi že mislimo na božični večer,
vsaka mati že objema svojo hčer.
Ko smrečica okrašena stoji,
božiča veselimo se prav vsi.

Ko božični piškoti zadišijo,
sladkosnedi ljudje takoj prihitijo,
božiča se kot vsi močno veselijo.

Nastopil božič je bel,
Božiček je ponoči prihitel
in prav vsak otrok je bil daril vesel.

Inja Amon, 7. bZ, ŠNO

BOŽIČ

Za božič smreko okrasimo
in pesmico zložimo.
Na sneg hitro odhitimo
in srečen božič zaželimo.

Skuhamo kosilo
in zavijemo darilo.
Slastno dišijo pečeni piškoti,
pojedo jih mali faloti.

Maja Škufca, 7. aZ, ŠNO

Jaslice iz gline (avtor: Anej Hrovat, 9. bZ)

Fotografija: arhiv OŠ Stična, PŠ Zagradec

Literarni kotliček

ZIMA

Zunaj je mrzlo,
notri pa toplo.
Vsi se stiskamo
in pesmi prepevamo.

Dobro se oblečemo in
na sneg stečemo,
nato darila čakamo
ter se veselo smejemo.

Jan Perko, 7.aZ, ŠNO

BOŽIČNA PESEM

Počitnice so tu,
zunaj je mrzlo
in božič kmalu bo.

Darila odpiramo vsi,
na vesele zimske dni!

*VESELE PRAZNIKE IN
SREČNO NOVO LETO 2019!*

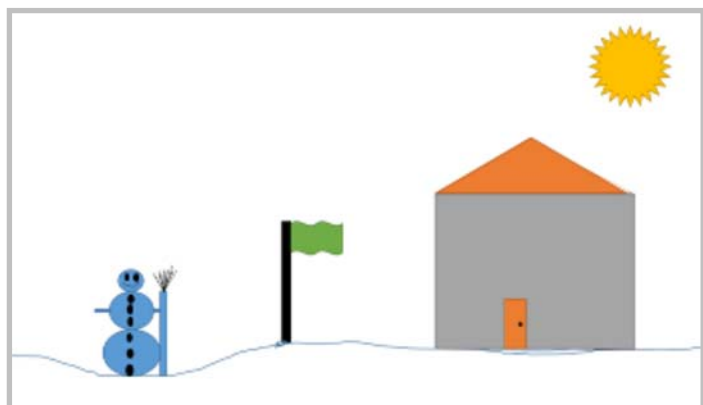
Jakob Papež, 7.aZ, ŠNO

MALI JELENČEK RUDOLF

Mali jelenček Rudolf
nosek je imel svetleč,
kakor žarnica žarel je
in, glej, bil je čisto rdeč.

Vsi so se norčevali
iz noska Rudolfovega,
se mu skrivaj smejali,
da rdeč je kot jagoda.

A potem mu neko noč
je rekel dedek
s srčkom, ki tako žari:
»Vodil moje boš sani.«

Ana Urbančič Novak, 7. aZ, ŠNO

Avtor ilustracije: Peter Plevel, 7. bZ, ŠNO

Literarni kotliček

ZA VEDNO SKUPAJ

V meni je ta čuden občutek,
ta čudna misel, ob kateri zaspim.
»Kaj, ko bi bila midva skupaj?«
to si govorim.

Sanjam, da bi se skupaj zbudila,
skupaj preživela dan,
skupaj na pijačo hodila
in skupaj stekla v svet sanj.

Ko ti rečeš mi,
da imaš iste sanje,
res vesela sem, saj vem,
da skupaj nekoč bova obujala spomine,
zdaj srce mi gori od sreče in topline.

Skupaj zdaj sva že pet let
in kar noro, noro sanjava,
da midva poročena bi bila.

Končno pride tisti dan,
ko pred oltarjem sva,
drug drugemu v roke seževa,
se poljubiva in že mož in žena sva!

Zdaj zaveva se midva,
kako lepo bo to življenje,
saj drug drugega imava
in to je vse, kar zdaj pomembno je.

Tako že šestdeset let
piševa spomine,
vse sladke, romantične in nepozabljive.
Spominjava se najine mladosti
in najine obljube:
»Skupaj bova do starosti.«

Potem pa pride tisti usodni dan,
ko se moram posloviti od tebe,
saj zdaj zapuščaš ta svet
in odhajaš v nebesa živet.

Zdaj pa samo še sanjam te
in spominjam se tistega groznega dne,
ko razdvojila sva se.

Zdaj me ne moreš več
imeti v svojem objemu,
ampak le še v svojem pogledu,
ko z neba paziš name,
vse od tistega otožnega dne
me ne pustiš same.

In četudi nisi več del tega sveta,
vedi, da si še vedno del mojega srca.

Avtorica pesmi: Karolina Bregar, 8. Z
Avtorica ilustracije: Leja Marinčič, 9. aZ

Literarni kotliček

RADA TE IMAM

Ti si moja čokolada,
moja marmelada,
moj cukar,
moje vse,
zato nikar ne zapusti me.

Ker te rada imam zelo,
s tabo je vse lepo,
ker pomeniš mi preveč,
samo rada bi, da veš,
da RADA TE IMAM
in nikoli iz srca te ne dam!

TISTO NEKAJ

Vedno rada sem ljubila nekaj,
nekaj, za kar lahko živiš,
nekaj, česar ne loviš,
nekaj, kar dobiš.

Kar dobiš, je prelepo,
še lepše pa je takrat,
ko tisto nekaj ti je dala posebna oseba,
in takrat ugotoviš,
da drug od drugega odvisna sta.
Zato jaz le rada bi živela bežno
in te ljubila nežno.

MRAČNE SANJE

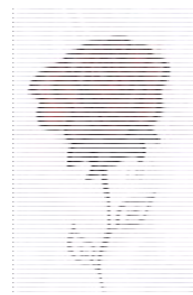
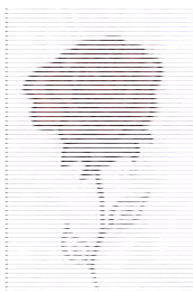
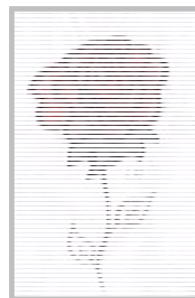
Sanjam, da imam tebe,
sanjam, da ti imaš mene,
da sem samo tvoja in
da si ti samo moj.

Vsak večer sanjam, da me ljubiš
in da mi vsak večer obljubiš,
da vedno tvoja bom,
tako kot boš ti vedno moj.

SKUPAJ

Ob tebi se počutim tako prijetno,
da tako lepo je in perfektno.
Ti pomeniš mi vse,
zato le stisni in poljubi me.

Če pogrešaš me,
pokliči me.
Če potrebuješ objem,
objemi me.
Ko potrebuješ poljub,
poljubi me.
Ker usojena sva si,
lahko sva brez skrbi.

A zdaj ne upam več zaspati,
ker bojim se te sanjati,
ker se bojim te ljubiti.

Bojim se, da te bom ljubila
in da ti mene ne boš,
bojim se, da te bom izgubila
in ti niti vedel ne boš.

K. B.

Avtorica ilustracij: Leja Marinčič, 9. aZ

Vrednote – to sem jaz

PREBUJENJE

Ko srce se prebudi,
mislimo, da smo veliki,
dovolj veliki, da srce se
lahko že zaljubi.

A ko srce je zaljubljeno,
lahko pride en bedak,
ki ne ve, da ravno on
tvoj srčni je junak.

Ti reče nekaj grdega,
da najraje bi ga kar klofnila,
a veš, da ne smeš,
ker on v tvojem srcu je junak
in ne bedak.

Ampak ti veš, da pravi junak
nikoli ne prizadene te,
ker če bi te,
ne bil bi več tvoj junak.

Tako odločiš se,
da tvoje srce ne bo
nikoli več prizadeto
in zdaj ne zaljubljaš se več,
ker veš, kaj čaka te.

In potem,
ko tvoje srce že dolgo zaklenjeno je,
pride fant, ki s svojim nasmehom
odklene tvoje srce.

Ko pristopiš do njega
in vprašaš ga, kako mu je ime,
ugotoviš, da to tvoj je junak,
ki dolgo, dolgo nazaj bil je bedak.

Zdaj skupaj imata družino
in spominjata se teh svojih
skupnih spominov.

ZA MOJO NAJBOLJŠO PRIJATELJICO ...

Ti si moj Sonči,
samo moj Bonbonči.

Ker pomeniš mi vse,
nikar ne zapusti me.

Vedno skupaj sva nori
in čisto brez kontrole.

Skupaj delava čisto vse,
tudi največje bedarije.

Naj tako tudi ostane,
saj rada te imam
in za nič na svetu te ne dam.

Avtorica obeh pesmi: Karolina Bregar, 8. Z
Avtorica ilustracije: Ajda Barna Grabrijan, 8. Z

SREČA

Sreča je v samoti,
sreča je, ko v objemu zaspiš.
Sreča je v knjigah,
ko z domišljijo nad oblaki letiš.

Sreča je v barvah,
lepoti, toplini in veri,
srečen si lahko, ko vstaneš
in ko zaspiš zjutraj ob štirih.

Sreča je v glasbi,
v plesu in cvetju.
Sreča je, ko s kitaro
nekoga spremljaš ob petju.

Sreča je doma,
ob toplem kaminu,
ko se ti mama nasmehne
in ko se oče nasmeji sinu.

Sreča je povsod.
pride od tu in tam in od tod,
le treba jo je videti
in jo k sebi vzeti.

Pa te lahko ogreje,
polepša in osveži.
Malo te nasmeje
in ti življenje spremeni.

Avtorica pesmi: Maša Žnidaršič, 9. bZ

MOJA NAJBOLJŠA PRIJATELJICA

Ona je nekdo,
ki polepša mi vse dneve,
in takrat, ko sem najbolj žalostna,
pokliče me in polepša mi življenje.

Z mano je premagala že marsikaj
in še marsikaj bo,
čez to skupaj bova šli
in skupaj vse premagali.

Za nama veliko lepih je spominov
in veliko novih še ustvarili bova
vedno znova in znova.

Skupaj podali se bova v svet
in na Mars odšli živet.
Skupaj bedarije delava
in nikoli se ne skregava.

Ti pomeniš mi res vse
in zares rada imam te.
Ker res polepšaš mi vse dni,
samo to rada rekla bi:
»Hvala, ker si moja prijateljica.
Ostani tako nora, kot si,
saj tako rada te imam
in nikoli iz srca te ne dam!«

Avtorica pesmi: Karolina Bregar, 8. Z

Avtorica ilustracije: Leja Marinčič, 9. aZ

DRUŽINA MI POMENI NAJVEČ

Družina mi velikokrat pomaga. Mami mi velikokrat pomaga pri nalogi. Očka mi pomaga pri idejah. Sestri mi pomagata pospraviti sobo. Najlepše mi je, ko se vsi skupaj igramo igro z imenom »norčuj se«.

Zapisal in narisal: David Maver, 2. Z

Družina mi največ pomeni, ker se v njej imamo radi. Najlepše mi je, ko ob sobotah radi lenarimo. Z mami se rad stiskam. Z bratom Petrom in sestro Moniko se rad igram družabne igre. Rad grem tudi k očku. Z njim sem rad zunaj.

Zapisal in narisal: Matija Plevel, 2. Z

Moja mama in oče sta zelo prijazna. Mami rada kuha. Oče je zelo dober, ker se rad igra z mano. Najlepše mi je z očkom in mamico, ko gremo v Ljubljano.

Zapisal in narisal: Nejc Blatnik, 2. Z

Moja mama je prijazna, občasno stroga, vendar vem, da jo le skrbi za moje zdravje in varnost. Do zdaj sem se ji le malokrat uspel zahvaliti za njeno skrb. Hvaležen sem ji za njeno skrb in prijaznost.

Črt Peterlin Šimec, 7. aZ

DRUŽINA MI POMENI NAJVEČ

Moja družina šteje 4 člane: mene, brata, mami in atija. Vsak večer gremo na sprehod, da se malo sprostimo. Smo zelo družabni in veliko smo na svežem zraku, ko pa dežuje, smo v hiši in se igramo družabne igre.

Zapisala: Lana Vidrih, 5. bZ

Avtor ilustracije: Matic Maver, 2. Z

V naši družini nas je 6. Sestavljajo jo stari starši, starša, moj brat in sestra. S starši veliko kolesarimo, najraje pa gremo do Gabrovke in Sel, velikokrat se odpravimo tudi do reke Krke.

Zapisal: Žiga Travnik, 5. bZ

Avtor ilustracije: Žiga Marc, 2. Z

Moja družina šteje štiri člane, v njej smo ati, mami, brat in jaz. Družina mi veliko pomeni. Da je mi zavetje, dom, podporo, varnost, zgled, vrednote. Ko smo doma, se sprostimo, smo svobodni, vzamemo si čas zase, za pogovor in drug za drugega. Svojim staršem lahko zaupam in težave rešujemo skupaj. Zato sem jim zelo hvaležen, da mi dajejo podporo in veliko naredijo zame.

Zapisal: Žiga Nahtigal, 5. bZ

V naši družini je pet članov. Sestavljamo jo jaz, mami, ati in dva brata. Družina je vedno na prvem mestu, ker je najpomembnejša.

Zapisala: Brina Perko, 5. bZ

Avtor ilustracije: Erazem Otrin, 2. Z

Mojo družino sestavljajo štirje člani. To so mami Andreja, oče Boris, jaz in moj brat Anže. Družino imam najraje na svetu, saj mi daje dom, zavetje, toplino in ljubezen. Ob deževnih dnevih se skupaj igramo razne družabne igre. Med seboj si zaupamo, pomagamo, pečemo pico. Velikokrat se tudi odpravimo na izlet.

Zapisala: Lea Učakar, 5. bZ

DRUŽINA MI NAJVEČ POMENI

Nekoč je za sedmimi griči in tremi potoki živel družina. Ta družina je rada pomagala ljudem in vsem, ki so rabili kakršno koli pomoč.

Nekega dne so šli v trgovino, ker jim je zmanjkalo kruha. V trgovini so videli neko babico, ki je rabila pomoč, ker ni mogla dvigniti košare. Seveda ji je družina pomagala. Tako je lahko babica plačala stvari in odšla domov.

Potem so naenkrat zagledali fantiča, ki je kradel bonbone in čokoladice. Imel je črno pokrivalo za obraz, črne rokavice; vse je imel črno, celo hlače, majico in čevlje; čisto vse.

Družina je imela kot vsaka družina super moči. Najprej so ga vprašali, kako mu je ime, on pa je rekel, da je Gal.

»A, tako! Gal si?« mu je rekla družina.

Odgovoril je: »Ja, Gal sem.«

Vprašali so ga, zakaj krade.

»Saj ne!« jim je rekel.

»Ja, pa ja,« je rekla družina.

Družina je uporabila super moči. Mami je imela moč ledu, oče je imel moč ognja, brat je imel moč strele in sestra moč viharja.

Potem so kar naenkrat poleteli in obkrožili Gala. Ujeli so ga in vrnili čokoladice trgovcem.

Družina je imela takrat veliko oboževalcev, ko pa so prišli k njim novinarji, so jih vprašali, kako so lahko premagali zlobneža. Družina je vsa vesela rekla, kot pravi pregovor: »Dobro vedno zmaga nad zlom.«

Napisala: Lana Vidrih, 5. bZ
Avtorica ilustracije: Anja Miklič, 8. Z

HVALA TI

Nekoč, predavnimi časi, je za devetimi gorami in za sedmimi vodami živel Marko. Zelo rad je poslušal harmoniko.

Nekega dne je bila v vasi veselica. Marko je celo noč stal pod odrom in pozorno spremljal glasbeni nastop.

Nato so ga člani ansambla vprašali, če rad posluša harmoniko in če jo zna igrati. Dali so mu harmoniko, da je pokazal, kaj zna. Zaigral je Mi se imamo radi, V dolini tihi in Ta sosedov Francelj. Ker se je pri igranju tako dobro odrezal, so mu podarili harmoniko. Njegov oče ni maral harmonike, zato jo je hotel prodati. Nekdo jo je hotel kupiti. Marko je očeta toliko časa prepričeval, da harmonike ni prodal, kar mu je na srečo tudi uspelo. Svojemu očetu se je zato lepo zahvalil.

Nato si je oče kupil trobento, mama pa kitaro. Ustanovili so ansambel. Dobili so veliko denarja, saj so veliko igrali na veselicah. Vsi so kupili motorje in se vozili po Nemčiji, Avstriji, Italiji, Madžarski, Bosni in Hercegovini in tudi po Bolgariji.

Vsi so živeli srečno do konca svojih dni. Marko je dobil ženo in še danes se skupaj vozijo s svojimi motorji, če jih že niso prodali.

Napisal: Žiga Travnik, 5. bZ

Avtorica ilustracije: Ajda Barna Grabrijan, 8. Z.

DRUŽINA MI VELIKO POMENI

Nekoč je v neki vasi živel družina, ki se je ukvarjala s kmetijstvom. Poleg mame in očeta sta na kmetiji živel dva sinova, hlapec in dekla. Na kmetiji so lepo živeli in se imeli dobro.

Nekega dne pa je mati narava poskrbela, da je uničila ves pridelek. V dobrem mesecu so si rastline opomogle.

Najstarejši sin se je odločil, da zapusti dom. Hotel je videti, kaj se po svetu dogaja.

Naslednji dan je šel od doma. Na poti je bil lačen in ni imel denarja za hrano. Takrat je spoznal, da mu družina zares veliko pomeni.

Napisal: Žiga Nahtigal, 5. bZ

V NESREČI SPOZNAŠ PRIJATELJA

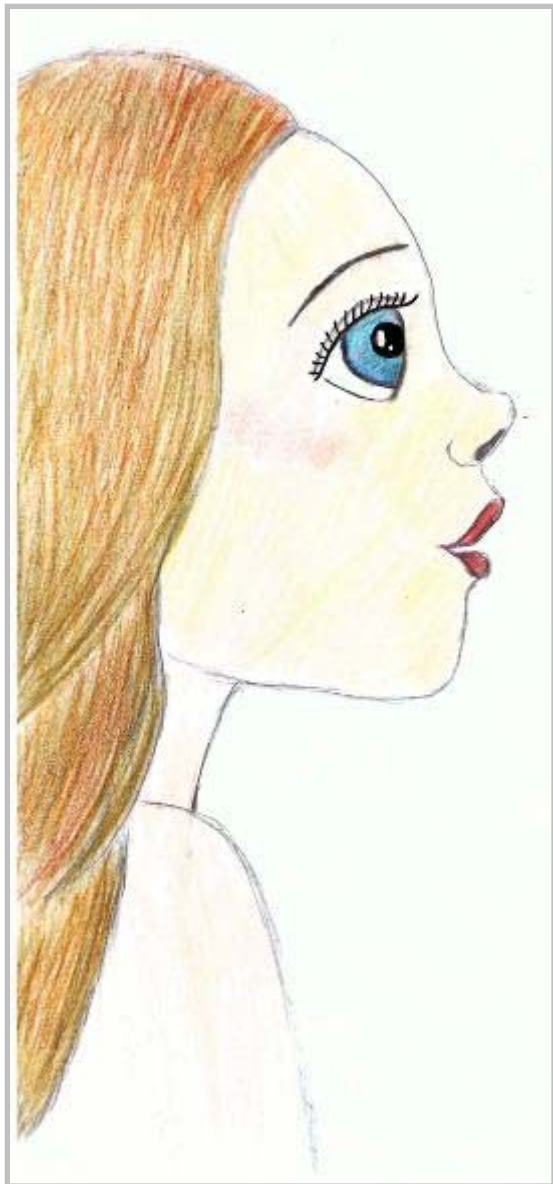
Za devetimi gorami in devetimi vodami je stala majhna hišica. V tej hišici je živel punca, ki je bila stara 11 let. Ime ji je bilo Brina. Vedno se je bala, da bo padla z motorja, ampak ne vemo, ali je padla ali ni.

Nekega dne je svojim staršem rekla, da se gre vozit z motorjem. Starša ji seveda nista dovolila, ker sta menila, da je to nevarno in še motor je imel prazne gume.

Brina je začela jokati in rekla, da to ni nevarno in da so gume dobre, ampak sta starša vztrajala, da ne sme na motor. Brina je odšla v šolo.

Ko je bila ura polnoč, je motor dobil čarobne moči. Odšel je k Brini, jo zbudil in odpeljala sta se v Zagradec. Tam se je zgodilo to, česar se je Brina zelo bala. Padla je z motorja. Bila je zelo popraskana.

Neki fant je to videl in stekel k njej ter ji pomagal vstati. Potem je popravil motor in ji oskrbel rane. Brina se mu je zelo zahvalila. Postala sta najboljša prijatelja.

Napisala: Brina Perko, 5. bZ

Avtorica ilustracije: Ajda Barna Grabrijan, 8. Z

MOJ PRIJATELJ

Mia Germ, 1. Z

Laura Kocmur, 1. Z

Nik Novak, 1. Z

Jerca Rojc, 1. Z

Mark Maver, 1. Z

Pia Levičnik, 1. Z

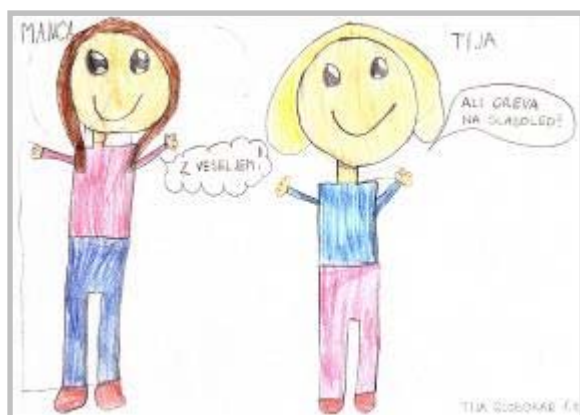
MOJ PRIJATELJ

Ajda Mezek, 1. Z

Nina Kastelic, 1. Z

Tija Globokar, 1. Z

Nika Turk, 1. Z

Manca Perko, 1. Z

Vid Vidrih, 1. Z

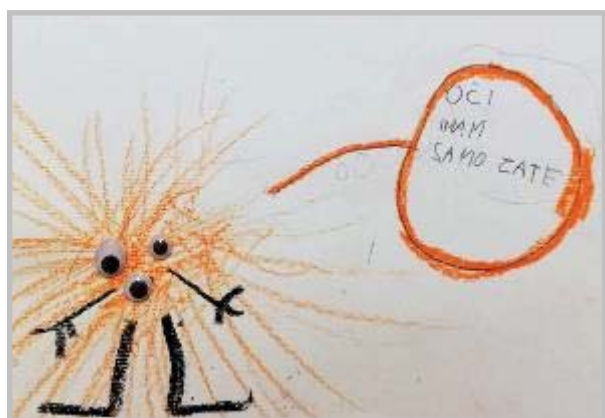
BREZ LJUBEZNI MI ŽIVETI NI ...

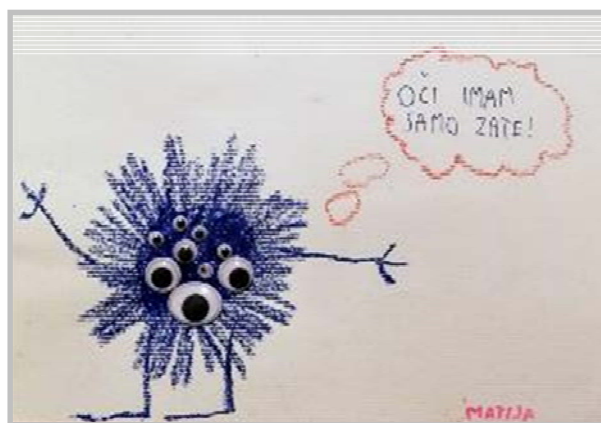
Avtorica: Kaja P., 3. Z

Avtorica: Lara Z., 3. Z

Avtorica: Maša M., 3. Z

Avtor: Matija R., 3. Z

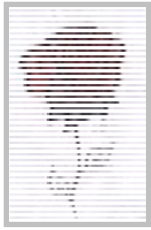

Avtor: Benjamin Z., 3. Z

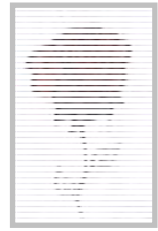
V SLOGI JE MOČ!

Narisali: učenci 3. Z
Mentorica: Neja Zaplotnik

HVALA TI

HVALA TI

Hvala ti, svet,
ker pomagaš mi kaj prebolet',
hvala ti, ati,
ker rad me imaš.
Hvala ti, mami,
ker vedno pomagaš mi ti,
hvala ti, brat,
ker stojiš ob meni,
ne glede na vse.

Avtorica pesmi: Tajda Krajnc, 4. Z

HVALA TI

Hvala ti, življenje, za sanje, varovanje
in vse prijatelje.

Avtor verzov: Erik Begić, 4. Z

HVALA TI

Hvala ti za dan,
hvala ti za noč,
hvala ti za hrano,
hvala ti za vse.

Zahvalim se mami,
zahvalim se očku,
beseda hvala
pomeni mi vse.

Avtorica pesmi: Teja Pintar, 4. Z

HVALA TI

Hvala vam za vse,
kar storili zame ste,
rad bi vam podaril med,
a sem preveč bled.

Hvala vam za domovino,
ker mi Dolenjci pijemo rdeče vino,
hvala vam za ves svet,
ker mi Slovenci imamo rdeči cvet.

Hvala ti, narava čudovita,
ker tako si sunkovita,
hvala ti za lestvico
in prečudovito pesmico.

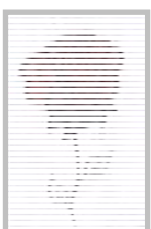
Jošt Pajk, 4. Z

HVALA TI

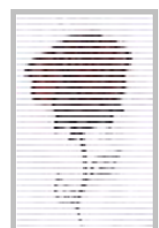
Pride dan, ko misliš, da si sam,
misli ti bežijo daleč stran.
Nikogar ne opaziš in nase kar pozabiš,
tu stojim in pojem si, res hvala ti.

Res hvala ti, zdaj vidim se v očeh
in moje sanje so biti kot v pravljici,
v njej bi prijatelja dobil.
Spet pojem in reči moram si, res hvala ti.
Hvala ti, zdaj vem, kdo si,
to si ti v moji fantaziji.

Avtor pesmi: Nejc Blatnik, 4. Z

Avtorica ilustracij: Leja Marinčič, 9. aZ

HVALA TI

HVALA TI

Hvala ti, življenje,
za vse moje hrepenenje.
Hvala ti, ljubezen,
zaradi tebe sem res srečen.

Moje veselje so živali,
rastline in vode.
Ko zjutraj voda zažubori,
živali prebudi.
Ko rastline se zbudijo,
tako naravo prebudijo.

Moja sreča je ljubezen,
ki prebiva med ljudmi.
Sreča moja, ti, ljubezen,
pridi k meni tudi ti.

Avtorica pesmi: Julija Maver, 4. Z

HVALA TI

Hvala za hrano,
hvala za vse,
hvala za sonce,
hvala za vse nas.

Hvala za starše,
hvala za prijatelje,
hvala vama,
da sem prišla na svet.

Avtorica pesmi: Živa Perko, 4. Z

HVALA TI

Hvala vam, učiteljica Vanja,
da podarili ste mi veliko znanja,
hvala ti, mama, da pomagala si mi
priti na svet.

Hvala ti, življenje,
to je moje mnenje.

Zaradi tega pojem pesmico,
zaradi tega pojem lestvico.
Zahvalim se vsem, ker vem,
da prijateljstvo pomeni najbolj.

Avtorica pesmi: Ela Nora Primic, 4. Z

Avtorica ilustracije: Leja Marinčič, 9. aZ

MOJ NAJBOLJŠI PRIJATELJ

Moj najboljši prijatelj je Martin. Jaz in Martin se zelo veliko igrava, najraje igro spomin. Martin in jaz se tudi pogovarjava. Zaupa mi vse svoje skrivnosti. **(Matic Maver, 2. Z)**

PRIJATELJA SPOZNAŠ V NESREČI

Nekega dne sta se prijatelja igrala na igrišču. Maj in Ivan sta najboljša prijatelja. Zato bi bilo dobro, da bi spoznala nove prijatelje.

Ivan reče: »Kaj, če se greva v gozd igrat?« In sta šla.

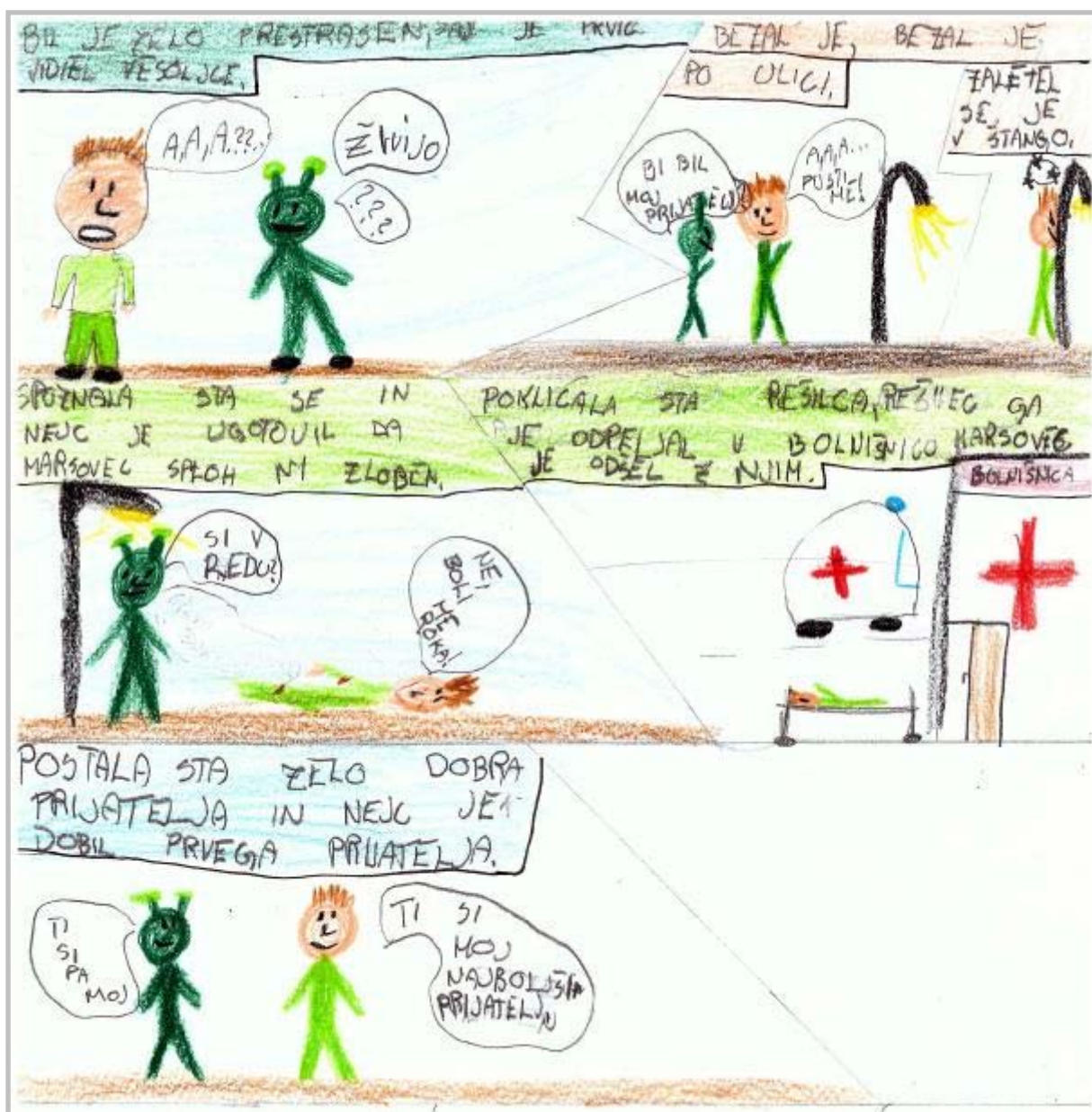
Rekla sta si, da se gresta v gozd lovit.
»Ti loviš,« je rekel Ivan, ker je ujel Maja.

Ivan je ob igri padel ob kamen in se poškodoval. Ko se je zbudil, je videl eno Japonko. Bila je Sina in zelo lepa. Postala sta prijatelja.

Napisal: Žan Kremžar, 5. aZ
Avtor ilustracije: Kevin Janežič, 3. Z

Avtorica stripa: Manca Kastelic, 5. az

Avtorica stripa: Ida Strajnar Zupanc, 5. az

PRIJATELJA SPOZNAŠ V NESREČI

Nekoč, pred davnimi časi, je za 3 gorami, 7 vodami in 9 hribi stala stara majhna hišica. V tej hišici je živela ena zelo prijazna deklica po imenu Tara. Okoli njene hišice ni bilo nobene druge stavbe, zato se je morala deklica igrati sama. Zelo lepo je risala.

Ko je na prvi šolski dan odšla v šolo, je na prehodu za pešce videla, da neka deklica, ki je bila na vozičku, ni mogla varno prečkati ceste. Pogledala je levo, desno, še enkrat levo in si rekla: »Nobenega avta ni, zdaj grem lahko čez.«

Tara je vprašala tisto dekle: »Ali rabiš pomoč?«

Dekle na vozičku je ježno odgovorilo, da ne rabi pomoči in da čisto vse zmore sama. Ko pa je naslednjič videla drugo dekle na vozičku, ji je pomagala, saj ji je to dovolilo. Postali sta najboljši prijateljici.

Nekega dne sta se odpravili na igrišče. Deklica, kateri je Tara sprva želela pomagati, ju je videla in postala žalostna ter ljubosumna. Želela ju je spraviti narazen. Vendar kot pravi pregovor, vedno dobro premaga zlo. Deklici je bilo žal, ko je videla, da je Tara pomagala hoditi drugi deklici. Deklica na vozičku je spoznala, da ne bo spoznala nobene prijateljice, če se bo tako vedla.

Napisala: Lea Učakar, 5. bZ

PRIJATELJA NAJDEŠ V NESREČI

Nekoč, pred davnimi časi, je sredi gozda stal prečudovit grad. V gradu je živela princesa Tinkara z očetom in mamo. Zelo rada je hodila v gozd, a oče in mama ji nista dovolila, saj so v njem živeli njihovi sovražniki tigri.

Nekega dne pa je imela princesa Tinkara dovolj te prepovedi, zato je odšla ven. Ravno tistega dne se je zlobni tiger odločil, da napade grad.

Ko je princesa hodila dolgo časa, je opazila zlobnega tигра, ki se je ujel v past. Hotela ga je rešiti, a ji tiger ni dovolil. Zato ga je Tinkara lepo potolažila in ga boječe pobožala po glavi. Tako ji je tiger zaupal, Tinkara je lahko odprla past in ga rešila.

Ko ga je rešila, jo je tiger pogledal in stekel v daljavo. Potem se je princesa odpravila nazaj domov. Na poti jo je srečal zlobni medved, ki jo je hotel pojesti, a je ni, ker jo je v zadnjem hipu rešil tiger. Ko jo je rešil, ga je pobožala po glavi in skupaj sta šla v grad. Princesa je vse povedala mami in očetu in jima pokazala tигра. Mama in oče sta tигра lepo sprejela in od tistega dne je imel ta grad tигра. V njem še danes živijo, če še niso umrli.

Tako se je zaključila ta zgodba, princesa in tiger pa sta ostala za vedno skupaj.

Napisala: Manca Rojc, 5. bZ

OPROSTI, ŽAL MI JE

Nekoč je za tremi griči stala majhna vasica, ki si je ji reklo Šmihel. V Šmihelu pa sta bili dve najbolj skregani puncici na vsem svetu. No, vsaj tako so pravili. Ime jima je bilo Mojca in Metka. Mojca je bila prijazna do vseh, razen do Metke. Metka pa je bila zlobna oz. nesramna do vseh, najbolj pa do Mojce. Mojca je imela tako moč, da je lahko vsem prijaznim pričarala sladkarije, nesramnim pa podgane v torbe. Metka je imela zlobno moč. Vsem je pričarala polža pod stol.

To je bil šele uvod, zdaj se začneja bistvo te pravljice. Mojca je lepo kot srečna 10-letnica odšla v šolo peš, da čim hitreje pove učiteljici, da bo naslednji dan stara 11 let. Medtem pa jo je v šoli s prijateljicami čakala Metka. Že se je pripravila, da bo Mojco vprašala, zakaj je tako vesela. Mojca ji je odgovorila, da bo naslednji dan praznovala 11 let. Metka ji je povedala, da bo naslednji dan pod stolom našla 20 gnilih in sluzastih polžev.

Mojca je zamahnila z roko in v Metkini torbi se je zaslišalo cviljenje. Pogledala je v torbo in videla 3 podgane, ki so ji grizle zvezke. Vse Metkine zlobne prijateljice in Metka so brcnile Mojco v nogo.

Tedaj je Mojca odhitela v razred in učiteljici povedala, da ima naslednji dan rojstni dan. Učiteljica je bila navdušena. Mojca je učiteljici na mizo pričarala 20 bonbonov.

V razred so prišli vsi učenci in se posedli. Metka je stopila do učiteljice in ji povedala, da ji je Mojca v torbo pričarala 3 podgane.

Učiteljica je vedela, da Mojca to naredi samo tistemu, ki jo izziva in tepe, zato je deklico, ki se ni nikoli zlagala, vprašala, kaj se je zgodilo. Mojca pa ni hotela videti podpisa v Metkini skoraj polni beležki. Zato se je prvič zlagala in rekla, da je Metki namerno dala podgane v torbo.

Učiteljica je Mojci v beležko z rdečim kemikom napisala dolgo obvestilo za starše in zahtevala njihov podpis. Metki se je zdelo čudno, da se je Mojca prvič zlagala in dobila prvi podpis. Zatem so učenci 5 ur v tišini poslušali učiteljico. Po koncu pouka je Metka vsem dala 10 sladkih bonbonov.

Po kosilu so šli vsi čakati na avtobus. Metka in njene zlobne prijateljice so stopile k Mojci. Vse skupaj so ji brcnile kamen v nogo. Mojca je povedala učiteljici. Vse so dobile podpis. Ker je imela Metka polno beležko, se je bala iti domov. Ko je prišel avtobus, je Metka šla in tako tudi drugi.

Ko so prišli domov, so delali nalogo. Mojca pa je mami pokazala svoj prvi podpis, ki ga je dobila. Mama ni bila huda, saj je imela moč, da je lahko pogledala film, kako je prišlo do podpisa. Ni bila jezna, ampak se je v beležko z veseljem podpisala.

Tudi Metkina mama je lahko pogledala, kaj se je zgodilo. Zato ji ni hotela dati podpisa.

Metka in njena mama sta se odpravili spat. Vsi v vasici so šli spat in so ugasnili luči.

Naslednje jutro je Mojca vstala z nasmehom. Imela je rojstni dan. Mama ji je kupila novo oblekico. Mojca je skočila v zrak. Metka je tudi vstala z nasmehom na obrazu, saj je načrtovala, kaj bo naredila Mojci.

Vsi so bili že v razredu, razen Mojce. Čez dve minuti je prišla. Zapeli so ji pesem Vse najboljše, samo Metka je molčala. Učiteljica ji je dala čokolado. Mojca je vsem dala 5 karamelnih bonbonov.

Ko je Mojca vstala in šla na stranišče, ji je Metka pod stol pričarala 20 polžev. Ko je Mojca prišla s stranišča, se je usedla in z nogami pod stolom začutila sluzasto premikajočo stvar. Pogledala je in videla 20 ogabnih polžev. Učiteljica jih je prijela in jih vrgla skozi okno. Vsi so začudeno gledali.

Po koncu pouka in kosila so vsi odšli na kombi. Avtobusa pa še ni bilo.

Mojca je vprašala Metko, če želi bonbone. Metka pa je vprašala, zakaj je Mojca tako prijazna do nje. Povedala ji je, da ji je njena mama zabičala, da mora biti do vseh, tudi do nesramnih, prijazna. Metka je nastavila vrečo in Mojca ji je začarala 50 bonbonov.

Tako je bila zdaj Metka vsak dan prijaznejša. Na koncu je bila Mojca z Metko najboljša prijateljica.

Tega dogodka nista nikoli pozabili. Nazadnje je Metka zadnji šolski dan Mojci rekla nekaj, česar v življenju še ni nikomur. Rekla ji je: »Oprosti, žal mi je!«

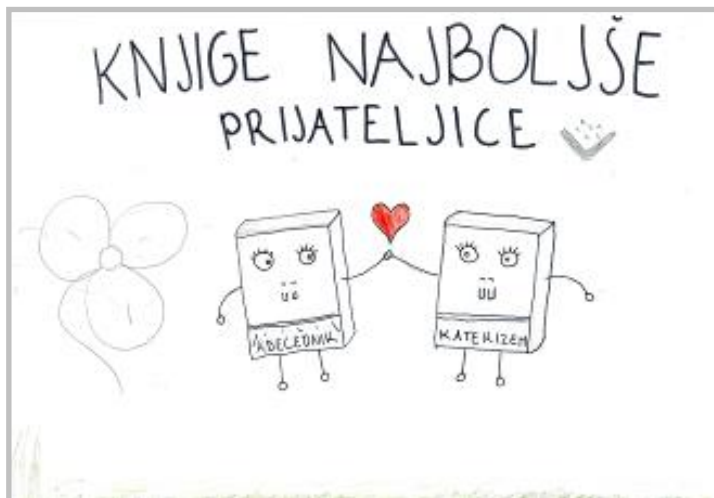

Napisala: Monika Plevel, 5. bZ
Avtorica ilustracije: Leja Marinčič, 9. aZ

KNJIGE SO NAJBOLJŠE PRIJATELJICE

Nekoč je za tremi trgovinami stala knjižnica in zraven nje majhna vasica. Tam je živel 7 punc in ena od njih je zelo rada brala in se družila s punčami. Punce so ji v nedeljo ob 7. uri povedale, da one ne marajo branja, tako da niso več njene prijateljice.

Nina, ki je punce niso marale več, je odšla v knjižnico. A tam se je zgodilo nekaj čudnega. Ko se je Nina dotaknila knjižnega sveta, se je nekaj zbleščalo. Ko je knjigo rahlo nagnila, se je odprl vhod v knjigo, za katerega nihče ni vedel.

Stekla je domov, vzela 14 paradižnikov, 7 popečenih salam in šla v vhod. A stena se je medtem zaprla, zato se je usedla in začela brati knjige. Stena oziroma vhod se je zopet odprl, a Nina se je odločila, da ne gre v jamo, zato je nadaljevala z branjem knjige.

Čez 9 dni so se ji prišle punce opravičit in jo prosile, da bi bila spet njihova prijateljica. Nina je povedala, da so knjige njene najboljše prijateljice, a da bo kljub temu sprejela njihovo prošnjo za prijateljstvo.

Tako so še ostale začele brati knjige.

Napisala: Ana Tekavec, 5. bZ
Avtorica ilustracije: Čandrika Sečnik, 7. bZ

KNJIGE SO MOJE PRIJATELJICE

Zelo rad berem knjige. Moja najljubša tema je zgodovina. V njih izvem kaj novega o preteklosti. Berem jih, ko mi je dolgčas. Knjige si izposodim v knjižnici. Izberem si jih po platnici ali po naslovu, včasih pa jih najdem doma.

Zapisal: Žiga Marc, 2. Z

Knjige včasih rad berem, ker so mi zanimive in ker sem radoveden. Knjige si izberem po prvi platnici ali po naslovu. Sposodim si jih v knjižnici, včasih pa si jih izberem s svoje knjižne police.

Zapisal: Erazem Otrin, 2. Z

POMAGAJMO RANJENIM ŽIVALIM

Nekoč je za 7 hribi stala koča. V tej koči je živel deček Robert. Hodil je v 5. razred.

Ko je nekega dne šel v šolo, je ob cesti zagledal ptička. Ta ptiček ni mogel leteti, saj je imel poškodovano krilo. Robert sprva ni vedel, kaj naj stori. Na koncu se je odločil, da se bo obrnil in odšel v šolo.

Ko je bilo pouka konec, se je Robert odpravil domov. Na poti je ob cesti, kjer je bil prej ptiček, zagledal zemljevid, na katerem je pisalo: »Če bi rad imel ptička, sledi zemljevidu. Podpis: HUDA TOLPA.«

Deček je pogledal na zemljevid. Pot ga je vodila skozi gozd do divje reke in potem še do zlepljene jame, v kateri so se nahajali nevarni pajki, ki bi ga v primeru, da bi se jih dotaknil, prilepili na tla. Robert je vedel, da je ta jama zelo nevarna. Kljub temu se je odločil, da se bo odpravil po ptička.

Hitro je prišel do gozda. Stopil je vanj. Ni minilo veliko časa, ko so ga naenkrat obkolili volkovi. Bilo jih je pet. Robert je pobral 5 palic in vrgel v vsakega volka 1 palico. Hitro je začel bežati, a volkovi so mu bili tik za petami.

Ko je Robert splezal na drevo, volkovi niso mogli do njega. Tako je čakal 3 dni in 3 noči, da so volkovi odšli. Preden se je z drevesa spustil na tla, si je nabral še nekaj orehov. Odpravil se je do divje reke. Ko pa je prišel do reke, bilo nobenega mostu.

Čez 3 dni je reka čudežno izginila. Da deček ni bil lačen ali žejen, s seboj je vzel čutaro vode in 9 pečenih rib. Tedaj je bila pred njim samo še zlepljena jama in seveda HUDA TOLPA.

Ko je prispel do jame, so bili vsepovsod pajki. Naštel jih je 999.

Robert je vzel 1 pečeno ribo in jo pojedel, vzel je še 3 in jih vrgel v jamo. Pajki so planili na ribe, deček pa je hitro stekel skozi jamo. Na koncu jame pa ga je čakala HUDA TOLPA. Hitro je pograbil ribo. Odločil se je, da z ribo zamahne proti enemu in potem še proti drugim. In res. Najprej je ribo vrgel v vodjo, potem pa je napadel še druge tri. Ko so vsi obležali na tleh, je vzel ptička in šel nazaj domov.

Robert je skrbel za ptička in mu pozdravil krilo, HUDA TOLPA prenehala z neumnostmi.

Napisal: Ivan Zavodnik, 5. bZ
Avtorica ilustracije: Leja Marinčič, 9. aZ

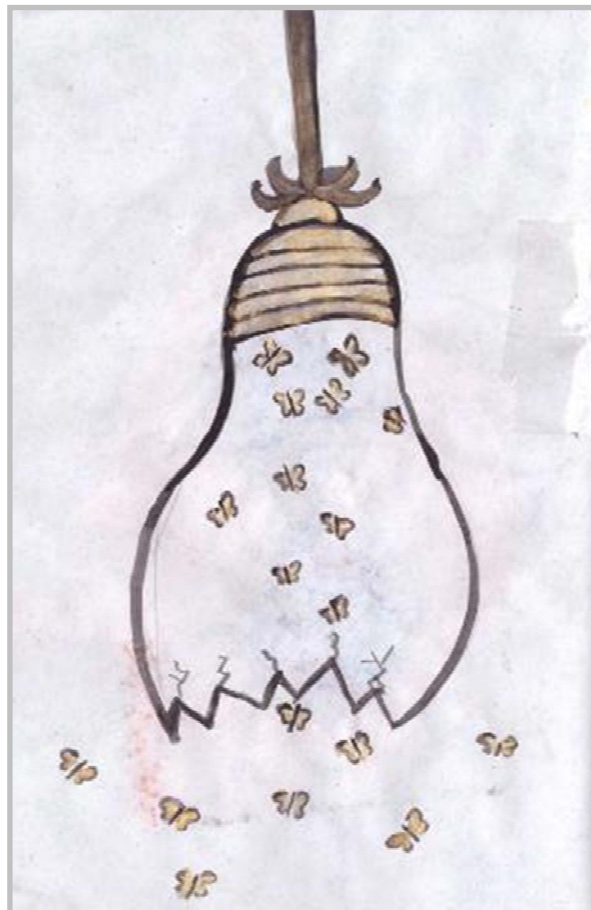
ZNANJE JE MOČ

»V znanju je moč,« pravi znan slovenski pregovor. To pomeni, da je znanje zelo močno in da ima zmožnost premagati vse druge moči na svetu. Ko oseba dobi moč znanja, je ni treba biti strah pred drugo močjo.

Znanje igra veliko vlogo z vseh vidikov življenja. Znanje je zelo močen dejavnik, ki nam pomaga, da lahko dobimo slavo, uspeh, moč in položaj v družbi. Lahko rečemo, da sta denar in fizična moč pomembni orodji moči, vendar nista tako močni, kot je znanje. Denar in fizična moč ne moreta kupiti ali ukrasti znanja, ki ga je moč pridobiti le s stalnim učenjem, predanostjo in potrpežljivostjo.

Znanje nam pomaga pretvoriti naše načrtovanje v pravo dejanje in omogoča, da prepoznamo razliko med prav ali narobe ter med dobrim in slabim. Pomaga nam, da premagamo svoje slabosti in napake ter se soočimo z nevarnostmi in težavami z veliko mero poguma in zaupanja.

Znanje naredi osebo močnejšo, tako da ji omogoča duševno, moralno in delovno napredovanje v življenju.

Zapisal: Martin Papež, 9. bZ
Avtorica ilustracije: Leja Marinčič, 9. aZ

RECIMO STOP ONESNAŽEVANJU OKOLJA

Timon Podržaj

Avtor stripa: Timon Podržaj, 5. aZ

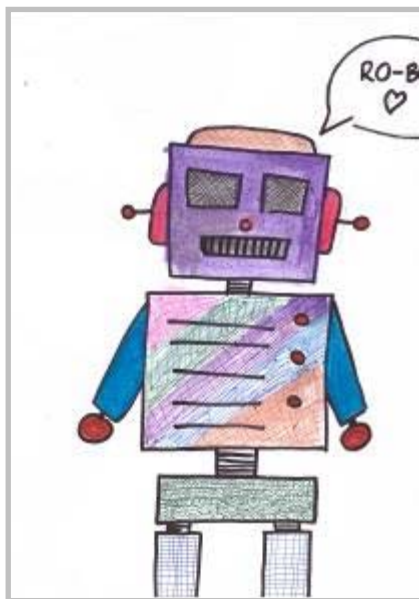
SODOBNA TEHNOLOGIJA

Nekega dne je za devetimi gorami v hiši Ribičevih živel fantek z enajstimi leti. Fantek je bil zelo napreden, saj je poznal vse funkcije naprav, ki so bile v tistem času najsodobnejša tehnologija. Odločil se je, da bi čez kakšno leto izumil lebdeči krožnik, ki bi ga nato lahko uporabili tudi pri avtomobilih, da bi lebdel.

A njegova mama se ni strinjala, ker je menila, da bi moral najprej uspešno zaključiti osnovno šolo, on pa je želel izdelovati lebdeče krožnike cele dni. Šola mu je bila kar lahka. Doma so ga klicali Miha, v šoli pa Riben.

Miha se ni zanimal za risanke, najraje je imel izumljanje. Izumil je tudi svojo pametno tablico in dron s kamero. Njegove največje sanje so bile, da bi bil velik izumitelj, da bi ustvarjal razne robote in vozila, ki lebdiijo.

Leta 3743 so se mu uresničile sanje. Ustvaril je lebdeči krožnik, robote in lebdeči avto. Leta 3749 pa je postal največji izumitelj tehnologije v Sloveniji.

Napisal: Nejc Podržaj, 5. aZ
Avtor ilustracije: X. Y.

SODOBNA TEHNOLOGIJA – DAR ALI PREKLETSTVO ČLOVEŠTVA

Nejc je težko pričakoval svoje obhajilo. Vedel je, da bo za obhajilo dobil playstation. Napočil je čas za obhajilo in res ga je dobil.

Od takrat je Nejc ves čas igral igrice. Takoj, ko je prišel iz šole, se je lotil igranja. Seveda ni več delal nalog. Tudi ocene so bile vse slabše. Zvečer se je pretihotapil v sobo in igral celo noč. V šoli je bil zelo zaspan in ni mogel poslušati učiteljice. Ves čas je v mislih igral igrice.

Starša sta opazila, da je Nejc zasvojen z igricami. Vzela sta mu playstation. Nejc je bil besen. Odpravil se je k prijatelju. Z njim sta igrala igrice. Starši so mislili, da se uči.

Čez nekaj časa je bilo prijatelju dovolj in ga je zatožil staršem. Nejc se je skregal tudi z njim. Mama ga je odpeljala k psihiatru. Ugotovil je, da je Nejc odvisen od igrice.

Ko se je Nejc pozdravil, se je opravičil prijatelju. V šoli je popravil ocene. Če je Nejc videl, da kdo preveč igra igrice, mu je povedal svojo zgodbo.

Napisal: Anže Urh, 5. bZ

Avtorica ilustracije: Jerneja Bregar, 7. bZ

SVET V PRIHODNOSTI

DANAŠNJI SVET

Avtor ilustracije: N. P.

Avtorica ilustracije: Inja Amon, 7. bZ

Avtorica ilustracije: Nastja Blatnik, 6. aZ

SODOBNA TEHNOLOGIJA

Avtor ilustracije: Rok Hočevar, 7. bZ

LJUBEZEN

Avtor ilustracije: Peter Furlan, 8. Z

T-E

»Zgolj pamet je zapustila ljudi. Neumneži svet prilagajajo sebi, pametni pa se sami prilagajajo njemu. Sem pač prijatelj smrti. Z njo delam in trgujem. Prodal sem ji skoraj že 500 duš. Na srca ljudi se podpisujem s krvavimi kremplji in moj zapis tam ostane za vedno. Globoko ti pridem do živega in ti brezbrizno zasadam ostro bodalo v hrbet, ko tega ne bi potreboval. A za vsakega nekoč pride čas. Nihče ne traja večno.

Ah, okus vina se skozi čas zgolj boljša, človek pa se do dna in do konca samo kvari. Zato je pač tako. Imam mejo in seveda normo. Ne oziram se na nikogar. Zgolj opravljam svoje poslanstvo in od svojih načel ne odstopam. Rotili so me že, padali na kolena, a zgolj zaman. Moje srce je zavezano k tej nalogi. Zaklet sem. Rad bi umrl, pa ne morem. Le kako naj bi smrt pokopala samo sebe? Zgolj nemogoče ugibanje.

Mnoge presenetim. Z Zemlje jih ugrabim in zaprem v najtemnejše ječe. Tam minevajo v svoji bedi in trpinčijo sami sebe. Moje poslovanje mora zunanjemu svetu ostati skrito. Nihče ne sme sumiti, da je smrt gospodar življenj. Ah, če bi me zalotili, bi si nakopal strašansko oporekanje svojih predragih staršev. Na svet sta poslala najhujše orožje. Gojila sta ga pod svojima srcema. Vse moje duše bi se mi smejale v kostni obraz.

Nazadnje me je neki stari filozof želel razkriti javnosti. Seveda mu nisem ostal predolgo dolžen. Svojo dušo je zapakiral v kovček in nemudoma pognal svoja šila in kopita s planeta in se naselil v moji temnici. Ta starec sam je izzval svojo smrt. Z nadmočjo se ne tekmuje. Ti ljudje! To so najstrašnejša bitja celotnega stvarstva! Nikakor ne izgovarjaj mojega imena naglas. Ne zlorablaj ga. Ne predstavlja me v slabi podobi. Tako pokvarljivega bitja si enostavno ne moreš predstavljati dovolj. Sem zgolj zaposlen uradnik v svetu Bogov. No, smrt je moj poklic. Sem tisto, kar ima moč in oblast. Ime mi je Tanatos. Sem grški bog smrti in tvojega konca. Sploh, kaj si ti meni, da ti moram pojasnjevati vse to?»

Nenadoma se je v Tanatosu prebudil močen interval. Kostni so se mu pošteno stresle. »Glej, saj ta se mi bo hitro predal!« je vladar konca pripovedoval Erosovim vohunom. To so bile golobice, ki so širile luč na nebu. Zašle so v Tanatosov košček bede. Ta je iz njih naredil nore krokarje, ki so napol mrtvi prhutali okoli in sejali strah.

Prestol je sestavljalo ogrodje iz kosti trupel. Oblazinjen del je bil narejen iz ustrojene kože ljudi. Njihovo zobovje pa je sestavljalo njegovo krono. Bilo je udobno posedati na prestolu tlačanov. Bil je čisto na vrhu kupa glav in trofej. Za žezlo je imel roko človeka s sedmimi prsti. Kostni so pošteno počile po tleh. Bil je čas. Čas, da v svoje domovanje pospremi novo dušo. Z golimi prsti je ustvaril nekakšno kroglo moči, v kateri se je pretakala energija teme. Iz nje se je po kakšni uri razvil metulj. Po eni uri zato, da je bila smrt za truplo nadvse boleča.

Metulj je brž švignil iz kraljestva. Potoval je nad Zemljo. Prečkal je Atlantik, puščave, dokler se ni ustavil nad neko revno vasico. S svetlobno hitrostjo je priletel na prsni koš nekega starca. Moč metulja je hitro zastrupljala starca. Tako močne energije njegovo telo ni bilo pripravljeno sprejeti. Utrip mu je nevarno zrasel. Srce je pričelo popuščati.

Trgalo se je pod pritiskom teme. Njegove noge so se šibile pod težo telesa. Kakor hitro bi rekel, je ležal na prašnih tleh. Tam bo ostal za zmerom. Pri tleh. Duša mrtveca ne bo nikoli več videla sončnega sijaja, ki z divjimi koraki pleše po Zemlji. Ljudje so ostrmeli. Umirajoči starec je pozornost celotnega trga preusmeril zgolj nase.

Brž so sredi trga naredili prostor. Vsi so se umaknili kakšen meter stran od trpečega trupla. Kakor hitro bi mogel, je mož, tam prisoten, stekel po pomoč. Vozilo reševalne ekipe je s svojim pisanjem navzoče opozarjalo na svoj prihod.

Ko so premagali prašno pot, ki je tekla do mrtveca, so reševalci takoj popadali na kolena. Pričeli so z masažo srca. A truplo je zamolčalo. Ni se več brigalo za ta ušivi svet. Zanj je bilo vse povsem prepozno. Nikoli več ne bo videlo ljubljenih. Nikoli več ne bo poduhalo cvetočih rož. Oko najbližjih je jokalo ob izgubi očeta, moža in brata. Truplo je neugasljivo vpilo navznotraj. Duša se je poskušala rešiti propadlega telesa. Na vse kriplje je raztegovala svoje kremplje in si trudila izbojevati svobodo na svetu. Uspelo ji je. Truplo je postalo le truplo. Ni bilo več človek, saj človek mora imeti dušo. Bilo je le kup mrtvih celic, ki so čakale na lopato črne, goste zemlje, ki mu bo prekrila prej sebični nasmeh. Svojci so jokali. Ob vznožju tega so mu pričeli polagati dišeče cvetje in sveče, ki so svetile poslednji plamen in mu plapolale v slovo. Duša ni mahala nazaj. Imela je dovolj. Trpela je dobrih petdeset let v tem sebičnem starcu. Celo življenje je le kradel. Svojega sina ni nikoli naučil ničesar. Sirota je sama taval po svetu in sebi ter materi iskala hrano. Otroku se je lomilo srce. Vsakič, ko mu je nekdo ponudil roko v znak žalovanja, je drobno srce še bolj počilo.

Že isti dan so truplo vkopali v težko zemljo. Zdaj ni bilo več poti nazaj. Za vedno bo ostalo tam. Lahko se bo le nemilo pogovarjal s sosednjim mrličem in tiho žaloval za svojim zamujenim življenjem. Njegov križ je bila zgolj palica z dvema koncema, ki ga bosta močno tolkla po vesti. Bili so revni, a še bolj revni, ko je starec začel igrati na srečo. Vse je šlo navzdol. Zdaj je bilo skrbi za družino še več.

Sin in starčeva žena sta si na obraz podala kovinski maski. Maski sta jima žalostna čustva za vedno priklenili na obraz. Debele, slane solze so razžirale njuna lica. Polt je postala bledična. Hišo so jima zaplenili brezbrizni bančni uradniki. Starec je kaznoval sebe in svoji družini odvzel tisto nekaj več. Svobodo. Ljubim je potrgal roke in noge. Pustil jima je zgolj usta, s katerimi sta vsak dan na prašni cesti prosjačila za kruh. Včasih se ju je kdo usmilit in jima pod zob vrgel kakšen teden star kruh. To je bila zanju že pojedina. Mamo so zatirali. Vse vaške večje so jo obirale in blatile povsod naokrog. Ko ni mogla plačati še zadnjega dolga, so z nje potrgali tudi obleko. Ukrasti so ji hoteli dušo in ji pristriči krila. A duša ni hotela zapustiti tega šibkega, srčnega telesa. Odločila se je, da se bo borila.

Tanatos je bil prvič poražen. Nekdo je premagal njegovo moč. Mrtva duša starca je bila zaklenjena v energijskem metulju, ki je letel nazaj v kraljestvo teme. Duša je v trenutku prišla k Tanatosu na sestankovanje.

»Ah, ti boš zagotovo moja dvestomilijontisoča duša,« je prigovarjal bog smrti. Duša je začela divje plapolati. Hotela je zgolj maščevanje. Z vso silo se je zaletela v boga smrti. Kostni so zašklopotale po tleh. Razcepile so se na milijon črepinj. Krona Boga je ostala na tleh. Bogu je prekipelo. Čakala je na sojenje. Nihče ne more tekmovati s smrtjo. Izpod krone se je začela dvigati nova podoba. Vse kosti v kraljestvu so se zbrale na kupu. Postal je zver. Bil je sila gromozanski. Iz krone se je oblikoval energijski obroč. Hitro ga je zalučal v nesramno dušo. Ta je bila sedaj ujeta v brezmejni bedi lastne sence.

Tanatos se je spraševal, kaj naj stori. Ta duša je bila za njegovo kraljestvo preveč tečnobna. Kalila bi mu mir, ki ga je skozi leta vzpostavljala. Zapor je bila zanjo premila kazen. Odločil se je, da jo bo zaprl v drug zapor. Zaprl jo bo nazaj na Zemljo. Tam bo tavalala skozi celotno vesoljsko stvarstvo. Duša je divje sikala s svojim jezikom.

»Molči!« je zavpil Tanatos. »Tako upodobljene zlobe pa še ne,« si je mislil.

Zdaj je ostala bogu zgolj ena skrb. V kakšni podobi se bo duša vrnila na Zemljo. »Naj bo regresija tvoj zapor!« je prigovarjal. »Sama sebi boš zapor! Ah, zbudila se boš ob prvem novem rojstvu. Ko boš hodila po trgu, kjer si umrla, bodo spomini privreli na dan. Postala boš pošast, ki bo divje klatila vse pred seboj. Če se ta del Zemlje, kjer si umrla, izgubi, bo tvoja zloba propadla. Tako se boš razstrupila.«

Tanatos je spet postal podoba, kakršna je bil poprej. Duša je zapustila kraljestvo teme in tako si je Tanatos oddahnil. Ni pa vedel, da je njunemu pogovoru v zasedi prisluškoval Eros. Eros in Tanatos sta bila brata. Bila sta si popolni nasprotji. Luč in sonce proti temi in luni. Duša, ki jo je smrt poslala na Zemljo, se je naselila v novo človeško bitje, v drobnega fantička. Preselimo se v drugo dimenzijo. Bog smrti je čutil, kot da se je nekakšno sonce prikradlo v njegovo temačno kraljestvo. Bolelo ga je, ko je toplota prehajala v temo. Vsak energijski val ga je slabil.

»Pokaži se!« je zabičal.

Po kraljevi sobani je odmeval glas, ki je očital Tanatosu to, kar je storil. Bog teme ni maral nikakršnega oporekanja. Sklical je vojsko temačnih duš. Ukazal jim je, naj privedejo tega pamža pred njegovo visočanstvo, da ga nauči lekcije.

Temačni krokarji so se pričeli dvigati s tal. Prečesavali so celo kraljestvo. Skrivnostni vojak jim je uspešno ubežal. No, vsaj mislil je tako. Na tla ga je v trenutku podrl najmočnejši krokar v severnem krilu dvora. Poskušal ga je dvigniti s tal, a mu je svetloba močno škodovala. Tihotapec je imel močnejšo energijo, a krokar je kraljestvo branil tako, kot je zaprisegel. Z življenjem.

Svoje kremplje je bliskovito zapičil v nasprotnikov oklep. Ko ga je privedel pred boga smrti, se je krokar zrušil na tla. Njegova senca je počila. Preminul je. Svetloba bojevnika ga je potolkla.

»Brat!« je jezno rekel bog smrti.

Tanatos in vojščak sta bila brata. Tanatos in Eros. Bila sta si popolni nasprotji. Brata sta se imela rada, a v krvi jima je bilo zapisano nasprotno. Kljub temu sta morala biti predana svoji poziciji. Kot Bogova sta morala ostati zvesta svoji dolžnosti – braniti ljubezen in braniti sovraštvo.

Krokarji so v dvorano pripeljali še nekaj Kupidovih pomočnikov. Bile so snežno bele golobice. Tanatos je svojim silam vlil še nekaj svoje moči. Sovražniki so jim hitro zavili vratove in jih spremenili v svoje vrste.

»Kaj počneš tu?« ga je vprašal bog smrti.

»Kaj misliš?! Moj šesti čut me je pripeljal sem. Od kdaj si sodnik, ki bo sodil življenju? Ti si smrt! Nimaš te pravice! Kršil si vsa pravila grške sodnije. Poskrbel bom, da te izženejo,« je jezo prigoval Eros.

»Pa kaj! Moja vojska je strokovno izurjena. Človeštvo je v mojih rokah. Tukaj bom postavil nov svet!« je prigoval Tanatos.

Erosu je bilo dovolj: »Življenja ne dodeljuje tekoči trak! Ta jih zgolj dela brezdušne. Živemu bi že lahko rekel truplo. Nasvidenje!«

Ko je Eros končal govoričenje, se je sunkovito pobral na noge. V svojo desno roko je prijel lok, nato pa hitro stekel proti Tanatosu. Še preden se je Tanatos pripravil na bojevanje, je Eros z bratove glave snel krono in še preden bi krona Erosa okužila, jo je zalučal proti izhodu dvorane ter odprl nevihtni portal. Hitro je moral steči skozenj in tako priti na Zemljo in obsedenega fantiča rešiti pred izgubo pridobljenega življenja, a zapadel je v past. Ko se bog odpravi na Zemljo, izgubi vse svoje moči. Tako je bil Eros zgolj smrtnik.

Tako je velela grška ustava. To so si izmislili zgolj zaradi etičnih načel. Tanatos je začutil močan val moči. Nemudoma je s svojo roko zamahnil proti prestolu. Pred njim se je odprl velik zemljevid. Bil je kot nekakšna lebdeča magična krogla. Zdaj je bog smrti vedel za njegov načrt. Eros je postal ranljiv in tudi smrten. Bog smrti je imel to moč, da bi ga lahko z najmanjšim naprežanjem ubil, a brez krone to ni bilo mogoče.

Kraljestvo se je začelo rušiti, saj ni imelo gospodarja, ki bi mu vladal. Zgolj kronano drobovje je lahko vladalo. Vrhovi stolpov so sunkovito padali na tla, omet se je predal gravitacijski sili. Kralj je potreboval smrtno krono nazaj. V Tanatosu je začelo vreti morje besa. Koža se mu je začela odirati od kosti. Iz njegovih čeljusti so se začeli trgati zobje. Iz drobovja se je oblikoval naglavni okras, nova krona za gospodarja. Bog smrti je moral vse moči svojih duš zbrati na kup. Vso stvarstvo duš je bilo zajeto v novi kroni. Moč je pridobil nazaj. Vse je stavil na eno možnost. Z zadnjim sunkom moči je moral zadeti Erosa in samo tako ga bi lahko zaprl v svoj svet. A Eros ni bil od včerajšnje zarje. Vedel je, da bo ob moči, če bo odšel na Zemljo. Okrog vratu si je že prej nadel družinski medaljon. Uporabljala sta ga že starša, ko sta se borila za galaksijo Omega. V njem je bil vesoljski prah. Ta ga je varoval pred izgubo moči. Lotiti se je moral naloge. Edina njegova misel je bila, kako najti fanta.

Eros je prečesal celo vas. Trudil se je najti zastrupljeno telesce. V zrak je izstrelil sledilno puščico. Ta je nemudoma začela iskati nesrečo. Ustavil se je. Puščica se je ustavila pri vsakem vaščanu na trgu. Cela vas je bila nesrečna. Njegovo srce se je trlo. Ni imel dovolj moči, da bi odrešil vse.

Stopil je naprej. Odprl se je nov portal. Vstopil je v 21. stoletje. Šlo je za enak trg, vendar bil je drugačen. Bil je napaden s strani Tehnologije. Tehnologija je bila močna junakinja, ki je ugrabila vse človeštvo. Hodil je naprej in se ustavil ob oknu neke hiše.

»Sean! Odloži svoj telefon in pridi na kosilo.«

»Ah, saj res! Poskusila bom drugače. Telefon, prosim odloži mojega sina, da bo lahko pršel jest.«

Neka piskajoča tablica je začela svetiti na vse strani. Rešila se je Seanove roke. Televizija ni hotela izpustiti ljudi. Njihovo dušo je zaklenila v svoj ekran. Eros je moral pomagati. S tal je pobral kamenje in ga vrgel v televizijski ekran. Namesto da bi se ljudje osvobodili, se je pojavila nova televizija. Celo mesto je bilo ugrabljeno s strani Tehnologije.

Eros ni mogel verjeti. Misli si je le to, kako so lahko ljudje tako neumni, da so sužnji svojih dejanj. Stopil je korak nazaj in tako je spet vstopil na stari trg. Odleglo mu je, ko ni več videl velikih stolpnic in ljudi, ki bi jih sprehajali telefoni.

Na stari trg pa je prihajal sprevod. Kočijo so spremljali vitezi. Iz nje je izstopil grof. Postavil se je na vaški oder. Pred njegovimi nogami je stala zlata skrinja. Bila je prazna. Ljudje so začeli objokovati stare čase, ko jim je vladal stari, pošteni vladar. Postavili so se v vrsto. Vsak je moral vreči v skrinjico zahtevano vsoto. Ljudje so brskali po žepih. Iskali so še zadnje novce. V vrsto je stopila mlada gospodična. Nekaj časa je zgolj gledala tisto skrinjico, ki je bila sedaj do polovice napolnjena z zlatimi novci.

»No, vrzite že! Dolgujete točno tri zlate novce!« je pridigal debeli uradnik.

V skrinjico je vrgla še zadnji denar, ki ga je imela. Eros je imel dovolj. V uradnikovo srce je ustrelil rdečo puščico. Ta naj bi mu vrnila ljubezen do soljudi. A zgodilo se ni nič. Uradnikovo srce je bilo že preveč pokvarjeno, da bi bilo pripravljeno ljubiti. Puščica se je zgolj odbila od srca, ki je bilo obdano s kovinskim oklepom. Kupid je rabil pomoč. Odrešiti je moral človeštvo, a za enega samega boga je bilo pretežko.

Eros je hitro stekel skozi portal, ki ga je odprl ob prihodu. Portal ga je vsrkal in znova se je znašel v palači, kjer je vladala smrt. Eros se je bil pripravljen povsem ponižati v zameno za pomoč. Pokleknil je na tla. Za pomoč je prosil svojega brata. Ta se mu je zgolj krohotal. Eros mu je hotel pokazati, da misli resno. Svoje moči je zaprl v svoj lok. Položil ga je med sebe in brata. Bog smrti ni hotel preko svojih načel. Hotel je stopiti na lok in tako bi se njegove moči porazgubile.

»Ha! Kje imaš hrbtenico! Tako žaljiva ponudba. Misliš, da bi res lahko spremenila človeštvo? Naj živijo v tej ogabi, ki so si jo zakuhali. Rešijo naj se sami!« je prigovarjal bog smrti.

»Ne bodi tako ozkogled. Ne morejo si pomagati. Kot kakšni stroji so. Zombiji so bolj živi od njih.«

»Ne žali mojih prijateljev zombijev! Je pa res, da so že iz mode,« je prigovarjal Tanatos.

Bog smrti je imel dovolj sladkobnih besed. Stopil je na lok in ga povsem pomendral. Misli je, da bo moč Erosa izginila. Ta je odšla na Zemljo. Poiskala je trpečega fanta. Njegovo dušo je odrešila prekletstva in se ob tem izničila. Izgubila se je v vesoljni meglici.

A pozabljamo, pozabljamo, da imamo vso potrebno moč v sebi. Vse težave so premagljive.

Kupid je imel dovolj. Vsa njegova srca so počila. Sunkovito se je pričel dvigati s tal. Okoli njega se je vila čista energija. Ponovno mu je magija zapolnila srce. Bil je spet stari Kupid.

Imel je dovolj. Iz dlani je izstrelil svetlobno kroglo. Ta je sunkovito priletela v boga smrti. Kupidove puščice so pričele izgubljati rdečico. Njegova lica so pobledela. V njem se je razvnelo golo sovraštvo. Obžarjen je bil s strupeno zelenim plamenom. Vso moč je srkal iz njega. Postal je veličastni bojevnik. Imel je le eno vizijo. Izbrisati brata z obličja stvarstva.

Tanatos se je skušal braniti, a z vsakim udarcem, ki ga je prizadejal okuženemu Erosu, je ta postajal močnejši.

»Brat! Mar ne vidiš! Postajaš kot jaz. In ti si meni pridigal o tem, kaj je sočutje in etika! Omadeževal si svojo moč. To je najhujša kršitev vesoljnega reda,« je govoril bog smrti.

Erosa je vsaka njegova beseda zabodla. Nekje v telesu je še vedno bil delček Erosa. Moral je privreti na dan in končati to vojno med živim in mrtvim. Spoznal je, da sta z bratom nadvse podobna. Smrt boli. Včasih huje kakor tisoč strellov v glavo. Prav tako tudi ljubezen. Oboje je ubijalec na svoj način.

Eros je spoznal, da je celo svoje življenje živel v laži. V resnici je bil on tisti, ki je prizanašal bolečino. Znotraj gorečega telesa je vrel še močnejši bes. Začel je prehajati nazaj v poprejšnje telo. Po njegovih licih so začele teči solze. Solze krivde. Dovolj mu je bilo božjega službovanja. Moči so ga začele zapuščati. Iz vratu si je strgal medaljon. Postal je smrten.

»Ubij me!« je Eros zabičal bratu.

Smrt ni mogla verjeti. Nikoli ne bi mislila, da bo videla kaj strašnejšega kakor sebe samo.

Smrt je prijela v roko bodalo z ostrim rezilom. Pokleknila je pred Erosa. Smrt je na bratov vrat položila bodalo. Prav počasi je pričela rezati žile. Stopila je stran od umirajočega telesa. Smrt tega ni želela storiti. Svojega brata je ljubila, a dolžnost jo je vezala na to.

V nekaj minutah je ta izkrvavel. Njegova podoba je izginila. On ni bil truplo. Imel je dušo. Kdor ima dušo, se ima pravico imenovati živo bitje. Drugi je nimajo.

Erosova duša je zapustila kraljestvo. Potovala je skozi galaksije. Ustavila se je nad Zemljo. Naselila se je v rdečelasega fantiča, ki ga je prej Erosova moč že razbremenila hudobne duše. Nov Eros je bil rojen na Zemlji. Ko bo dovolj star, se bo srečal z grško sodnijo. Pravico se bo imel odločiti med Zemljo in bogovi.

»No, sine ti je bila zgodbica všeč?«

Sin je pokimal. Dolg, oranžen koder mu je padel na obraz in mu prikril oči.

Čez nekaj sekund je brezskrbno zaspal. Podal se je v globoke sanje in tam ostal do jutra. Sanjal je veliki grad nad oblaki in si ga znova in znova orisal v zavesti.

Anonimus

Naši učenci o ...

KAJ MI V ŽIVLJENJU VELIKO POMENI?

Vrednote so neki cilji, ki jih cenimo, oziroma mišljenje o tem, kaj je dobro ali prav in za kaj si je vredno prizadevati. Ljudje ne živimo le zato, da bi zadovoljili svoje potrebe, ampak v svojem osebnem razvoju dobimo občutek za to, kaj je pozitivno, dobro, zaželeno, kaj je pomembno za nas in za širšo skupnost.

Poznamo pozitivne in negativne vrednote. Pozitivne vrednote so na primer ljubezen, mir, prijateljstvo, zdravje, življenje, solidarnost, negativne pa so požrešnost, prekomerno uživanje alkohola, drog. Lahko bi se reklo, da smo od nekaterih vrednot tudi odvisni, kot sta na primer ljubezen in prijateljstvo.

Zame osebno so najpomembnejše vrednote ljubezen, prijateljstvo, družina, zdravje in mir. Ljubezen, družina in prijateljstvo zato, ker vsak kdaj v življenju potrebuje vsaj kanček ljubezni in objem nekoga, ki ga ima rad. Zdravje je pomembno zaradi tega, ker je nekako ena najpomembnejših vrednot vsakega človeka. Vsak si želi biti zdrav in srečen, a vemo, da temu ni vedno tako, mir pa zaradi tega, ker vsak rabi svoj mir, pa naj bo to osebni ali mir na svetu. Vsi vemo, da je življenje v nekaterih državah težko. Zato še bolj cenim to vrednoto, saj sem vesela, da živim v državi, v kateri ni vojn.

Vrednote so za naše življenje zelo pomembne, brez njih enostavno ne moremo živeti. Z leti se nam vrednote spreminjajo. Ko sem bila mlajša, so mi šle po glavi samo igrače, sedaj pa so mi pomembnejše druge vrednote. Verjamem, da se mi bodo vrednote skozi leta še spreminjale.

Zapisala: Alja Miklič, 9. aZ

Avtorica ilustracije: Leja Marinčič, 9. aZ

Prijateljstvo mi pomeni veliko. Dober prijatelj je tisti, ki ti pomaga, ko si v stiski, slab prijatelj pa vse pove naprej, kar mu ti zaupaš. Prijatelj je en sam in to je prijatelj, s katerim sta skupaj že od vrtca. Prijatelj ponavadi v šoli sedi v isti klopi kot jaz. Med poukom se s prijateljico tudi malo pogovarjava.

Če v šoli dobiš slabo oceno, ti pravi prijatelj vedno priskoči na pomoč, te objame in ti pove, da ti bo pomagal, da boš dobil dobro oceno. S prijateljem ali prijateljico se tudi kdaj skregaš, a si čez nekaj časa spet pravi in dober prijatelj.

Jaz ne maram slabih prijateljev, saj so zelo neiskreni, neradi nam pomagajo. Midve s prijateljico sva se spoznali že v vrtcu. Zdaj sva stari 14 let in že ves čas sva res zelo dobri prijateljici.

Zapisala: Špela Kenik, 9. bZ

KDO JE DOBER PRIJATELJ?

Pravega prijatelja spoznaš takrat, ko ti je težko. Takrat pravi prijatelj ostane in ti pomaga. **(Laura Kaurin, 9. bZ)**

Dober prijatelj je tisti, ki mu lahko zaupam in ne izda skrivnosti. Dober prijatelj ti vedno pomaga v nesreči. Vedno si vzame čas zate in te spravi v dobro voljo, ko si žalosten. **(Žiga Zaletelj, 9. aZ)**

Dober prijatelj je tisti, ki se ga vsak dan veseliš. Dober prijatelj ti vsak dan pomaga v stiski. Z njim se lahko zabavaš in doživiš najlepše trenutke v življenju. Dobra prijateljica ti vedno pomaga v dobrem in slabem. Svojo najboljšo prijateljico sem spoznala, ko sem odšla v šesti razred. Prišli so novi sošolci s Krke in iz Ambrusa.

Prvi šolski dan se je k meni usedla Ajda. Ona je sedaj moja najboljša prijateljica. Pomaga mi pri domačih nalogah, me zabava in je prijazna do mene. Z njo hodim v kino, na praznovanja, na koncerte ... Dober prijatelj je tisti, ki te ima rad, je vedno s tabo in te zabava. **(Maja Mohorčič, 8. Z)**

Prijateljstvo mi pomeni veliko. Imaš lahko veliko prijateljev, s katerimi se lahko pogovarjaš o vsem. Imaš tudi enega zelo dobrega, najboljšega prijatelja, kateremu zaupaš vse, kar te teži, in mu zaupaš vse težave, ki jih imaš. Preprosto povedano, mu zaupaš in veš, da skrivnosti ne bo povedal nikomur. Prijateljstvo ni le beseda, ki ti pove, da imaš prijatelja, ampak nekaj več. Prijatelja imaš tudi rad. **(Sindi Erjavec, 9. bZ)**

Prijateljstvo je nekaj velikega. Prijatelju se lahko izpoveš, mu zaupaš. S prijatelji se imam lepo, saj ob njih vse skrbi zbledijo. V šolo grem rada, saj sem tam s prijatelji, osebami, ki mi veliko pomenijo. Komaj čakam, da je odmor, da se družimo in se malo nasmejimo. Prijatelj ni kot družina; prijatelj je nekaj najboljšega v življenju. Prijatelja nosiš v srcu. **(Sara Jernejčič, 8. Z)**

Dober prijatelj je tisti, ki ti lahko pomaga, ko si na tleh, te spravi v dobro voljo in te nasmeji. Je tisti, ki mu lahko zaupaš. Prav tako si vzame čas zate tudi, ko ga nima. **(Rok Hočevvar, 9. bZ)**

Avtorica ilustracije: Ajda Barna Grabrijan, 8. Z

KDO JE DOBER PRIJATELJ?

Prijateljstvo mi pomeni, da se lahko iskreno pogovorim s svojo prijateljico in ji povem vse svoje slabosti ter kaj me teži.

Dober prijatelj je prijazen, dobrosrčen, rad pomaga in mi razloži kakšno stvar. Iskren prijatelj je najboljši. Ne maram slabih prijateljev, saj so zelo neiskreni in neradi pomagajo.

Jaz in moja prijateljica sva se spoznali v vrtcu. Imeli sva 4 leta. Takrat se še nisva dobro poznali in se nisva marali. Sčasoma pa sva postali zelo dobri prijateljici, nato celo najboljši. Pogovarjava se o različnih stvareh: o ličenju, kakšen je dober make-up in kakšna so dobra oblačila. Zelo rada imam svojo prijateljico, ker je iskrena. **(Sara Mišmaš, 9. bZ)**

Prijateljstvo mi pomeni veliko. Pomembno je, da imam nekaj pravih prijateljev, na katere se lahko vedno zanesem. Pravim prijateljem lahko zaupaš, ker veš, da ti bodo pomagali in da te ne bodo izdali. Pravim prijateljem lahko vedno povem vse in zato mi pravo prijateljstvo toliko

pomeni. V življenju imam tri prave prijatelje, ki so mi zelo pri srcu. Vse svoje prijateljice imam zelo rada. Pomembno mi je, da se z vsemi dobro razumem. Velikokrat grem v šolo samo zaradi prijateljev. Verjetno ima vsak svojega prijatelja, najboljšega prijatelja, kateremu zaupa vse svoje skrivnosti. Je kot nekakšen živi dnevnik, ki o tebi ve čisto vse. Ve tvoje skrivnosti, vesele in tudi žalostne dogodke tvojega življenja. Za razliko od dnevnika pa ti da tudi nasvete in te zna potolažiti v težkih trenutkih. S prijateljem se skupaj smeješ, jočeš in se zabavaš. Dober prijatelj je tisti, ki ti vedno stoji ob strani, tudi v nesreči. Tudi tisti prijatelj, za katerega misliš, da je zares tvoj pravi prijatelj, te lahko izda, ti v nesreči ne stoji ob strani in te niti noče prepoznati. Po nesreči šele spoznaš, kdo je tvoj pravi prijatelj, morda celo tisti, za katerega nisi nikoli niti pomislil, da bo nekoč tvoj prijatelj. **(Tanja Škufca, 8. Z)**

Avtorica ilustracije: Leja Marinčič, 9. aZ

KDO JE DOBER PRIJATELJ?

Ljudje se premalokrat vprašamo, kaj pravzaprav pomeni beseda prijateljstvo. Mar je to prijatelj, ki ga spoznaš preko družabnih omrežij: Facebooka, Instagrama, Snapchata. Večini so pomembni samo »ajki« in osebe, ki »se lajkajo« za prijatelje.

Ne! Prijatelj je tisti, ki mu lahko zaupaš, poveš vse svoje skrivnosti, računaš nanj, ko ga boš potreboval. Prijatelj je tisti, ki je s tabo v dobrem in v slabem, si vedno vzame čas zate, te podpira in ti pove, kaj je prav.

Pravih prijateljev je malo. Veliko se jih le pretvarja, ker od tebe nekaj dobijo ali pričakujejo.

Kako ugotoviti, kdo je pravi prijatelj in kdo ni?

Dober prijatelj te vedno spravi v dobro voljo, slab pa ti reče: »Ahm, saj je vseeno,« ali pa nekaj podobnega, zagotovo pa nekaj, kar ti ne dvigne morale.

Človek si mora zase vzeti čas in tega časa ti ni škoda dati za prijatelja.

Vesela sem, ker imam ob sebi prekrasno prijateljico, na katero se lahko vedno zanesem, pa naj bo ura šest, deset ali pozno ponoči. Veliko mi pomeni in zelo jo imam rada.

Zapisala: Karin Žgajnar, 9. bZ
Avtorica ilustracije: Leja Marinčič, 9. aZ

KDO JE DOBER PRIJATELJ?

Prijatelj je ta, ki te podpira. Ne uničuje ti veselja in ti pomaga, če lahko.

Prijatelj je ta, s katerim imata svoje hece, ki jih drugi ne razumejo. Skupaj se smejita najbolj neumnim stvarim, si dajeta vzdevke, ki se slišijo brez pomena.

Prijatelj ti posodi svinčnik, kuli, geotrikotnik ali radirko, ko to potrebuješ. S tabo se pogovarja o vsem. Mogoče poslušata enako glasbo, oba bereta knjige ali pa trenirata enak šport. Mogoče sta si povsem različna, sta nerazdružljiva.

Pravi prijatelj sedi s tabo v restavraciji s hitro prehrano in se s tabo smeji, čeprav vaju ljudje že čudno gledajo. S tabo sprehaja psa, riše, se pogovarja o filmih in glasbi. Skupaj hodita po gozdu in bežita pred namišljenimi medvedi.

Pravi prijatelj gre s tabo v »šoping«. Skupaj s tabo se smeji najbolj ogabnim kosom oblačil, pisanim nogavicam in pletenim puloverjem, ki jih nihče od vaju ne bi oblekel niti v najhujši nočni mori.

In ko si žalosten, ti pravi prijatelj stoji ob strani. Pove ti kaj smešnega in te tolaži. Ti pa zanj narediš enako.

Zapisala: Maša Žnidaršič , 9. bZ
Avtorica ilustracije: Leja Marinčič, 9. aZ

ALI IMA VSAK OTROK PRAVICO DO BREZSKRBNEGA OTROŠTVA?

Zame ima brezskrbno otroštvo dva pomena. Eden izmed njiju je, da imaš streho nad glavo in da imaš dovolj hrane in pijače, drugi pa je, da prejemaš starševsko ljubezen. To pomeni, da te imajo starši radi, da skrbijo zate oziroma da se s teboj ukvarjajo. Čeprav sama tega ne znam pokazati, imam rada svoje starše, brata in sestro.

Otroci, ki živijo v dobrih pogojih, se sploh ne sprašujejo, kako je otrokom v Afriki, Venezueli ... Tam morajo otroci morajo ves dan garati za zelo boren zaslužek, da lahko kupijo kaj hrane za svoje družine. Ko ljudje v Venezueli pridejo v trgovine, so police prazne in primanjkuje jim pitne vode. Tam vladata grozne razmere.

Nekaterim staršem so otroci v napoto, zato jih prodajajo, silijo v zelo težko delo in so do njih nasilni. Ko taki otroci odrastejo, se zapijejo, imajo težave v šoli, nato pa zapadejo v kriminal, kar ni nič čudnega. Kot otroci so bili zavrženi in niso bili deležni ustrezne vzgoje. To seveda vpliva na njihovo odraščanje in na obnašanje v prihodnosti.

Za otroka je grozno, če nima vzgoje, to pa je čisto nasprotje, kot imeti nadzor ves čas oz. imeti helikopterske starše, ki želijo ves čas imeti nadzor nad svojimi otroki.

Napisala: Sara Jernejčič, 8. Z
Avtorica ilustracije: Nadja Pavčič, 9. aZ

ALI IMA VSAK OTROK PRAVICO DO BREZSKRBNEGA OTROŠTVA?

O brezskrbnem otroštvu govorimo takrat, ko imamo dovolj hrane, pijače, streho nad glavo in starševsko ljubezen. Danes živimo v času, ko imamo vsega na pretek, nekateri otroci pa morajo, da preživijo družino, zelo trdno delati. Otroci so prisiljeni v prisilno delo, v nekaterih družinah pa starši svoje otroke prodajajo zato, da bi dobili denar, v drugih državah so starši zelo nasilni ali pa veliko popivajo ter škodujejo svojim otrokom.

Pri nas je tudi zelo veliko tega, da so starši zelo nasilni in da veliko popivajo in zaradi tega otroci zelo trpijo. Na drugi strani pa starši preveč nadzorujejo svoje otroke in zaradi tega vidimo veliko nesrečnih otrok.

Ta problem bi lahko rešili tako, da bi otroci in starši živeli brezskrbno življenje. To pomeni, da otroci ne bi bili prisiljeni v prisilno delo. Najpogostejšo obliko otroškega dela predstavlja delo otrok na kmetijah in plantažah, kjer deklice opravljajo gospodinjska dela, dečki pa težka fizična dela na polju. Otroci so na kmetijah izpostavljeni visokim temperaturam in prenašanju težkih bremen. Opravljati morajo nevarna dela, s čimer je ogrožen njihov razvoj, prav tako pa jim je odvzeta pravica do igre in izobraževanja. Zaslužnjeni in prisilno zaposleni otroci v večini postanejo žrtve zlorab in nasilja.

Zapisala: Špela Kenik, 9. bZ
Avtorica ilustracije: Kaja Petek, 3. Z

Intervjuvali.smo

INTERVJU Z BABICO CECILIJO ZAJEC

Intervjuvala sem svojo babico Cecilijo Zajec, njo pa sem izbrala zato, ker pozna veliko zanimivih zgodb o preteklosti. Pripovedovala mi je o tem, kakšno je bilo nekoč življenje.

Kdaj ste se rodili in kakšno je bilo življenje v tistih časih?

Rodila sem se 22. septembra leta 1936. Vsi smo bili zelo revni. Ni bilo elektrike, primanjkovalo je oblek in tudi hrane. Pozimi pa nas je večkrat zeblo, saj smo v hiši imeli le peč, ki pa je ogrela samo prostor, v katerem je stala. Zato smo pozimi vsi otroci spali v tej sobi kar na tleh.

Ali ste obiskovali šolo? Kakšni so bili učitelji? Ob kateri uri se je začela šola?

Da, hodila sem v šolo, vendar šele po vojni, saj je bila med vojno šola zasedena. Stara sem bila 10 let, ko sem šla v prvi razred, učitelji pa so bili zelo strogi. Tepli so nas, če smo kaj naredili narobe. Šola se je začela ob 8.00. Preden pa smo odšli v šolo, smo morali peljati ovce na pašo. Ker je bila šola majhna, so nekateri v šolo hodili ob 14.00.

Kakšna je bila vaša hiša?

Hiša ni bila velika. Bila je pritlična, imela je kuhinjo, vežo in dve sobi. Ena soba se je imenovala prednja hiša, druga pa zadnja hiša. Poleg hiše smo imeli tudi hlev.

Ali ste sami pridelovali hrano?

Da, hrano smo pridelovali doma. Imeli smo velika polja, ki smo jih obdelovali, da smo dobili različna žita. Imeli pa smo tudi živali, od katerih smo dobili mleko in meso.

Slišala sem, da so vam partizani zažgali hišo. Ali je bilo to res? Kje ste živeli po tem?

Res je, partizani so nam zažgali hišo. Imam kratko zgodbico, ki jo velikokrat povem. Moja mama je imela skrita jabolka, z bratcem pa sva jih imela zelo rada. Nekega dne so prišli partizani in nam zažgali hišo. Mama naju je z bratom pospremila pod kozolec in odšla v hišo reševati oblačila ter druge pomembne stvari. Prinesla pa je tudi cel zabojček jabolk in nama z bratcem rekla, da jih lahko pojeva. Midva z bratcem pa sva rekla: »Dobro, da hiša gori, da midva jabolka jeva.« Ko nam je hiša zgorela, smo se preselili k moji stari mami v sosednjo vas.

Ali ste imeli veliko igráč?

Ne, takrat še ni bilo takih igráč, kot jih imajo otroci sedaj. Spomnim pa se punčke, ki mi jo je sešila babica. Imela je rdečo oblekico z belimi pikami. To je bila moja prva igráč.

Kaj pa vam je v vaših otroških letih pomenilo največ?

Ko sem bila še otrok, mi je največ pomenila družina, sorodniki in tudi prijatelji.

Pripravila: Maja Škufca, 7. aZ, ŠNO

INTERVJU Z GASILCEM IVANOM BOBNOM

V intervjuju bom predstavila sovaščana Ivana Bobna, ki zelo rad pomaga drugim, saj je že od malih nog v društvu gasilcev (PGD Ambrus). Njega sem izbrala zato, ker je vedno prijazen in ker je za požrtvovalnost prejel veliko medalj in priznanj v gasilstvu. Velikokrat pa tudi sodeluje na raznih predstavah v kulturnem društvu.

Kdaj ste postali gasilec?

Gasilec sem uradno postal pri 18 letih, drugače pa sem bil že prej član društva in sem se udeleževal tekmovanj.

Koliko nagrad ste že dobili in za kaj?

Kar nekaj na različnih področjih. Državno odlikovanje za dolgoletno sodelovanje v PGD Ambrus za 20 in 30 let in še bi lahko našteval.

Kako potekajo vaše vaje in vaje mlajših?

Za mlajše, manj izkušene: vsak četrtek eden od animatorjev izbere vajo, ki se bo izvajala. Vajo nato izvedemo, animator pa razloži razlago, če je potrebna. Za starejše, bolj izkušene: enkrat v mesecu izvedemo vajo na tak način, kot da bi gorela stavba (gori kup lesa), to pogasimo. Prikaz nesreče na cesti in oživljanje osebe (lutke).

Kakšno opremo imate in za kaj jo uporabljate?

Imamo opremo za različne priložnosti: za požar uporabljamo zaščitno obleko, orodje in pripomočke pri gašenju in reševanju, pri zastoju srca (infarktu) – defibrilator in veliko znanja prve pomoči.

Kakšno vlogo imate v upravnem odboru?

Sem član in namestnik poveljnika.

Koliko oblek imaš kot gasilec in zakaj ter kdaj jih uporabljate?

Imam delovno obleko (za tekmovanja, vaje), svečano obleko (za proslave, parade, pogrebe in druge slavnosti) in zaščitno obleko (za intervencije).

Kaj najprej naredite, ko dobite poziv, da nekje potrebujejo gasilsko pomoč?

Pokličem 112. Nato se peljem v gasilski dom in potrdim, da sem sprejel poziv. To vidijo tudi drugi člani, ki so prejeli poziv. Pride še nekaj gasilcev. Nato vodja izbere, kdo bo kaj delal, saj nekateri niso vsega sposobni (npr. če imajo probleme z zdravjem).

Ivan Boben

INTERVJU Z GASILCEM IVANOM BOBNOM

Koliko oseb mora biti prisotnih, da gasilski avto odide na požarno mesto, če gori hiša?

Vsaj 3 osebe, saj jih manj tega ne more izpeljati.

Kaj simbolizira rdeča barva v gasilstvu?

Ogenj kot nevarnost, rdeči petelin, ki kliče na pomoč.

Kaj mislite, da mlajše pritegne k temu poklicu, hobiju?

Radodarnost, interes tekmovalnosti, pomoč drugim (če ti pomagaš drugim, bodo tudi oni tebi).

Ali je reševanje tujca lažje kot reševanje prijatelja, sorodnika?

Ja, saj nisi toliko psihično obremenjen, ampak če gre za kakršnokoli pomoč, dam vse od sebe.

Kaj ti v življenju največ pomeni?

Družina, služba in pomoč drugim (zato sem gasilec).

Ivan Boben

Pripravila: Ana Urbančič Novak, 7.aZ., ŠNO

Vir fotografije:

Fotografija https://www.google.com/search?q=ivan+boben&rlz=1C1ASUC_enSI620SI620&source=Inms&tbm=isch&sa=X&ved=0ahUKEwiMq_PBisniAhUd5KYKHQTECMQQ_AUIECgB&biw=1920&bih=1089#imgsrc=HAu1z-sgwmSBgM

(Povzeto: 1. 6. 2019)

MAJA PETERLIN – KOSTUMOGRAFINJA, LUTKARICA, ŠIVILJA

Maja Peterlin, lutkarica, kostumografinja in šivilja živi s svojo družino v Zagradcu. Ukvarja se tudi z oblikovanjem scenografij, predvsem pri lutkovnih predstavah, poleg tega pa tudi menja zadrge in krajša hlače. Nerada vidi, da jo kličejo gospa. Tudi z vikanjem ni najbolj zadovoljna. V kleti družinske hiše ima svojo delavnico, kjer nastajajo stvaritve.

Maja Peterlin

Maja, kako je nanese, da si se v življenju posvetila lutkam?

Odkar pomnim, sem rada ustvarjala in niso mi bile tuje ročne spretnosti. Nekega dne me je znanec obvestil, da v Lutkovnem gledališču Ljubljana, kjer je imel zaposlenega sorodnika, potrebujejo pomoč. Po razgovoru pri direktorju sem pristala v delavnici in tam ostala naslednjih deset let. Delali so obsežno predstavo Brkonja Čeljstnik ob petdeseti obletnici gledališča.

Ali si kdaj želela zamenjati poklic?

Ja, pri vsakem težavnejšem režiserju. Žal ne gre tako, da bi si kar premislil in začel delati nekaj drugega. To bi tudi pomenilo izogibanje problemom, ne pa soočanje z njimi.

Katera predstava, pri kateri si sodelovala, pa je tebi najljubša?

Najbolj pri srcu mi je dramsko-lutkovna uprizoritev slikanice *Pojte, pojte, drobne ptice*, ki nosi isti naslov. To sem zasnovala v celoti, zamisel pa se mi je porodila, ko sem opazovala, s kakšnim dramatičnim žarom je moj starejši sin Črt, takrat še triletnik, svojemu mlajšemu bratcu Boru recitiral pesmice iz te slikanice.

Predstava je bila z gledališčem Lalanit realizirana leta 2011, igra pa se še dandanes. Vmes je bila seveda obnovljena.

Klasične ročne lutke za predstavo Martin Krpan

Kaj pa se je tebi zdel največji uspeh?

Za gledališče Uš sem izdelala klasične ročne lutke za predstavo Martin Krpan. Lutke so bile izbrane, da zastopajo slovensko lutkarstvo na predstavitvi slovenske kulture v Bruslju.

Zasledil sem, da sodeluješ tudi na kiparskih razstavah. Za kakšne vrste kipov gre?

Že vrsto let sodelujem z Zavodom za sodobne umetnosti, torej gre za "sodobne" kipe. Sodelovala sem pri seriji razstav, kjer so bili uporabljeni kipi iz materiala, ki je meni najbližje, iz blaga.

Kateri projekt je bil tvoj zadnji?

Koruzni storžek Gašper in pujsek Boltežar.

Kaj pa je to?

To je lutkovna predstava ustvarjalcev iz Zagradca. Dramsko besedilo je napisal Matjaž Marinček, odigrala sta jo s hčerko Špelo, jaz pa sem zasnovala in izdelala lutke in sceno. Premiera je bila v decembru 2018 v Zagradcu.

Kako sploh nastane predstava?

Ponavadi najprej nekdo dobi idejo za uprizoritev nekega literarnega dela. Lahko je to režiser, scenograf ali igralec, lahko pa kdorkoli, ki želi, da bi se to delo pojavilo na odru. Potem pokliče nekaj ljudi, s katerimi bi sodeloval. Ko je ekipa sestavljena, se začne pogovarjati o uresničitvi. Vsak predstavi ideje na svojem področju. Dramaturg napiše besedilo, dogovori se o likovni zasnovi in začne se z vajami, za katere je potrebno predhodno najti prostor v nekem gledališču.

Zveni zapleteno. Koliko časa pa traja od ideje do izvedbe?

Različno. Včasih nekaj mesecev, včasih pa nekaj let. Marsikdaj se zaplete že pri financah, ki jih je treba nekje najti, ker tudi kulturniki plačujemo položnice. Kdaj pa se zgodi, da ideja preprosto ne steče. Trenutku, ko se tok idej ustavi, rečemo "tabula rasa" (prazna tabla).

Kam je šlo toplo vreme

Maja, hvala ti za pozornost, zanimive odgovore in pojasnila.

Zapisal: Črt Peterlin Šimec, 7. aZ, ŠNO
Fotografije: Mavric Pivk

I SPEAK ENGLISH

POLLYANNA

(nadaljevanje zgodbe)

Pollyanna comes home from hospital. Aunt Polly, Nancy and dr. Chilton were surprised and happy.

Now dr. Chilton lives with aunt Polly and Pollyanna.

Mr. Pendelton and Jimmy come to visit Pollyanna the next day. They all play Pollyanna's favourite game together.

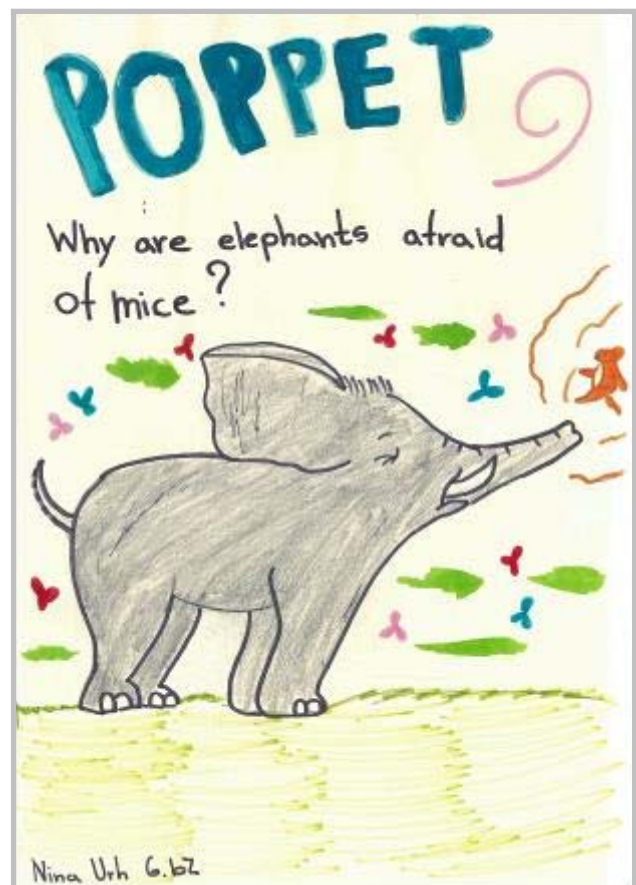
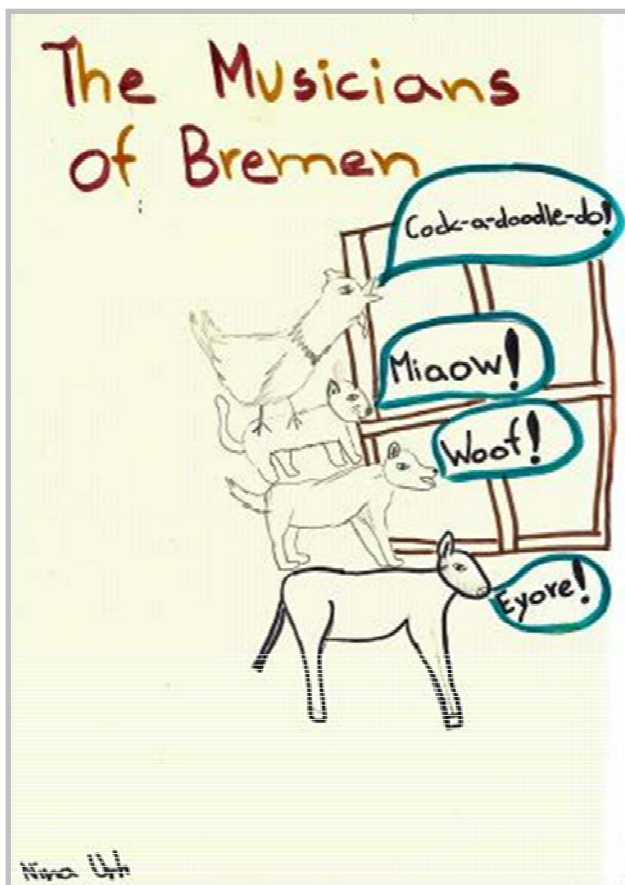
Mr Pendelton says, that he met a girl.

When January comes, aunt Polly and dr. Chilton get married.

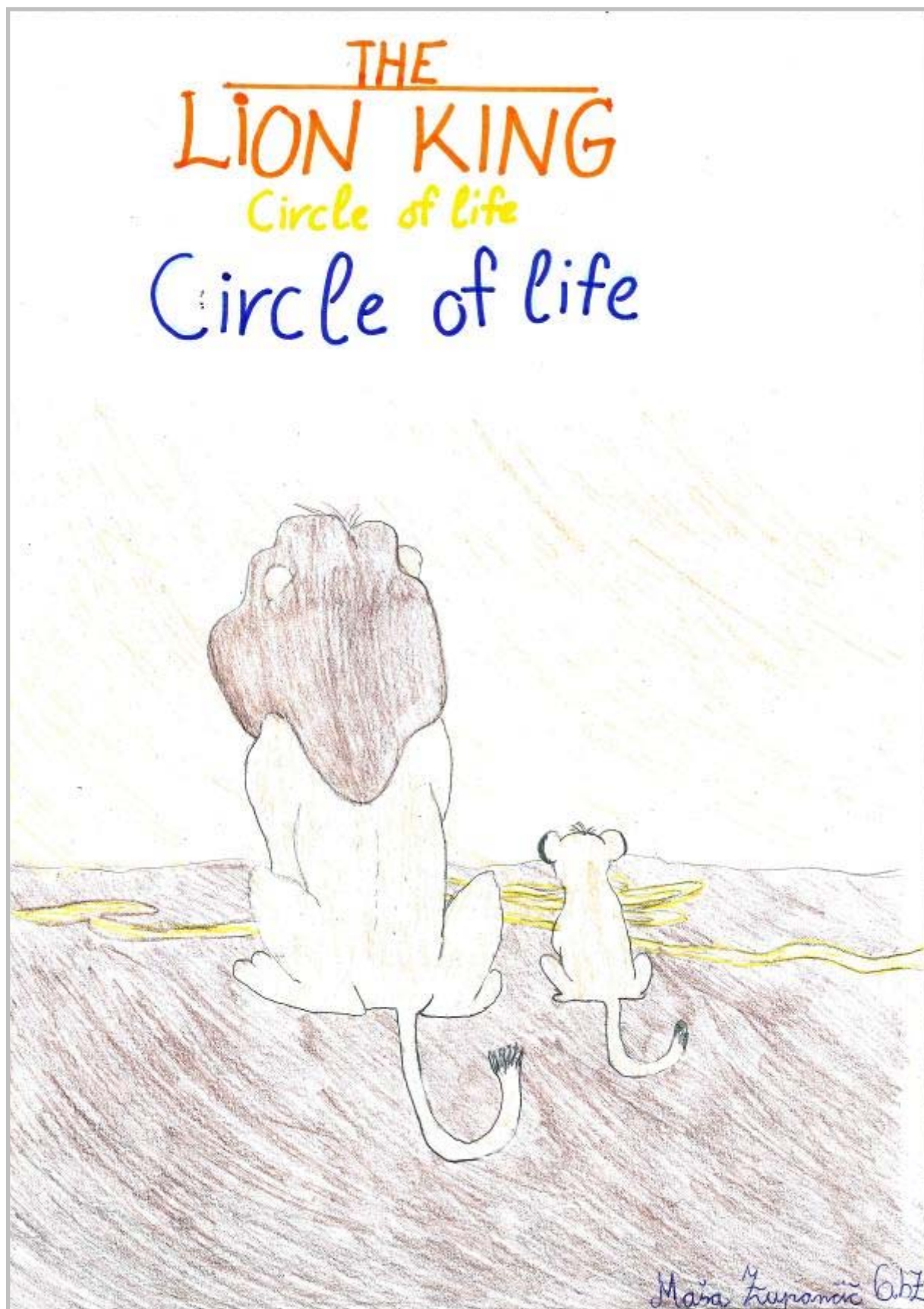
Mr Pendelton's girl lives now with him and Jimmy.

Now Jimmy finally has a real family. They are all very happy.

Zapisala: Živa Javšnik, 6. aZ

Avtorica obeh ilustracij: Nina Urh, 6. bZ

Avtorica ilustracije: Maša Zupančič, 6. bZ

Gori, doli, naokoli ...

POČITNICE NA SICILIJ

Takoj v petek po šoli sem naredila domačo nalogo, potem pa sta pome prišla moja babica in dedek. Let za Sicilijo smo imeli v soboto, 28. oktobra 2018, ob treh zjutraj, zato smo morali vstati že ob enih zjutraj. Do postajališča v Ljubljani nas je peljal taksi, nato pa avtobus do letališča v Benetkah. Potovali smo z letalom Volotea.

Na Sicilijo (v Catanio) smo prileteli ob sedmih zjutraj.

Prvi dan smo si ogledali mesto Catania. Najprej nam je vodič povedal nekaj legend o Catanii in kipu slona. Nato smo se odpravili na ogled rib-je tržnice. Tam so se Sicilijanci drli na glas, čigave ribe so boljše. Bile so mečarice, tune, jegulje in še razne vrste drugih rib.

Naslednji dan smo odšli na ogled Taormine. Ker je deževalo, smo si šli ogledat najstarejšo ohranjeno rimsko vilo v Evropi. Vilo je zasulo blato, zato se je ohranila 1700 let. V njej so bili različni mozaiki, vila pa je pripadala trgovcu z eksotičnimi živalmi, ki jih danes ni več.

Tretji dan smo šli na ogled najvišjega mesta na Siciliji – Enno. Tam je deževalo in zelo močno pihalo, tako da se nismo zadržali prav dolgo.

Zadnji dan je bilo zelo lepo vreme. Imeli smo zelo lepo izkušnjo. Šli smo namreč na Etno – najvišji vrh na Siciliji in tudi delujoč ognjenik. Njena posebnost je, da ko en krater izbruhne, nikoli več ne bruha, ampak nastane več novih kraterjev. Razgled je bil zelo lep. Videli smo, kako se je kadilo iz najvišjega kraterja. Bili smo na višini, višji od Triglava. Na Etno smo se peljali z džipbusi.

Zvečer smo si šli pogledat nasad demeter, že 15 let ali več neškropljenih pomaranč. Kljub zahtevni oskrbi pomaranč en kilogram stane samo 16 centov. Te pomaranče se da naročiti v Slovenijo.

Tako smo z letalom odleteli nazaj domov in Sicilija nam je pustila dober vtis.

Zapisala učenka: Inja Amon, 7. bZ
Avtorica ilustracije: Leja Marinčič, 9. bZ

Zelena stran

KAKO BI SLOVENIJO REŠILI PRED EKOLOŠKO KATASTROFO ZARADI SMETI

Naši majhni gozdnati Sloveniji grozi ekološka katastrofa; nabira se preveč smeti. Vprašajmo se, kako lahko to spremenimo. Ali si res želimo uničiti vse, kar imamo?

Seveda lahko vse spremenimo, ampak potreben je vsak posameznik. Začnimo z ločevanjem. Nimamo zaman toliko košev za smeti; potrebno je ločevati, na primer ne mečemo embalaže, papirja, stekla in organskih odpadkov v en koš.

Kaj lahko naredimo?

Postavimo kompost in tja mečemo organske odpadke. Če iz papirja izrežemo majhen kos, ga kasneje uporabimo itd.

Poglejmo tudi naš odnos do hrane: povsem dobro hrano mečemo stran, ker je skuhamo preveč ali pa sploh nismo lačni ... Poleg tega otroci v Afriki stradajo, na drugi strani pa se po svetu pojavlja debelost. Lahko pa bi namesto plastičnih steklenic začeli mleko, vodo, sokove itd. pakirati v steklene steklenice, lahko bi imeli namesto plastičnih vrečk bombažne, prav tako bi lahko reciklirali oblačila.

Kaj pa bi spremenili vi?

Če bi vsak prebivalec Slovenije nekaj spremenil, bi lahko skupaj spremenili Slovenijo, kasneje tudi svet.

Če ne bomo ničesar spremenili, bomo umrli zaradi plastike; prav zaradi plastike se pojavlja tudi neplodnost. Skupaj lahko spremenimo svet.

Zapisala učenka: Inja Amon, 7.bZ

Ilustracija: Leja Marinčič, 9. bZ

Zaradi smeti je ves svet ogrožen. Odpadke najdemo v gozdu, na tleh, ob cesti ... Zavedam se, da bo treba glede tega nekaj storiti.

Predlagam da:

- ♦ ločujemo smeti v prave kontejnerje;
- ♦ recikliramo embalažo, da bi jo v tovarnah spet uporabili,
- ♦ da se do hrane lepo obnašamo, da se usedemo za mizo in vzamemo prtiček in da si hrane ne bašemo v usta;
- ♦ uporabljamo papirnate vrečke namesto plastičnih.

Če povzamem vse, bi rad povedal, da če ne bomo reciklirali oziroma ločevali smeti, bo ves svet končal v smeteh.

Zapisal učenec: Jakob Papež, 7. aZ

Živalski.svet

MORSKI PRAŠIČEK

Morski prašiček, imenovan tudi budra, je glodavec. Morski prašički so listojedi in se prehranjujejo s senom, briketi in zelenjavo. Zelo mlademu morskemu prašičku NIKAKOR ne smemo dajati sveže zelenjave, ker lahko dobi drisko, ali pa resno zboli ali pa celo pogine, ker še nima tako razvitega prebavnega sistema.

Morski prašički so prikupna živalca za otroke. Potrebno mu je redno čistiti kletko in zamenjati vodo.

Ko se ga prinese domov, mu je treba pripraviti kletko in ga tam pustiti vsaj 3 dni, da se navadi. Ko se navadi novega doma, se ga lahko poboža in ko se navadi božanja, se ga lahko prime v roko, ker če še ni navajen, lahko zaradi strahu tudi resno zboli.

Morske prašičke lahko tudi tuširamo, ampak NIKAKOR jih ne smemo kopati, razen če nam je to kot zdravljenje bolezni odredil veterinar.

Če na njem opazimo prve znake bolezni, ga je treba nujno odpeljati v ambulantno za male živali, saj se nekatere bolezni tudi prenašajo na ljudi. Če mu hočemo postrichi krempljčke, naj nam prej to pokaže veterinar.

Morskim prašičkom zobje rastejo vse življenje, za to morajo neprestano glodati in zato je najbolj primerno lubje.

Morski prašički potrebujejo hiško, igračke, vodo, posodico za brikete, steljo in prostor za seno, da jim bo všeč v kletki.

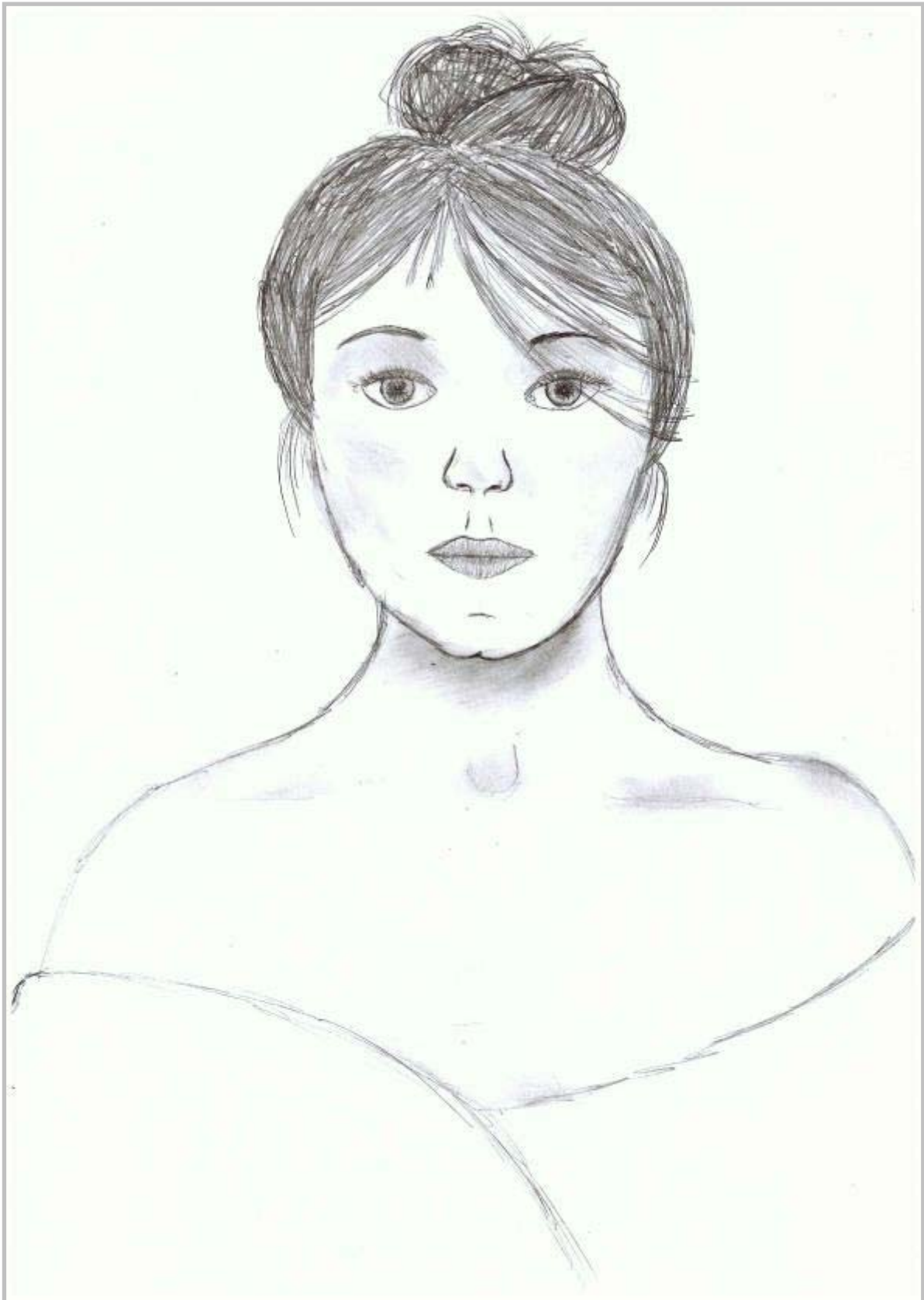

Gašperjev morski prašiček Miki

Morski prašiček cvili.

Zapisal: Gašper Mojškerc, 7.aZ
Fotografija: osebni arhiv Gašperja Mojškerca

MLADI LIKOVNIKI SE PREDSTAVLJAJO ...

Ilustratorka: Ajda Barna Grabrijan, 8. Z

MLADI LIKOVNIKI SE PREDSTAVLJAJO ...

Avtorica ilustracije: Ajda Kambič, 6. bZ

MLADI LIKOVNIKI SE PREDSTAVLJAJO ...

Avtorica ilustracije: Ajda Kambič, 6. bZ

MLADI LIKOVNIKI SE PREDSTAVLJAJO ...

Avtorica ilustracije: Leja Marinčič, 9. aZ

MLADI LIKOVNIKI SE PREDSTAVLJAJO ...

Avtor ilustracije: Žan Strmec, 9. bZ

Avtorica ilustracije: Danica Koželj, 9. aZ

MLADI LIKOVNIKI SE PREDSTAVLJAJO ...

Avtorica ilustracij: Inja Amon, 7. bZ

PISAN.SVET

Veseli smo, da smo na PŠ Zagradec končno dobili igralni kotiček, kjer lahko uživamo v igranju kart, igre štiri v vrsto ter ostalih družabnih iger.

Ena šolska ...

Med uro geografije učiteljica vpraša učenca: »Kako imenujemo naravni pojav, ki je tipičen za Islandijo?«

»To je vezuvček,« ji odvrne učenec.

**Pripravila : učiteljica Nataša Rebec Lukšič
Avtorica ilustracije: Ajda Barna Grabrijan, 8. Z**